

Praktische gids van het EASO over leeftijdsbeoordeling

Tweede editie

Praktische gidsen van het EASO

2018

EASO of personen die namens het EASO optreden, zijn niet aansprakelijk voor het gebruik dat eventueel van de volgende informatie wordt gemaakt.

Luxemburg: Bureau voor publicaties van de Europese Unie, 2018

© Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken, 2018

Overname met bronvermelding toegestaan.

Voor gebruik of overname van foto's of andere materialen die niet onder het auteursrecht van de Europese Unie vallen, moet u rechtstreeks toestemming vragen aan de houders van het desbetreffende auteursrecht.

Print	ISBN 978-92-9476-989-3	doi:10.2847/415147	BZ-02-18-896-NL-C
PDF	ISBN 978-92-9476-984-8	doi:10.2847/716524	BZ-02-18-896-NL-N

Praktische gids van het EASO voor leeftijdsbeoordeling

Tweede editie

Praktische gidsen van het EASO

2018

De publicatie *Praktische gids van het EASO voor leeftijdsbeoordeling* bouwt voort op de informatie en richtsnoeren met betrekking tot het proces van bepaling van de leeftijd en het overzicht van de methoden die reeds werden geanalyseerd in de publicatie *EASO age assessment practice in Europe* (2013). De gids bevat richtsnoeren, essentiële aanbevelingen en instrumenten waarbij het belang van het kind vooropstaat bij de beoordeling van zijn of haar leeftijd vanuit een multidisciplinaire en holistische aanpak. Ook is actuele informatie opgenomen over de door EU+-landen toegepaste methoden en over nieuwe methoden als mogelijke of toekomstige alternatieven.

Inhoud

Afkortingen	6
Samenvatting	9
Inleiding	11
Hoofdstuk 1 Omstandigheden van de leeftijdsbeoordeling	15
De leeftijdsbeoordeling vanuit het oogpunt van de grondrechten	17
Hoofdstuk 2 Belang van het kind en procedurele waarborgen	20
Het belang van het kind	20
Het belang van het kind beoordelen (BIA) ten behoeve van de leeftijdsbepaling	21
Pas het beginsel van het voordeel van de twijfel toe	23
Voogd/vertegenwoordiger	27
Recht op informatie	28
Recht om mening te uiten en om te worden gehoord	29
Geïnformeerde toestemming en recht om te weigeren	30
Vertrouwelijkheidsbeginsel en gegevensbescherming om veiligheidsoverwegingen	31
Gekwalificeerde vakmensen die ervaring hebben met kinderen	32
Minst indringende methode	32
Nauwkeurigheid en foutmarge	36
Combinatie van indringendheid en nauwkeurigheid	37
Recht op een doeltreffende voorziening in rechte	38
Hoofdstuk 3 Het leeftijdsbeoordelingsproces: toepassing van een multidisciplinaire en holistische aanpak ..	40
Toepassing van een multidisciplinaire en holistische aanpak van het leeftijdsbeoordelingsproces	40
Stroomschema van het leeftijdsbeoordelingsproces	42
Richt snoeren met betrekking tot het leeftijdsbeoordelingsproces	43
Bij de overweging of een leeftijdsbeoordeling al dan niet noodzakelijk is	43
Uitvoering van een leeftijdsbeoordeling	45
Hoofdstuk 4 Overzicht van de leeftijdsbeoordelingsmethoden	47
Stroomschema van de methoden	47
Richt snoeren met betrekking tot de trapsgewijze toepassing van methoden	48
A. Niet-medische methoden	51
B. Medische methoden (stralingsvrij)	55
C. Medische methoden (die straling gebruiken)	61
Hoofdstuk 5 Slotaanbevelingen	65
Bijlage 1 Verklarende woordenlijst	69
Bijlage 2 Het belang van het kind en leeftijdsbeoordeling: instrumentarium	76
A. Het formulier voor de beoordeling van het belang van het kind	78
B. De checklist voor het belang van het kind ten behoeve van de leeftijdsbeoordeling	80
Bijlage 3 Rechts- en beleidskader	84
Bijlage 4 Overzicht van de methoden en procedurele waarborgen die worden gebruikt in de leeftijdsbeoordelingsprocessen	114
Bijlage 5 Bibliografie	123

Afkortingen

ADCS	Association of Directors of Children’s Services Ltd, de nationale vereniging van leidinggevend en in Engeland voor statutaire bestuurders van kinderbeschermingsdiensten en hun senior-managementteams
AGFAD	Arbeitsgemeinschaft für Forensische Altersdiagnostik, een Duitse vereniging voor forensische geneeskunde
ALARA	Wordt gebruikt in het kader van de stralingsveiligheid en staat voor “as low as reasonably achievable” (zo gering als redelijkerwijs mogelijk)
AMIF	Fonds voor asiel, migratie en integratie
AMV	Alleenstaande minderjarige vreemdeling
Herschikte APD	Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming, ook de herschikte “richtlijn asielpcedures” genoemd
APR	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van Richtlijn 2013/32/EU
AT	Oostenrijk
ATD	Richtlijn 2011/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2011 inzake de voorkoming en bestrijding van mensenhandel en de bescherming van slachtoffers daarvan, en ter vervanging van Kaderbesluit 2002/629/JBZ van de Raad, ook de “richtlijn tegen mensenhandel” genoemd
BE	België
BG	Bulgarije
BIA	Beoordeling van het belang van het kind
BIC	Belang van het kind
BID	Bepaling van het belang van het kind
CEAS	Gemeenschappelijk Europees asieltelsel
CFR	Handvest van de grondrechten van de Europese Unie
COI	Informatie over het land van herkomst
CRC	Verdrag inzake de rechten van het kind
CT/CAT	Computertomografie
CY	Cyprus
DE	Duitsland
DK	Denemarken
Herschikte Dublin III-verordening	Verordening (EU) nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (herschikking)

EASO	Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken
EE	Estland
EMN	Europees migratienetwerk
ES	Spanje
EU+-landen	EU-lidstaten plus Noorwegen en Zwitserland
EU	Europese Unie
Eurodac	Europees systeem voor de vergelijking van dactyloscopische signalen van asielzoekers
Herschikte Eurodac-verordening	Verordening (EU) nr. 603/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende de instelling van “Eurodac” voor de vergelijking van vingerafdrukken ten behoeve van een doeltreffende toepassing van Verordening (EU) nr. 604/2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend en betreffende verzoeken van rechtshandavingsinstanties van de lidstaten en Europol om vergelijkingen van Eurodac-gegevens ten behoeve van rechtshandhaving, en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1077/2011 tot oprichting van een Europees Agentschap voor het operationeel beheer van grootschalige IT-systemen op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht (herschikking)
FRA	Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten
FI	Finland
FR	Frankrijk
Vluchtelingenverdrag	Verdrag van de Verenigde Naties van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (en het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 1967)
HU	Hongarije
ICRC	Internationaal Comité van het Rode Kruis
IE	Ierland
Uitvoeringsverordening (EU) nr. 118/2014	Uitvoeringsverordening (EU) nr. 118/2014 van de Commissie van 30 januari 2014 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1560/2003 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 343/2003 van de Raad tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asiolverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend
IOM	Internationale Organisatie voor Migratie (migratieagentschap van de Verenigde Naties)
IP	Internationale bescherming
IT	Italië
JRC	Gemeenschappelijk Centrum voor onderzoek (<i>Joint Research Centre</i>), de dienst voor wetenschap en kennis van de Europese Commissie die wetenschappers tewerkstelt om onderzoek te doen teneinde onafhankelijk wetenschappelijk advies en ondersteuning voor het beleid van de Europese Unie te leveren
LT	Litouwen

LU	Luxemburg
LV	Letland
MRI	Beeldvorming door middel van magnetische resonantie
MS	EU-lidsta(a)t(en)
MT	Malta
Ngo	Niet-gouvernementele organisatie
Nidos	Stichting Nidos (voogdijinstelling voor alleenstaande minderjarige personen die om internationale bescherming verzoeken in Nederland)
NL	Nederland
NO	Noorwegen
OHCHR	Bureau van de Hoge Commissaris voor de mensenrechten
PL	Polen
Herschikte QD	Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), ook de (herschikte) “erkenningsrichtlijn” genoemd
Herschikte RCD	Richtlijn 2013/33/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming (herschikking), ook de (herschikte) “richtlijn opvangvoorzieningen” genoemd
RO	Roemenië
SCEP	Separated Children in Europe Programme (programma voor van hun gezin gescheiden kinderen in Europa)
SE	Zweden
SIS	Een grootschalig informatiesysteem dat de samenwerking op het gebied van buitengrenscontrole en rechtshandhaving ondersteunt in het Schengengebied
SI	Slovenië
SK	Slowakije
SLTD	Databank voor gestolen, verloren of ingetrokken reisdocumenten zoals paspoorten, identiteitskaarten, laissez-passers van de Verenigde Naties of visa
THB	Mensenhandel
UK	Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland
UNHCR	Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de vluchtelingen
Unicef	Kinderfonds van de Verenigde Naties
VIS	Visuminformatiesysteem

Samenvatting

Leeftijdsbeoordeling blijft een complex proces dat verstrekkende gevolgen kan hebben voor verzoekers die worden onderworpen aan zo'n onderzoek. De methoden en processen voor het vaststellen van de leeftijd verschillen per lidstaat en betrouwbare multidisciplinaire en mensenrechtenconforme leeftijdsbeoordelingsprocessen zijn niet altijd gegarandeerd. In het licht hiervan riep de Commissie in haar mededeling aan het Europees Parlement en de Raad, "Bescherming van migrerende kinderen" (COM(2017) 211 van 12 april 2017), het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken (EASO) op zijn richtsnoeren inzake leeftijdsbeoordeling te actualiseren in 2017.

Deze publicatie is vooral bedoeld om richtsnoeren te geven voor de overweging van het belang van het kind bij de beoordeling of leeftijdsonderzoek noodzakelijk is, maar ook bij de uitwerking en uitvoering van een leeftijdsbeoordeling in een holistische en multidisciplinaire aanpak, met bijzondere aandacht voor de behoeften en omstandigheden van de betrokken persoon.

Om de autoriteiten te ondersteunen bij de toepassing van het beginsel van het belang van het kind:

- analyseert deze publicatie het effect van leeftijdsbeoordeling op andere rechten van de verzoeker en de motivering voor de beoordeling;
- geeft ze richtsnoeren inzake de toepassing van de noodzakelijke beginselen en waarborgen in het beoordelingsproces;
- beschrijft ze hoe het beoordelingsproces moet worden toegepast in een holistische en multidisciplinaire aanpak;
- biedt ze een visueel model van het mogelijke proces waarbij de nadruk wordt gelegd op het trapsgewijze gebruik van methoden om onnodige onderzoeken te vermijden;
- onderzoekt ze nieuwe methoden om de leeftijd van een verzoeker vast te stellen, de meest recente ontwikkelingen van de methoden die al in gebruik zijn, en het effect van elke methode op de waarborgen en rechten van de verzoeker;
- biedt ze essentiële aanbevelingen om problemen aan te pakken die zich kunnen voordoen voor, na en in verschillende fasen tijdens het proces;
- bevat ze een reeks instrumenten en referentiedocumenten als aanvulling op de informatie in deze gids:
 - een verklarende woordenlijst met kernbegrippen;
 - internationale, Europese en nationale rechtskaders en beleidsrichtsnoeren die relevant zijn voor het onderwerp;
 - praktische instrumenten om het belang van het kind te garanderen (een formulier en een checklist), en
 - een actueel overzicht van de methoden en procedurele waarborgen die worden gebruikt op het grondgebied van de EU+.

Een aantal problemen bij de uitvoering van het leeftijdsbeoordelingsproces, zoals een (on)toereikende motivering voor een leeftijdsbeoordeling, de beperkingen van de gebruikte methoden wat de mate van indringendheid en nauwkeurigheid betreft, gefragmenteerde schattingen die uitsluitend gebaseerd zijn op het fysieke uiterlijk, het primaire gebruik van medische methoden (in sommige gevallen uitsluitend ioniserende methoden), herhaalde onderzoeken van dezelfde verzoeker in verschillende lidstaten of ontoereikende essentiële waarborgen in het proces (d.w.z. het ontbreken van een voogd/vertegenwoordiger of een doeltreffende voorziening in rechte) werden vastgesteld en worden behandeld in deze publicatie.

Als reactie op dergelijke problemen heeft het EASO essentiële aanbevelingen uitgewerkt, die hier uitvoerig zullen worden besproken. Deze kunnen als volgt worden samengevat:

- Het belang van het kind moet niet alleen in acht worden genomen wanneer een persoon als zodanig is geïdentificeerd, maar ook wanneer er twijfel bestaat of de verzoeker minderjarig is.
- Leeftijdsbeoordeling mag geen routinematige praktijk zijn. De noodzaak van de beoordeling moet naar behoren worden gemotiveerd op basis van gegronde twijfel over de vermelde leeftijd.
- De toepassing van het beginsel van het belang van het kind vereist een kindgericht leeftijdsonderzoek dat het kind centraal moet stellen en moet worden aangepast aan de specifieke behoeften van de verzoeker (geslacht, betwiste leeftijdscategorie, culturele achtergrond enz.).
- Het voordeel van de twijfel moet worden gegeven zodra er onzekerheid ontstaat over de beweerde leeftijd, tijdens de leeftijdsbeoordeling en tot er doorslaggevende resultaten voorhanden zijn. De verzoeker moet worden beschouwd en behandeld als een kind tot is vastgesteld dat hij of zij meerderjarig is.
- Het kind, of het vermoedelijke kind, moet een voogd/vertegenwoordiger toegewezen krijgen die ervoor zorgt dat het kind kan deelnemen aan de beoordeling, op de hoogte is gebracht van het onderzoek op een kindvriendelijke, genderbewuste en op zijn of haar leeftijd afgestemde manier in een taal die het kind kan begrijpen, en het hele beoordelingsproces daadwerkelijk begrijpt. Deze informatie is essentieel om het kind in staat te stellen standpunten, wensen en meningen kenbaar te maken en met kennis van zaken te beslissen deel te nemen aan het proces.
- Het leeftijdsbeoordelingsproces moet worden uitgevoerd in een holistische en multidisciplinaire aanpak die ervoor zorgt dat alle noodzakelijke onderzochte waarborgen en beginselen worden toegepast en de rechten van de verzoeker worden beschermd.
- Aangezien er momenteel geen methode bestaat die de exacte leeftijd van een persoon kan bepalen, kan een combinatie van methoden die niet alleen de fysieke ontwikkeling, maar ook de mate van volwassenheid en de psychologische ontwikkeling van de verzoeker beoordelen, de betrokken leeftijdscategorie verkleinen.
- Ten behoeve van de leeftijdsbeoordeling mogen er geen methoden worden gebruikt waarbij sprake is van naaktheid of het onderzoek, de waarneming of de meting van geslachtsdelen of intieme delen.

Inleiding

Waarom is deze tweede editie ontwikkeld?

Zoals vermeld in het EU-actieplan alleenstaande minderjarigen (2010-2014) en vanwege de bezorgdheid over de betrouwbaarheid en indringendheid van methoden die worden gebruikt om de leeftijd van de verzoekers te bepalen, werd het EASO de ontwikkeling toevertrouwd van een publicatie waarin beste praktijken met betrekking tot leeftijdsbeoordeling worden verzameld. Een eerste editie werd gepubliceerd in december 2013. Nationale autoriteiten gaven opnieuw uiting aan een soortgelijke bezorgdheid over de problemen bij het leeftijdsonderzoek tijdens de derde jaarconferentie van het EASO over kinderen in december 2015 op Malta. In de praktijk is leeftijdsonderzoek, en met name een aantal van de methoden, snel geëvolueerd sinds 2013. Daarom is het nu een geschikt moment voor verdere reflectie en analyse van de meest recente ontwikkelingen. In de lijn van de conclusies van de conferentie en de mededeling van de Commissie over de bescherming van migrerende kinderen ⁽¹⁾ heeft het EASO deze nieuwe editie ontwikkeld met actuele informatie en verbeterde aanbevelingen voor het leeftijdsbeoordelingsproces. Daartoe bracht het EASO de leeftijdsbeoordelingsmethoden en procedurele waarborgen die worden gebruikt in het EU+-gebied, verder in kaart in 2016. De belangrijkste bevindingen van dit onderzoek worden in de publicatie in de kaders “Belangrijkste bevindingen uit de praktijk van de EU+-landen” beschreven en voorbeelden uit de praktijk zijn toegevoegd waar relevant en in bijlage 4.

Hoe verhoudt deze tweede editie zich tot andere ondersteuningsinstrumenten van het EASO?

Het EASO heeft de opdracht om EU-lidstaten en geassocieerde landen (Liechtenstein, Noorwegen en Zwitserland) te ondersteunen bij de implementatie van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (CEAS). Deze ondersteuning wordt deels verleend aan de hand van gemeenschappelijke opleiding, een gemeenschappelijk kwaliteitsniveau en gemeenschappelijke informatie over het land van herkomst (COI). Zoals bij al zijn ondersteuningsinstrumenten is ook deze publicatie gebaseerd op de gemeenschappelijke normen van het CEAS. Bovendien moet deze publicatie worden beschouwd als een aanvulling op zijn andere instrumenten die zijn toegespitst op kindvriendelijke asielprocessen, met name de *Praktische gids van het EASO inzake het opsporen van familieleden* ⁽²⁾ en de opleidingsmodule “Gesprekken voeren met kinderen” van het EASO ⁽³⁾.

Wat is de inhoud van deze publicatie?

Deze tweede editie bevat een reeks referentiedocumenten en richtsnoeren voor leeftijdsbeoordeling, evenals een inventarisatie van de stand van zaken in de EU+-landen.

Kort gezegd is deze editie opgebouwd rond vijf onderling verbonden pijlers.

- Het eerste hoofdstuk, **Omstandigheden van de leeftijdsbeoordeling**, is een inleiding tot het onderwerp, waarin de voorwaarden, motivering en doelstellingen van het leeftijdsbeoordelingsproces worden behandeld.
- In het tweede hoofdstuk, **Belang van het kind en procedurele waarborgen**, wordt aangegeven hoe dit beginsel, zoals vastgelegd in het Verdrag inzake de rechten van het kind van de Verenigde Naties (VRK) en in het EU-asiel*acquis*, in de praktijk kan worden gebracht en hoe de procedurele waarborgen kunnen worden geïmplementeerd in het leeftijdsbeoordelingsproces.

⁽¹⁾ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad — De bescherming van migrerende kinderen — COM(2017) 211, 12 april 2017, beschikbaar op: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/HTML/?uri=CELEX:52017DC0211&from=EN>.

⁽²⁾ Beschikbaar op de website van het EASO.

⁽³⁾ Meer informatie beschikbaar op de website van het EASO.

- Het derde hoofdstuk, **Het leeftijdsbeoordelingsproces: toepassing van een multidisciplinaire en holistische aanpak**, analyseert hoe het proces moet worden uitgevoerd door middel van een multidisciplinaire en holistische aanpak en volgens de richtsnoeren in deze publicatie. Het bevat ook een stroomschema om een visueel overzicht te geven van de belangrijkste stappen die moeten worden gevolgd wanneer een leeftijdsbeoordeling moet worden uitgevoerd.
- Het vierde hoofdstuk, **Overzicht van de leeftijdsbeoordelingsmethoden**, behandelt de meest recente ontwikkelingen op het gebied van methoden die reeds in de eerste editie werden onderzocht, evenals nieuwe methoden, waarbij hun potentiële (positieve of negatieve) effect op de waarborgen aan bod komt. Er wordt bijzondere aandacht besteed aan methoden die niet werden gebruikt in 2013 of die sindsdien aanzienlijk zijn geëvolueerd.
- Het vijfde hoofdstuk, **Slotaanbevelingen**, verzamelt essentiële aanbevelingen die werden geformuleerd om het leeftijdsbeoordelingsproces efficiënter te maken onder waarborging van de rechten van het kind.

Deze publicatie bevat tot slot een reeks **bijlagen**.

- **Bijlage 1: Verklarende woordenlijst**
Gestreefd wordt naar vereenvoudiging van de identificatie en/of de ontwikkeling van een gemeenschappelijk begrip van de meest relevante termen die worden gebruikt in het leeftijdsbeoordelingsproces.
- **Bijlage 2: Het belang van het kind en leeftijdsbeoordeling: instrumentarium**
Deze bijlage bestaat uit een formulier voor de beoordeling van het belang van het kind (BIA) met een checklist om te beoordelen of het specifieke leeftijdsbeoordelingsproces garandeert dat de noodzakelijke procedurele waarborgen aanwezig zijn, die ervoor zorgen dat de rechten van het individuele kind voldoende worden beschermd.
- **Bijlage 3: Rechts- en beleidskader**
Deze bijlage is bedoeld als een referentiepunt om de relevante instrumenten en bepalingen op internationaal, Europees en nationaal niveau te identificeren. Daarnaast bevat ze zachte wetgevingsinstrumenten en relevante jurisprudentie. Deze bijlage bevat ook referenties van beleidsrichtsnoeren over dit onderwerp.
- **Bijlage 4: Overzicht van de praktijken inzake leeftijdsbeoordeling in de EU+-landen**
Deze bijlage bevat de methoden en procedurele waarborgen die worden gebruikt door de EU+-landen bij de uitvoering van het proces.
- **Bijlage 5: Bibliografie**
Overzicht van de geraadpleegde bronnen voor de inhoud van deze publicatie.

Wat is de reikwijdte van deze tweede editie?

Deze publicatie biedt verdere richtsnoeren met betrekking tot de kernaspecten van het leeftijdsbeoordelingsproces zoals de holistische en multidisciplinaire aanpak, de toepassing van het beginsel van het belang van het kind en een actualisering van de informatie die werd verzameld voor de eerste editie van de publicatie. Hoewel deze publicatie leeftijdsbeoordeling, -onderzoek of -bepaling behandelt in het kader van internationale beschermingsprocedures, kan ze ook dienen als een nuttige referentie in andere contexten waarin een dergelijk onderzoek is vereist (migrerende kinderen, minimumleeftijd voor strafrechtelijke aansprakelijkheid enz.).

Aangezien belangrijke aspecten, zoals de toepasbare methoden, snel evolueren, is het niet de bedoeling dat deze gids het onderwerp leeftijdsbeoordeling uitputtend behandelt. Afhankelijk van de behoeften van de doelgroep kunnen er daarom bijkomende edities van deze gids nodig zijn.

Hoe is deze tweede editie tot stand gekomen?

Deze publicatie werd ontwikkeld door het EASO en beoordeeld door de Europese Commissie, EU-agentschappen, deskundigen uit EU+-landen en internationale en niet-gouvernementele organisaties (ngo's). Verdere waardevolle input was afkomstig van twee vergaderingen van specifieke werkgroepen die in september 2016 werden gehouden. De diverse samenstelling van de werkgroepen garandeerde een uitgebreide en multidisciplinaire bijdrage van deskundigen. Het ging hier onder andere om maatschappelijk werkers, forensisch antropologen en radiologieonderzoekers, maar ook om beleidsmedewerkers en opvangmedewerkers. Er waren ook asielmedewerkers met expertise op het gebied van kinderen van vertegenwoordigers van de EU+-landen (BE, IE, NL, LT, NO), het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten (FRA) en de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de vluchtelingen (UNHCR), evenals van relevante internationale organisaties en ngo's met expertise ter zake, zoals de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM), de stichting Nidos (Nidos), het Britse Rode Kruis en het Separated Children in Europe Programme (SCEP) binnen Defence for Children International. Deze publicatie is het product van gebundelde expertise waarin de gemeenschappelijke normen tot uiting komen, evenals de gezamenlijke doelstelling om veilige en efficiënte leeftijdsbeoordelingsprocessen binnen kwalitatief hoogwaardige internationale beschermingsprocedures te bereiken.

Hoe moet deze gids worden gebruikt?

Met het oog op het doel van deze gids worden enkele vaakgebruikte termen in de inhoud van deze publicatie (leeftijdsbeoordeling, biologische leeftijd, chronologische leeftijd, kind, voogd, EU+-landen) met hun specifieke betekenissen, hieronder gedefinieerd voor een beter begrip. De verklarende woordenlijst (bijlage 1 bij de publicatie) bevat meer informatie over deze termen en bijkomende terminologie die nuttig wordt geacht voor de betrokkenen.

Leeftijdsbeoordeling is het proces aan de hand waarvan autoriteiten de chronologische leeftijd of leeftijdsgroep van een persoon proberen te schatten om te bepalen of een persoon een kind/minderjarige of een meerderjarige is.

Biologische leeftijd wordt bepaald door de huidige positie van een persoon ten opzichte van zijn of haar potentiële levensduur, wat betekent dat een persoon jonger of ouder kan zijn dan zijn of haar chronologische leeftijd.

Chronologische leeftijd wordt gemeten in jaren, maanden en dagen vanaf het moment waarop de persoon werd geboren.

Kind en **minderjarige** worden beschouwd als synoniemen (iedere persoon jonger dan 18 jaar) en beide termen worden gebruikt in deze publicatie. Het EASO verkiest de term "kind", maar de term "minderjarige" wordt gebruikt wanneer hier expliciet naar wordt verwezen in een wettelijke bepaling. Met het oog op het doel van deze publicatie die is gericht op asielzoekende kinderen, wordt de term **verzoeker** gebruikt om te verwijzen naar de persoon van wie de leeftijd niet is vastgesteld.

Zoals hierboven vermeld, wordt de uitdrukking **alleenstaand kind** gebruikt als een synoniem voor **alleenstaande minderjarige** en gedefinieerd als een kind/minderjarige die zonder begeleiding van een voor hem of haar, hetzij wettelijk, hetzij volgens de praktijk van de betrokken staat, verantwoordelijke meerderjarige aankomt op het grondgebied van de EU+-landen, zolang hij of zij niet daadwerkelijk onder de hoede van een dergelijke persoon/meerderjarige is gesteld. Onder dit begrip valt ook een kind/minderjarige dat/die zonder begeleiding wordt achtergelaten nadat hij of zij op het EU+-grondgebied is aangekomen.

Er is geen algemene consensus over de definitie van **voogd** en in de praktijk wordt een voogd vaak gelijkgesteld met de **vertegenwoordiger** van het kind of maatschappelijk werker. In deze gids wordt een **voogd** echter beschouwd als een door een nationale autoriteit aangestelde onafhankelijke persoon die

het belang en algemeen welzijn van het kind waarborgt. In de context van de hervorming van het CEAS ⁽⁴⁾ heeft de Europese Commissie voorgesteld om de verwijzing naar de “vertegenwoordiger” in de huidige EU-rechtsinstrumenten op asielgebied te vervangen door “voogd”. Aangezien de CEAS-hervorming nog in behandeling was ten tijde van deze publicatie, wordt de verwijzing naar **voogd/vertegenwoordiger** in de hele tekst gebruikt.

Het **EU-asielacquis** bestaat uit de volgende EU-rechtsinstrumenten: de herschikte “richtlijn opvangvoorzieningen” (RCD), de herschikte “richtlijn asielprocedures” (APD), de herschikte “erkeningsrichtlijn” (QD), de “richtlijn tijdelijke bescherming”, de “Dublin III-verordening” en de herschikte “Eurodac-verordening” ⁽⁵⁾. Een overzicht van internationale, Europese en nationale bepalingen en rechtsinstrumenten met betrekking tot leeftijdsbeoordeling is te vinden in bijlage 3 “Rechtskaders en beleidsrichtsnoeren” van deze publicatie.

In deze gids wordt naar de EU-lidstaten plus Noorwegen en Zwitserland verwezen als de **EU+-landen**.

⁽⁴⁾ Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van Richtlijn 2013/32/EU (COM(2016) 467 final, 2016/0224 (COD)), beschikbaar op <https://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/1/2016/EN/1-2016-467-EN-F1-1.PDF>.

Ten tijde van de opstelling van deze publicatie is het onmogelijk te weten of het voorstel van de Commissie zal leiden tot een nieuwe verordening en wat de precieze bepalingen ervan zullen zijn. De lezer moet zich er dus van bewust zijn dat het op een bepaald moment mogelijk is dat de (herschikte) richtlijn asielprocedures (APD) wordt ingetrokken en vervangen door een verordening met een aantal gewijzigde bepalingen.

⁽⁵⁾ De wetteksten en hun vertalingen zijn beschikbaar op:
herschikte “richtlijn opvangvoorzieningen”
herschikte “richtlijn asielprocedures”
herschikte “erkeningsrichtlijn”
“Dublin III-verordening”
“Eurodac-verordening”

Hoofdstuk 1 Omstandigheden van de leeftijdsbeoordeling

Leeftijd is een essentieel element van de identiteit van een kind. Het EU-*acquis* ⁽⁶⁾ en het VRK (artikel 1) definiëren het begrip kind door te verwijzen naar de leeftijd:

Een kind/minderjarige is iedere persoon jonger dan 18 jaar.

Deze definitie heeft twee belangrijke gevolgen. Ten eerste is het verdrag van toepassing op iedere persoon jonger dan 18 jaar. Ten tweede, zoals vastgesteld in het EU-*acquis*, heeft iedere persoon jonger dan 18 jaar die om internationale bescherming verzoekt, recht op kindvriendelijke procedurele waarborgen en speciale opvangvoorzieningen.

Ondanks het feit dat hij voortdurend verandert, is de leeftijd een aangeboren eigenschap van **de identiteit van een persoon**. Als onderdeel van de persoonlijke status van een persoon bepaalt de leeftijd de relatie tussen de staat en de persoon. Als zodanig kunnen veranderingen in de leeftijd leiden tot specifieke rechten en plichten, bijvoorbeeld wanneer iemand als meerderjarig wordt beschouwd wanneer hij of zij 18 jaar wordt. De leeftijd van 18 jaar is echter niet altijd de doorslaggevende factor voor de verwerving van nieuwe rechten en plichten of volledige handelingsbekwaamheid bij bepaalde aspecten zoals de militaire dienst, de ontvoogdingsleeftijd, de minimumleeftijd voor strafrechtelijke aansprakelijkheid, de leeftijd om te kunnen instemmen met het huwelijk, te kunnen werken of seksuele relaties te kunnen hebben. Afhankelijk van de nationale wetgeving kunnen deze drempels op een vroegere chronologische leeftijd worden bereikt.

Wanneer de leeftijd van een persoon bekend is, regelt hij de relatie tussen de persoon en de staat en bepaalt hij bijgevolg artikelen 7 en 8 van het VRK die de volgende leeftijdsgerelateerde kernverplichtingen van de staten die partij zijn, vaststellen:

- het kind na de geboorte inschrijven;
- het recht van het kind eerbiedigen om zijn of haar identiteit te behouden, en daarom
- zijn of haar identiteit zo snel mogelijk herstellen.

Volgens deze bepalingen moeten alle kinderen bij de geboorte worden ingeschreven en bewijsstukken van hun identiteit krijgen. Uit statistieken van de Verenigde Naties ⁽⁷⁾ blijkt echter dat in de periode 2003-2007 minder dan 10 % van de Afrikaanse landen ⁽⁸⁾ het totaal aantal levendgeboorten registreerde, in tegenstelling tot de Europese landen (90 %). Lage geboorteregistratiepercentages in de landen van herkomst zijn een van de redenen waarom personen die om internationale bescherming verzoeken, in de EU kunnen aankomen **zonder documenten** of met documenten die als onbetrouwbaar worden beschouwd. Het geboorteregistratiepercentage is niet uniform in de belangrijkste landen van herkomst van personen die om internationale bescherming verzoeken; in Somalië is slechts 3 % van de kinderen jonger dan 5 jaar ingeschreven bij de geboorte, terwijl dit aantal in Afghanistan stijgt tot 37 % ⁽⁹⁾ (deze percentages hebben betrekking op het huidige geboortecijfer). Volgens de statistiekafdeling van de VN daalt dit aantal tot minder dan 6-10 % voor kinderen die 14-18 jaar geleden werden geboren (leeftijden van de alleenstaande kinderen die in Europa aankomen). Bovendien kunnen andere factoren, zoals het feit dat een persoon afkomstig is van het platteland of behoort tot een minderheid of een bepaalde sociale groep (kaste, stam enz.), de toegang tot geboorteregistratie belemmeren. Het gebrek aan bewustzijn van het belang van geboorteregistratie of het gebrek aan kennis van de manier waarop de geboorte moet worden geregistreerd, vergroot ook de ongelijkheid van de geboorteregistratie binnen hetzelfde land. De lage geboorteregistratiepercentages

⁽⁶⁾ Zie artikel 2, onder d), van de RCD; artikel 2, onder l), van de APD; artikel 2, onder k), van de QD; artikel 2, onder i), van de Dublin III-verordening, en artikel 2, lid 6, van de richtlijn tegen mensenhandel (ATD).

⁽⁷⁾ http://unstats.un.org/unsd/demographic/CRVS/VS_availability.htm

⁽⁸⁾ Ibidem, op basis van sluitende registratiesystemen.

⁽⁹⁾ http://data.unicef.org/wp-content/uploads/2015/12/Birth_registration_May-2016.xlsx

leiden ertoe dat kinderen problemen ondervinden om hun identiteit en leeftijd aan te tonen, waardoor ze misschien onbeschermd zijn en de rechten die hun toekomen, verliezen. Naast het gebrek aan registratie is de afgifte van geboorteakten misschien niet mogelijk in landen waar oorlog of gewapende conflicten heersen of waar de autoriteiten de akten niet willen verstrekken. Het gebrek aan documenten die bewijzen dat het kind jonger dan 18 jaar is, kan een rechtstreeks effect hebben op hun erkenning als houders van kinderrechten. Bijgevolg is het mogelijk dat kinderen worden behandeld als meerderjarigen bij zaken zoals militaire dienst, huwelijk, toegang tot de arbeidsmarkt en de rechter.

Aangezien de chronologische leeftijd niet in alle culturen een belangrijke rol speelt om als meerderjarig te worden beschouwd, is het belangrijk om de culturele factor in aanmerking te nemen. In sommige culturen worden kinderen als meerderjarigen behandeld zodra ze bepaalde fysieke veranderingen ondergaan of een deel van een afzonderlijk gezin worden (bijvoorbeeld door de praktijk van het kindhuwelijk). Om deze redenen komt het vaak voor dat ze hun chronologische leeftijd niet weten en vinden ze het moeilijk het belang ervan in westerse culturen te begrijpen. Aangezien de chronologische leeftijd misschien niet kenmerkend is voor hun plaats in hun gemeenschap of relatie ten opzichte van anderen (in sommige regio's worden kinderen altijd ingeschreven met als geboortedatum 1 januari van het jaar waarin ze werden geboren, ongeacht of ze in een andere maand werden geboren), kan dit **culturele verschil** leiden tot nogal vage verklaringen over geboortedatum of leeftijd.

In de context van internationale bescherming is de leeftijd van de verzoeker een belangrijke indicator van bijzondere **beschermingsbehoeften** ⁽¹⁰⁾ (kinderen, ouderen). Het behoren tot een bepaalde leeftijdsgroep leidt tot de toepassing van speciale/aanvullende procedurele waarborgen tijdens internationale beschermingsprocedures en speciale opvangvoorzieningen (zoals het recht om op een geschikte en veilige plaats te worden gehuisvest, het recht op onderwijs en specifieke gezondheidszorg, de beperking van de administratieve bewaring voor migratiedoeleinden in uitzonderlijke gevallen en de verplichting om eerst te zoeken naar geschikte alternatieven voor bewaring). In het geval van kinderen, of zolang er twijfels zijn over de leeftijd van de verzoeker, moet hun belang vooropstaan gedurende de hele procedure. Leeftijd is bovendien zeer relevant voor verzoeken die kindspecifiek zijn (gedwongen huwelijken en huwelijken op jonge leeftijd, gedwongen rekrutering, vrouwelijke genitale verminking, kinderhandel, geweld binnen het gezin en huiselijk geweld, dwangarbeid, prostitutie en kinderpornografie) ⁽¹¹⁾.

Buiten de context van internationale bescherming heeft de leeftijd van een persoon gevolgen wanneer de autoriteiten worden betrokken bij andere procedures, zoals huwelijkstoestemming geven, minderjarige seksuele relaties rapporteren, medische behandelingen aanvaarden of weigeren, toegang tot de arbeidsmarkt, toegang tot andere rechten (recht op onderwijs enz.) en strafrechtelijke aansprakelijkheid (minimumleeftijd voor strafrechtelijke aansprakelijkheid enz.).

Wanneer de leeftijd niet bekend is en daarover **gegronde twijfel** bestaat, is het bijgevolg mogelijk dat de autoriteiten de leeftijd van een persoon moeten beoordelen om te bepalen of de persoon een meerderjarige of een kind is. In gevallen waarin de verzoeker duidelijk een kind is of waarin, bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, uit het fysieke uiterlijk, het gedrag en de psychologische mate van volwassenheid van de verzoeker zonder twijfel blijkt dat de verzoeker aanzienlijk ouder is dan 18 jaar, is het mogelijk dat een leeftijdsbeoordeling niet nodig is. Als er echter bewijs van het tegendeel bestaat buiten het fysieke uiterlijk, bijvoorbeeld als de persoon aanzienlijk ouder dan 18 jaar lijkt maar documenten heeft waaruit blijkt dat hij of zij een kind is, zou een leeftijdsbeoordeling noodzakelijk kunnen zijn. De noodzaak van een leeftijdsbeoordeling impliceert eigenlijk dat er twijfel over de leeftijd bestaat en dat het dus mogelijk is dat de verzoeker minderjarig is.

Twijfels kunnen niet alleen ontstaan wanneer de verzoeker beweert minderjarig te zijn, maar ook wanneer hij of zij beweert een meerderjarige te zijn. Het is mogelijk dat kinderen op de vlucht doen alsof ze meerderjarig zijn om **de beschermingsmaatregelen** van de autoriteiten **te ontwijken**. Daar kunnen verschillende redenen voor zijn: misschien willen ze blijven migreren naar de beoogde bestemming en dus

⁽¹⁰⁾ Zie de niet-uitputtende lijst van kwetsbare verzoekers in artikel 21 van de herschikte RCD.

⁽¹¹⁾ UNHCR, *Guidelines on International Protection: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 22 december 2009, HCR/GIP/09/08, beschikbaar op: <https://www.refworld.org/docid/4b2f4f6d2.html>.

huisvesting met toezicht vermijden waarbij ze, in sommige gevallen, beperkte bewegingsvrijheid zouden hebben of zouden worden gescheiden van begeleidende meerderjarigen. Vaak beweren kinderen dat ze meerderjarig zijn om te kunnen werken, trouwen of omdat ze zichzelf beschouwen als meerderjarigen die verantwoordelijk zijn voor het gezin dat ze hebben achtergelaten. In andere gevallen is het mogelijk dat kinderen gewoon de instructies van mensensmokkelaars of -handelaars volgen. In dergelijke gevallen proberen mensensmokkelaars of -handelaars kinderen onder de radar te houden zodat ze onbeschermd blijven, waardoor ze een gemakkelijke prooi voor latere uitbuiting worden. Bewustzijn van dit fenomeen kan een vroegtijdige identificatie⁽¹²⁾ van een slachtoffer, of een potentieel slachtoffer, van mensenhandel (THB) vergemakkelijken en de uitbuitingsketen doorbreken.

Samenvattend is **leeftijdsbeoordeling** het proces aan de hand waarvan autoriteiten de chronologische leeftijd of leeftijdsgroep van een persoon proberen te schatten om te bepalen of een persoon minder- of meerderjarig is.

De correcte identificatie van een persoon als een kind of als een volwassene is cruciaal om ervoor te zorgen dat de rechten van het kind worden beschermd en gewaarborgd, en om te voorkomen dat meerderjarigen bij kinderen worden geplaatst om te profiteren van aanvullende rechten of waarborgen (zoals toegang tot onderwijs, aanstelling van een voogd/vertegenwoordiger) die ze niet genieten.

De leeftijdsbeoordeling vanuit het oogpunt van de grondrechten

Een aantal grondrechten die zijn verankerd in het VRK en het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (HGEU)⁽¹³⁾, zijn van bijzonder belang in het leeftijdsbeoordelingsproces.

Het belang van het kind (artikel 3 van het VRK en artikel 24 van het HGEU)

Bij alle handelingen in verband met kinderen moet het belang van het kind de eerste overweging vormen. Het beginsel moet bijgevolg worden toegepast vanaf het moment dat wordt geoordeeld dat de verzoeker jonger dan 18 jaar kan zijn, gedurende de beoordeling van de leeftijd als een dergelijke beoordeling nodig is en tot uit doorslaggevende resultaten blijkt dat de verzoeker meerderjarig is.

Recht op non-discriminatie (artikel 2 van het VRK en artikel 21 van het HGEU)

Iedere persoon moet objectief worden behandeld en als individuele persoon worden beschouwd. Het is cruciaal dat vooroordelen over bepaalde nationaliteiten, etniciteiten enz. worden vermeden bij de beoordeling van de leeftijd.

Recht op identiteit (artikelen 1, 7 en 8 van het VRK)

Leeftijd is evenzeer een onderdeel van de identiteit van een persoon als zijn of haar naam, nationaliteit, burgerschap en gezinssituatie. De leeftijd bepaalt de rechten en plichten van een persoon evenals de plichten van de staat ten aanzien van de persoon (bv. bescherming, onderwijs en gezondheidszorg). Een van deze plichten is de identiteit te herstellen van iemand die onrechtmatig van zijn of haar identiteit is beroofd, wat de staat er daadwerkelijk toe verplicht om de identiteit aan te tonen en de erkenning en naleving van deze rechten door anderen te waarborgen. Een verkeerde leeftijdsbeoordeling kan blijvende schade veroorzaken wanneer ze de toegang tot de rechten van een persoon en de mogelijkheid om deze uit te oefenen belemmert, evenals de erkenning van deze rechten door anderen. Een verkeerd uitgevoerde leeftijdsbeoordeling kan ertoe leiden dat kinderen in kwetsbare situaties terechtkomen. Dit zou kunnen

⁽¹²⁾ Het EASO heeft een online-instrument ontwikkeld om nationale autoriteiten te helpen bij de tijdige identificatie van personen met bijzondere procedurele en/of opvangbehoeften (IPSN).

⁽¹³⁾ Het HGEU is beschikbaar op <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/?uri=CELEX%3A12012P%2FTXT>.

betekenen dat kinderen in contact komen met of worden geplaatst bij meerderjarigen, of meerderjarigen ten onrechte bij kinderen worden geplaatst, een scenario dat bijzonder zorgwekkend is.

Recht om hun mening vrijelijk te uiten en recht om te worden gehoord (artikelen 12 en 14 van het VRK en artikelen 24 en 41 van het HGEU)

Dit is een grondrecht met verstrekkende gevolgen. Het omvat het recht van het kind om zijn of haar mening vrijelijk te uiten, het recht dat met zijn of haar mening rekening wordt gehouden en dat aan zijn of haar mening passend belang wordt gehecht in overeenstemming met zijn of haar leeftijd en mate van volwassenheid. In gevallen waar getwijfeld wordt aan de leeftijd van de verzoeker, moet bijzondere voorzichtigheid worden betracht om subjectieve of willekeurige overwegingen te voorkomen (bijvoorbeeld de leeftijd waarop een kind zijn of haar eigen mening kan vormen), wanneer de mening van het kind in aanmerking wordt genomen in overeenstemming met zijn of haar niveau van volwassenheid. Er moet ook bijzondere aandacht uitgaan naar de omgang met personen met een handicap en andere bijzondere behoeften (bv. analfabetisme).

Nauw verbonden met het recht om zijn of haar mening te uiten en het recht op een doeltreffende voorziening in rechte, is het recht om te worden gehoord voordat een voor hem of haar nadelige individuele maatregel wordt genomen in administratieve of gerechtelijke procedures.

Recht op informatie

Informatie is cruciaal om ervoor te zorgen dat een persoon het proces van leeftijdsbepaling en de rechten en plichten die dit met zich meebrengt, begrijpt. Wanneer toestemming moet worden verkregen, moet de persoon bovendien vrijelijk toestemming kunnen geven zonder druk of voorwaarden en op basis van nauwkeurige en uitvoerige informatie.

Eerbiediging van de waardigheid en recht op integriteit (artikelen 3 en 37 van het VRK en artikelen 1, 3 en 5 van het HGEU)

Het leeftijdsbeoordelingsproces moet de waardigheid en fysieke integriteit van de verzoeker eerbiedigen. Aangezien leeftijdsonderzoeken waarbij de blootstelling van intieme delen of naaktheid is vereist, zeer indringend zijn en geen medisch doel hebben, moeten ze worden vermeden. De blootstelling van intieme delen is vooral traumatisch en moeilijk te begrijpen voor kinderen, adolescenten en verzoekers met andere culturele achtergronden. Deze onderzoeken zijn bijzonder beangstigend en mogelijk opnieuw traumatiserend voor kinderen die misschien zijn geconfronteerd met misbruik of andere gevaarlijke situaties tijdens hun migratie-ervaring, of wellicht zijn vervolgd of ernstige schade hebben ondervonden.

Eerbiediging van het privéleven en bescherming van persoonsgegevens (artikel 16 van het VRK en artikelen 7 en 8 van het HGEU)

Dit recht beschermt het privéleven van kinderen tegen willekeurige inmenging door overheidsinstanties of particuliere organisaties, zoals de media. Deze bescherming heeft betrekking op vier domeinen: privéleven, familie- en gezinsleven, woning en communicatie. Inmenging door autoriteiten in het privéleven moet worden gerechtvaardigd, zo veel mogelijk worden beperkt en geregeld door precies omschreven normen. In het kader van het EU-recht kunnen persoonsgegevens alleen legaal worden verzameld onder strikte voorwaarden, voor een legitiem doel, verkregen met de toestemming van de persoon of van zijn of haar vertegenwoordiger, of wettelijk gerechtvaardigd. Anders wordt deze inmenging willekeurig of onrechtmatig. Personen of organisaties die persoonlijke informatie verzamelen en beheren, moeten zorgen voor bescherming tegen misbruik en moeten de door het EU-recht gewaarborgde rechten van de gegevenseigenaars eerbiedigen. Kinderen en hun voogden/vertegenwoordigers moeten op de hoogte worden gesteld van de gegevens die zullen worden verzameld in het kader van het nationale rechtskader.

In de context van internationale bescherming moet voorzichtigheid worden betracht bij de verzameling van gegevens om inbreuken in verband met informatie te voorkomen die de verzoeker of zijn of haar gezin in gevaar zouden kunnen brengen.

Recht op een doeltreffende voorziening in rechte (artikelen 12 en 47 van het HGEU)

Dit recht houdt in dat de resultaten van het proces kunnen worden aangevochten en dat de informatie en bijstand die nodig zijn om dit recht uit te oefenen, beschikbaar zijn voor kinderen. Financiële kosten die voortvloeien uit de betwisting van de leeftijdsbepaling, worden niet gedragen door de verzoeker; anders zou het recht op een doeltreffende voorziening in rechte niet daadwerkelijk worden uitgeoefend.

De meeste van deze grondrechten zijn als beginselen (het belang van het kind) en procedurele waarborgen vervat in internationale en Europese wetgeving, met name in het EU-asiel*acquis*, zoals in het volgende hoofdstuk wordt aangetoond.

Hoofdstuk 2 Belang van het kind en procedurele waarborgen

Het belang van het kind

Het beginsel van het belang van het kind is sterk verankerd in de Europese mensenrechten- en asielwetgeving en het internationale rechtskader ⁽¹⁴⁾.

“Bij alle handelingen in verband met kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind een essentiële overweging.” (Artikel 24 van het HGEU)

Het belang van het kind, als overkoepelend beginsel, moet voortdurend in overweging worden genomen, vanaf het moment dat het kind wordt aangetroffen tot een duurzame oplossing voor het kind wordt gekozen.

In de context van internationale bescherming moet elke aanwijzing dat de verzoeker minderjarig zou kunnen zijn, onmiddellijk leiden tot de overweging van het belang van het kind bij alle handelingen die gevolgen hebben voor hem of haar, en dus ook gedurende de hele asielprocedure. In dit opzicht zijn de EU+-gastlanden verantwoordelijk voor de inachtneming van het belang van het kind, niet alleen bij de asielprocedures, maar ook bij alle andere processen en beslissingen betreffende kinderen, zoals bij het leeftijdsonderzoek.

Zoals het VN-Comité voor de Rechten van het Kind ⁽¹⁵⁾ aangeeft, is het belang van het kind een driedig concept.

a) Een materieel recht: het recht van het kind dat zijn of haar belang wordt beoordeeld en een essentiële overweging vormt wanneer verschillende belangen in overweging worden genomen om tot een beslissing te komen over de betrokken kwestie, en de waarborg dat dit recht zal worden toegepast wanneer een beslissing moet worden genomen over een kind, een groep geïdentificeerde of niet-geïdentificeerde kinderen of kinderen in het algemeen.

b) Een fundamenteel, interpretatief rechtsbeginsel: als een wettelijke bepaling voor meer dan één interpretatie vatbaar is, moet gekozen worden voor de interpretatie die het belang van het kind op de meest doeltreffende wijze dient.

c) Een procedureregule: wanneer een beslissing moet worden genomen die gevolgen zal hebben voor een specifiek kind, een geïdentificeerde groep kinderen of kinderen in het algemeen, moet het besluitvormingsproces een evaluatie van het potentiële (positieve of negatieve) effect van de beslissing op het betrokken kind of de betrokken kinderen bevatten.

Voor de beoordeling en bepaling van het belang van het kind zijn procedurele waarborgen nodig. Bovendien moet de motivering van een beslissing aantonen dat met het belang van het kind expliciet rekening is gehouden. In dit opzicht leggen autoriteiten uit hoe het recht is nageleefd in de beslissing, d.w.z. wat in het belang van het kind werd geacht, op welke criteria dit is gebaseerd en hoe het belang van het kind werd afgewogen tegen andere overwegingen, of het nu om brede beleidskwesties of individuele gevallen gaat.

⁽¹⁴⁾ Artikel 3 van het VVRK, artikel 24 van het HGEU; EU-asielacquis: artikel 23 van de herschikte RCD, artikel 11 van de herschikte RCD, artikel 25, lid 6, van de herschikte APD, artikel 20, lid 5, van de QD en artikel 6 van de herschikte Dublin III-verordening.

⁽¹⁵⁾ *General Comment No 14 (2013) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration (art. 3, para. 1)*, beschikbaar op: https://www2.ohchr.org/English/bodies/crc/docs/GC/CRC_C_GC_14_ENG.pdf.

Bijgevolg en in overeenstemming met de algemene opmerking van het VN-Comité voor de Rechten van het Kind, moeten de beslissing om een leeftijdsbeoordeling uit te voeren en de methoden om de leeftijd te beoordelen ook onderworpen zijn aan een essentiële overweging van het belang van het kind.

Het belang van het kind beoordelen (BIA) ten behoeve van de leeftijdsbepaling

Een BIA gaat na of het leeftijdsbeoordelingsproces het belang van het kind dient, of de noodzakelijke procedurele waarborgen aanwezig zijn, of de rechten van het individuele kind worden beschermd en of wordt verwacht dat de resultaten de twijfels over de leeftijd van de verzoeker zullen wegnemen. Daarbij moet rekening worden gehouden met de specifieke omstandigheden van het kind en ervoor gezorgd worden dat het belang van het kind een essentiële overweging vormt bij de beslissing of zijn of haar leeftijd moet worden beoordeeld en hoe. Om deze reden moet het leeftijdsonderzoek kindgericht zijn en rekening houden met de specifieke omstandigheden en behoeften van de verzoeker.

In het licht hiervan moet een BIA worden uitgevoerd voordat enige beslissing betreffende het kind wordt genomen, dus voordat wordt beslist om het leeftijdsonderzoek uit te voeren.

In het geval dat verdere acties moeten worden ondernomen, zal een follow-up van de BIA nodig zijn om ervoor te zorgen dat het belang van het kind in overweging wordt genomen. De beslissing over de uitvoering van een leeftijdsbeoordeling moet rekening houden met de resultaten van het BIA-gesprek en alle informatie in het dossier van het kind. Als de leeftijdsbeoordeling niet noodzakelijk en nuttig wordt geacht gelet op de verwachte resultaten, **mag de beoordeling niet worden uitgevoerd**.

Bovendien zijn de volgende factoren van bijzonder belang bij de overweging van het belang van het kind ten behoeve van de leeftijdsbeoordeling in de context van internationale bescherming;

- **veiligheids- en beveiligingsoverwegingen** ⁽¹⁶⁾: bij aankomst of in een latere fase beweren kinderen soms meerderjarig te zijn om de huisvesting voor kinderen te vermijden. Dergelijke accommodatie heeft meer beschermingsmaatregelen zoals beperkingen van de bewegingsvrijheid en toegewezen personeel om voor hen te zorgen. Daar kunnen verschillende redenen voor zijn, bijvoorbeeld de wens om onopgemerkt te blijven om verder te migreren naar de beoogde bestemming. In andere gevallen kan deze vermeende meerderjarigheid een onderdeel van het achtergrondverhaal zijn dat ze aan de autoriteiten of andere actoren moeten vertellen wanneer wordt gevraagd naar hun leeftijd. De bronnen van deze achtergrondverhalen kunnen zeer uiteenlopend zijn. Ze kunnen zijn opgedragen door familieleden of begeleidende meerderjarigen die willen voorkomen dat ze van elkaar worden gescheiden, of door mensensmokkelaars. Ze kunnen echter ook afkomstig zijn van een lid van het netwerk van mensenhandel dat de controle over het kind wil behouden en gemakkelijk toegang tot het kind wil hebben tijdens zijn of haar verblijf op het grondgebied. Daarom is het heel belangrijk om in gedachten te houden dat een twijfelachtige bewering van meerderjarigheid een indicator kan zijn dat de verzoeker een potentieel slachtoffer van mensenhandel is, en autoriteiten moeten dienovereenkomstig handelen (doorverwijzing naar relevante nationale diensten, met inbegrip van mogelijke beoordeling als slachtoffer van mensenhandel);
- **welzijn van het kind** ⁽¹⁷⁾: als de leeftijdsbeoordeling gerechtvaardigd is, moeten de gebruikte methoden de minst indringende voor het kind zijn en de meest nauwkeurige om de leeftijdsgroep vast te stellen. De methoden moeten transparant, overeenkomstig gevalideerde normen vastgesteld, controleerbaar en herzienbaar zijn. Om te waarborgen dat de verwachtingen van de resultaten van de methoden realistisch zijn, moet de foutmarge worden vastgesteld en worden gedocumenteerd. Er moet worden geluisterd naar de twijfels en bezorgdheid van het kind; redenen voor een weigering om te worden onderworpen aan de beoordeling moeten worden onderzocht, en er moeten alternatieven worden geboden, indien beschikbaar. Verzoeken van het kind of van zijn of haar voogd/vertegenwoordiger moeten zo veel mogelijk worden ingewilligd om het welzijn van het kind veilig te stellen en om de

⁽¹⁶⁾ Artikel 23, lid 2, van de RCD; artikel 6 en overweging 13 van de Dublin III-verordening, en overweging 18 van de QD.

⁽¹⁷⁾ Zoals vermeld in artikel 23, lid 2, van de RCD, artikel 6 van de Dublin III-verordening en overwegingen 18 van de QD, 33 van de APD, 13 van de Dublin III-verordening en 20 van de APR.

angst voor de onderzoeken te verminderen (beperking van het aantal mensen in de onderzoeks- of verhoorkamer, aanwezigheid van de voogd/vertegenwoordiger als het kind dat vraagt enz.);

- **achtergrond van het kind** ⁽¹⁸⁾: het is belangrijk om het proces aan te passen aan de culturele achtergrond van het kind (voorkeursgeslacht van de onderzoeker en tolk) en aan zijn of haar ervaringen (de vlucht en de migratie naar Europa kunnen het kind kwetsbaar maken of zijn of haar kwetsbaarheid vergroten);
- **specifieke omstandigheden**: autoriteiten bekijken de specifieke omstandigheden (betwiste leeftijdsgroep, het geslacht van de verzoeker enz.) en behoeften van de verzoeker, de potentiële positieve en negatieve effecten en de mening van de verzoeker, en wegen af of de specifieke gebruikte methoden geschikt zijn voor het betrokken geval.

Als een weerspiegeling van het bovenstaande stellen zowel internationale als Europese rechtskaders de volgende noodzakelijke normen en waarborgen voor leeftijdsbeoordeling vast.

Het voordeel van de twijfel wordt zo ruim mogelijk toegepast in het geval van alleenstaande kinderen, bij wie de kans groter is dat ze geen bewijsstukken hebben.

Onmiddellijke toegang tot een gekwalificeerde, onafhankelijke **vertegenwoordiger en/of voogd**, die in het belang van het kind handelt, het algemeen welzijn waarborgt en rechtshandelingen verricht.

Het recht om op zijn of haar leeftijd afgestemde **informatie** te krijgen in een taal die hij of zij begrijpt.

Het recht om deel te nemen en het recht dat zijn of haar **mening wordt gehoord** en in overweging wordt genomen in overeenstemming met zijn of haar leeftijd en mate van volwassenheid.

Geïnformeerde toestemming en het recht om medische onderzoeken te weigeren.

Vertrouwelijkheid, gegevensbescherming en veiligheidsoverwegingen.

Kindvriendelijke procedures die worden uitgevoerd door **gekwalificeerde beroepsbeoefenaars** die zich bewust zijn van de culturele en etnische bijzonderheden.

Minst indringende methode, minst indringend proces (trapsgewijze toepassing), afgestemd op het geslacht en de cultuur.

Nauwkeurigheid en foutmarge die moeten worden toegepast ten gunste van de verzoeker.

Recht op een **doeltreffende voorziening in rechte**, waar van toepassing.

Wanneer het proces en de beschikbare middelen de aangehaalde waarborgen niet garanderen, zoals kan gebeuren bij een grote toestroom of ontscheping, kan de leeftijdsbeoordeling worden uitgevoerd in een latere fase of in twee fasen (met een voorafgaande screening bij aankomst en een volwaardig leeftijdsonderzoek zodra de omstandigheden het toelaten). In dit scenario is het voordeel van de twijfel volledig van toepassing en moet de beweerde leeftijd worden aanvaard tot de omstandigheden ervoor zorgen dat een veilig en efficiënt leeftijdsonderzoek kan worden uitgevoerd ⁽¹⁹⁾.

Hier zij opgemerkt dat, hoewel de richtsnoeren en instrumenten in deze publicatie alleen gericht zijn op het proces van leeftijdsbeoordeling, de BIA moet worden voortgezet tot een duurzame oplossing is gevonden

⁽¹⁸⁾ Artikel 23, lid 2, van de RCD en overwegingen 33 van de APD, 13 van de Dublin III-verordening en 18 van de QD.

⁽¹⁹⁾ Verdere richtsnoeren en praktische aanbevelingen zijn te vinden in hoofdstuk 4 en bijlage 2 (de BIC-instrumenten).

voor het kind. Bovendien is de BIA niet bedoeld ter vervanging van een bepaling van het belang van het kind (BID), die is vereist wanneer duurzame oplossingen voor het kind worden overwogen.

Pas het beginsel van het voordeel van de twijfel toe

Het voordeel van de twijfel is een kernbeginsel en essentiële waarborg op het gebied van leeftijdsbeoordeling, aangezien geen van de huidige leeftijdsbeoordelingsmethoden een specifieke leeftijd met zekerheid kunnen vaststellen.

Gezien het belang van dit beginsel verschijnt het voordeel van de twijfel herhaaldelijk als een essentiële procedurele waarborg bij aangelegenheden in verband met kinderen, en ook bij het leeftijdsbeoordelingsproces in het EU-asielacquis (artikel 25, lid 5, van de herschikte APD). Bovendien bepaalt de richtlijn tegen mensenhandel (ATD) ⁽²⁰⁾ duidelijk dat het voordeel van de twijfel moet worden toegepast wanneer de leeftijd niet zeker is, als volgt.

“De lidstaten zorgen ervoor dat, indien de leeftijd van een slachtoffer van mensenhandel niet zeker is en er redenen zijn om aan te nemen dat het om een kind gaat, het slachtoffer als een kind wordt aangemerkt en onmiddellijk toegang krijgt tot bijstand, ondersteuning en bescherming.” (Artikel 13, lid 2, ATD)

De kwestie wordt ingewikkelder, aangezien twijfels over de leeftijd van een verzoeker vaak een gevolg zijn van een gebrek aan bewijsstukken. Dit komt met name veel voor bij kinderen. Het is echter mogelijk dat het leeftijdsonderzoek niet alle twijfels wegneemt (resultaten liggen vaak ongeveer 1 of 2 jaar hoger of lager dan 18 jaar) vanwege de beperkingen van de huidige methoden.

Leeftijdsbeoordeling mag geen routinematige praktijk zijn. De noodzaak van een leeftijdsonderzoek moet **naar behoren gemotiveerd** zijn op basis van **gegronde twijfel** over de vermelde leeftijd. Er mag hierop alleen een beroep worden gedaan in gevallen waarin er een gebrek aan bewijs is en/of in gevallen waarin verscheidene verzamelde bewijselementen de beweerde leeftijd van de verzoeker tegenspreken. Als het beschikbare bewijs de leeftijd niet tegenspreekt of de beweerde leeftijd bevestigt, dan moet dit worden aanvaard.

In gevallen van gebrek aan bewijsstukken (zoals paspoorten, identiteitsdocumenten, verblijfskaarten of reisdocumenten zoals die welke worden uitgereikt door de UNHCR, akten van andere landen of religieuze of burgerlijke akten die de burgerlijke staat bewijzen — huwelijk, geboorten, trouwboekje van de verzoeker of een gezinslid — met een verwijzing naar de leeftijd van de verzoeker) kunnen autoriteiten onzeker zijn of **gewone twijfel** hebben over de leeftijd van een persoon.

Gewone twijfel

Als bij een gebrek aan geldige documenten de beweerde leeftijd (verklaringen van de verzoeker) wordt gesteund of bevestigd door minstens één van de volgende door de autoriteiten verzamelde bewijselementen, dan kan de beweerde leeftijd worden aanvaard zonder dat er een leeftijdsonderzoek nodig is;

- informatie uit andere databanken;
- verklaringen van andere gezinsleden, familieleden of de voogd van het kind;
- eerste schattingen van het fysieke uiterlijk.

De elementen kunnen verschillend worden gewogen naar de betrouwbaarheid van het specifieke element in vergelijking met de andere elementen.

⁽²⁰⁾ Richtlijn 2011/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2011 inzake de voorkoming en bestrijding van mensenhandel en de bescherming van slachtoffers daarvan, en ter vervanging van Kaderbesluit 2002/629/JBZ van de Raad, beschikbaar op <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:101:0001:0011:NL:PDF>.

In andere gevallen, wanneer documenten ontbreken en de beweerde leeftijd niet wordt gesteund of wordt tegengesproken door verschillende door de autoriteiten verzamelde bewijselementen, wordt twijfel als **gegrond** beschouwd. Wanneer een verkeerde beoordeling van een persoon als meerderjarige of kind nadelige gevolgen kan hebben, moet een leeftijdsonderzoek worden gestart, op voorwaarde dat de beoordeling in het belang van het kind is.

Gegronde twijfel

Wanneer bij een gebrek aan geldige documenten de beweerde leeftijd (verklaringen van de verzoeker) niet wordt gestaafd of wordt tegengesproken door verscheidene door de autoriteiten verzamelde bewijselementen, dan kan de beweerde leeftijd niet worden aanvaard en zal er een leeftijdsonderzoek nodig zijn:

- informatie uit andere databanken;
- verklaringen van andere gezinsleden, familieleden of de voogd van het kind;
- eerste schattingen van het fysieke uiterlijk (enkel in aanmerking te nemen in combinatie met de vorige elementen, niet uitsluitend op zichzelf).

De elementen kunnen verschillend worden gewogen op basis van de betrouwbaarheid van het specifieke element in vergelijking met de andere elementen.

Na de analyse van de vorige elementen kunnen autoriteiten gegronde twijfel over de beweerde leeftijd hebben, waardoor een leeftijdsbeoordelingsproces nodig kan zijn om de leeftijd van de verzoeker te schatten.

De leeftijd van de verzoeker als een materieel feit

In bepaalde gevallen, zoals in het geval van kindspecifieke gronden voor internationale bescherming (gedwongen huwelijken, kindsoldaten enz.), vormt de leeftijd van de verzoeker een materieel feit ⁽²¹⁾ en is hij dus relevant voor het beoordelen van het verzoek om internationale bescherming. In deze gevallen, zelfs als de leeftijdsverklaringen van de verzoeker niet worden ondersteund door bewijsstukken of ander bewijs, zullen de verklaringen geloofwaardig worden bevonden en worden aanvaard zonder de noodzaak van een verdere (leeftijds)beoordeling als aan de volgende voorwaarden is voldaan (zoals vastgesteld in artikel 4, lid 5, QD).

⁽²¹⁾ Zoals gedefinieerd in de praktische gids van het EASO voor de beoordeling van bewijsmateriaal, zijn materiële feiten (vermeende) feiten die verband houden met een of meerdere vereisten van de definitie van een vluchteling of een persoon die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

Vereiste voorwaarden om de verklaringen van de verzoeker geloofwaardig te bevinden zelfs als ze niet worden ondersteund door bewijs

 Oprechte inspanning om het verzoek te onderbouwen	 Relevante en beschikbare elementen zijn overgelegd en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent de ontbrekende elementen	 Samenhangende en aannemelijke verklaringen Bijvoorbeeld, het fysieke uiterlijk en de psychologische mate van volwassenheid komen overeen met de beweerde leeftijd; de informatie komt overeen met de COI enz.	 De verzoeker heeft zijn of haar verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend of hij of zij heeft goede redenen aangevoerd waarom hij of	 In grote lijnen geloofwaardig
--	---	--	--	--

Dit is een bijzonder belangrijke bepaling voor alleenstaande kinderen bij wie de kans wellicht groter is dat ze geen bewijsstukken hebben, en met name in het geval van personen die om internationale bescherming verzoeken.

De informatie moet worden beoordeeld door asiel- of migratieambtenaren en moet rekening houden met de individuele en contextuele situatie van de verzoeker. In het geval van kinderen of vermoedelijke kinderen, en met name wanneer ze alleenstaand zijn, moet het verwachtingsniveau met betrekking tot beschikbaar bewijs en samenhang van verklaringen lager zijn.

Het voordeel van de twijfel gedurende het hele leeftijdsbeoordelingsproces

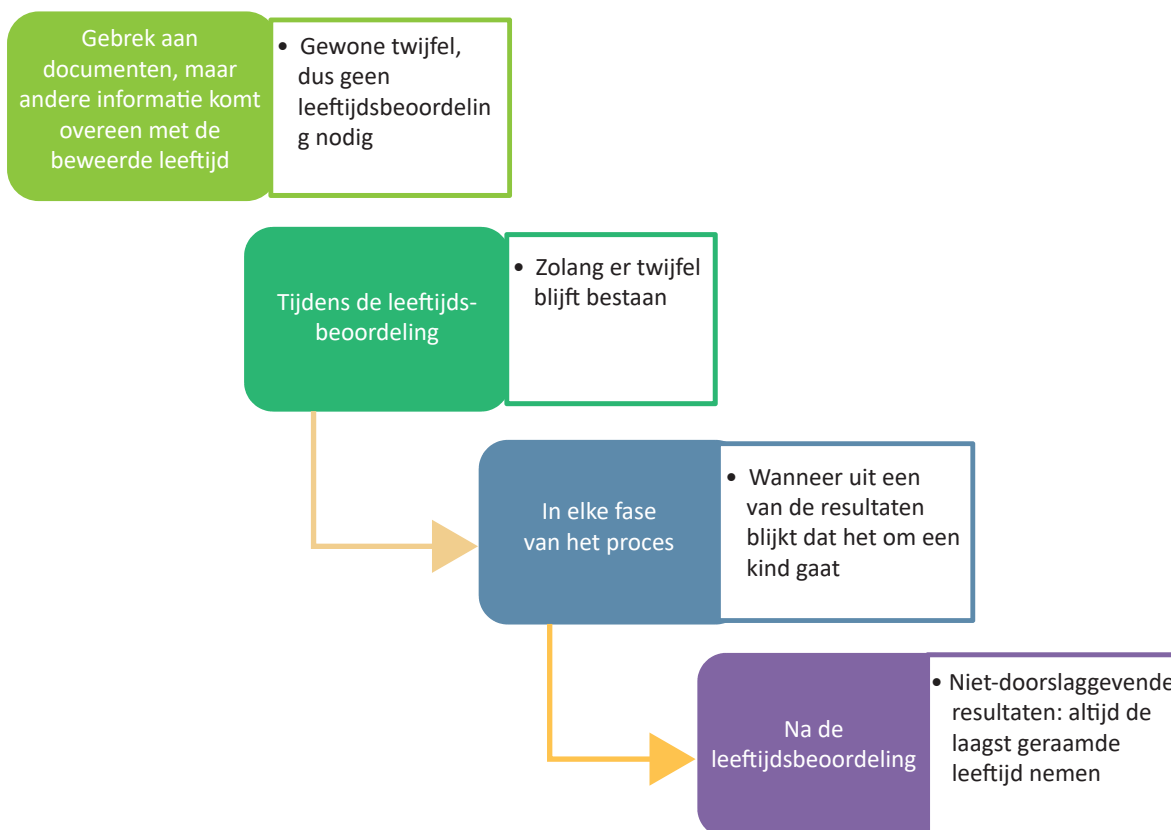
Vanwege de onnauwkeurigheid en mogelijke indringendheid van de momenteel gehanteerde methoden is de systematische toepassing van het voordeel van de twijfel gedurende het hele proces van leeftijdsbeoordeling cruciaal. Het is noodzakelijk om de foutmarge van de huidige methoden binnen het proces en de invloed ervan op de resultaten te erkennen en vast te stellen. Deze tekortkomingen mogen niet nadelig zijn voor de rechten of verklaringen van de verzoeker; integendeel, een correcte toepassing van het voordeel van de twijfel moet ertoe leiden dat autoriteiten niet-doorslaggevende resultaten interpreteren ten gunste van de verzoeker, *in dubio pro refugio* of *in dubio pro minore*.

“De lidstaten kunnen in het kader van de behandeling van een verzoek om internationale bescherming besluiten om in een medisch onderzoek de leeftijd van een alleenstaande minderjarige vast te stellen, wanneer zij, nadat er een algemene verklaring is afgelegd of ander relevante aanwijzingen zijn overgelegd, twijfels hebben over diens leeftijd. Als de lidstaten daarna nog twijfels hebben over de leeftijd van de verzoeker, gaan zij ervan uit dat de verzoeker minderjarig is.” (Artikel 25, lid 5, APD)

Een laatste voordeel van de toepassing van dit beginsel op de identificatiefase voor kinderen is dat het beginsel een onmiddellijk antwoord op enige twijfels biedt en geen duur of langdurig proces vereist om tot het antwoord te komen. Bovendien kan en moet het worden toegepast vóór en in elke fase van de beoordeling wanneer twijfels worden geuit door de deskundigen die betrokken zijn bij het proces (de deskundigen die de leeftijdsbeoordeling uitvoeren of de resultaten interpreteren). Dit is met name relevant bij een grote toestroom wanneer de autoriteiten snel beslissingen moeten nemen en de middelen overbelast zijn. Wanneer echter de mogelijkheid bestaat dat het om een kind gaat, mag hij of zij niet worden beschouwd als een meerderjarige en mag hij of zij dus niet in huisvesting voor meerderjarigen of in inrichtingen voor bewaring worden geplaatst, zowel vóór als tijdens de beoordeling.

De **verzoeker wordt beschouwd en behandeld als een kind** gedurende de volgende stappen:

Praktische toepassing van het beginsel van het voordeel van de twijfel

Het voordeel van de twijfel is dus van toepassing in de volgende gevallen:

Wanneer de beweerde leeftijd (verklaringen van de verzoeker) niet wordt gesteund door documenten, maar overeenkomt met andere door de autoriteiten verzamelde bewijselementen, is het voordeel van de twijfel rechtstreeks van toepassing, wat betekent dat er geen leeftijdsbeoordeling nodig zou zijn.

- In gevallen waarin een leeftijdsbeoordeling wordt uitgevoerd, moet de persoon het voordeel van de twijfel worden gegund en worden behandeld als een kind voor de **duur van het proces en zolang er twijfel blijft bestaan**.
- Als een van de **tijdens de leeftijdsbeoordeling** toegepaste methoden een resultaat oplevert waaruit blijkt dat het om een minderjarige gaat, moet de beoordeling meteen worden stopgezet en moet de **laagste leeftijd** als geldig worden beschouwd.
- Als de resultaten nog **niet doorslaggevend** zijn **nadat het proces** is afgerond, geldt de **laagst geraamde leeftijd** ⁽²²⁾.

Belangrijkste bevindingen uit de praktijk van de EU+-landen

In 17 EU+-landen wordt de verzoeker beschouwd als minderjarig tijdens leeftijdsonderzoek.

1 lidstaat past een foutmarge van 2 jaar ten gunste van de verzoeker toe zodra de resultaten zijn ontvangen.

2 EU+-landen passen het voordeel van de twijfel niet toe.

Meer informatie is te vinden in bijlage 4 bij deze publicatie.

⁽²²⁾ Zie artikel 25, lid 5, van de herschikte APD en algemene opmerking nr. 6 van het VN-Comité.

Voogd/vertegenwoordiger

Als een essentiële waarborg voor alleenstaande kinderen moet de vermoedelijke minderjarige **zo snel mogelijk een onafhankelijke en gekwalificeerde voogd/vertegenwoordiger toegewezen krijgen** (zie artikel 25, lid 1, van de APD).

Een vertegenwoordiger is een persoon of een organisatie die door de bevoegde instanties is aangesteld om een alleenstaand kind in procedures bij te staan en te vertegenwoordigen. De vertegenwoordiger behartigt het belang van het kind en verricht, indien nodig, voor hem of haar rechtshandelingen ⁽²³⁾. De vertegenwoordiger moet zo snel mogelijk en vóór de start van enig onderzoek voor de bepaling van de leeftijd worden aangesteld. Bovendien moet de vertegenwoordiger **onafhankelijk** zijn om belangenconflicten te vermijden en er zo voor te zorgen dat hij of zij handelt in het belang van het kind zoals vastgesteld in artikel 24, lid 1, en artikel 25, lid 1, onder a), van de herschikte APD en in artikel 24 van de herschikte RCD. Wanneer om praktische redenen een permanente voogd niet snel kan worden toegewezen aan een kind, moet een persoon worden aangesteld die tijdelijk de taken van de voogd uitvoert. In dergelijke gevallen moeten tijdelijke voogden aan dezelfde voorwaarden (kwalificaties en onafhankelijkheid) voldoen als niet-tijdelijke voogden. De vertegenwoordiger moet worden **geïnformeerd en geraadpleegd** over alle aspecten van het leeftijdsbeoordelingsproces en moet het kind kunnen begeleiden tijdens de onderzoeken, als het kind dat wenst. Wanneer een leeftijdsbeoordeling in het belang van het kind wordt geacht, maar het kind er niet in toestemt, kan de voogd/vertegenwoordiger eventueel nog **toestemming geven** voor de beoordeling. Dit moet echter goed worden gecommuniceerd tussen het kind en zijn of haar vertegenwoordiger om de vertrouwensrelatie tussen beiden niet in gevaar te brengen.

De voogd/vertegenwoordiger moet ook aanwezig zijn bij het BIA-gesprek, indien mogelijk. Er moet ook contact worden opgenomen met de raadsman of raadvrouw van het kind, indien beschikbaar, en hij of zij moet de mogelijkheid krijgen om het BIA-gesprek bij te wonen ⁽²⁴⁾.

Het proces moet worden voortgezet in aanwezigheid van de voogd/vertegenwoordiger, tenzij het kind anderszins verzoekt. De voogd/vertegenwoordiger moet het proces hoe dan ook op de voet volgen om de verzoeker indien nodig advies te kunnen geven.

Belangrijkste bevindingen uit de praktijk van de EU+-landen

De aanwezigheid van een onafhankelijke persoon om de verzoeker bij te staan tijdens de onderzoeken, is toegestaan in 23 EU+-landen. In 12 landen heeft de voogd of vertegenwoordiger deze taak.

1 EU+-land staat deze onafhankelijke persoon alleen toe voor Dublin-zaken.

1 EU+-land staat de aanwezigheid van een bijstandspersoon toe tijdens forensische onderzoeken.

1 EU+-land staat het niet toe.

Meer informatie is te vinden in bijlage 4 bij deze publicatie.

Aanvullende richtsnoeren met betrekking tot de rol van de voogd in het leeftijdsbeoordelingsproces zijn te vinden in het handboek *Voogdij over kinderen die van ouderlijke zorg verstoken zijn* van FRA ⁽²⁵⁾, dat het volgende bevat:

Mogelijke acties van de voogd met betrekking tot de leeftijdsbeoordeling:

- controleer of de leeftijdsbeoordeling **gegrond** is en verlang dat personen die duidelijk minderjarig zijn, niet aan een dergelijk onderzoek worden onderworpen;
- zorg ervoor dat het kind **alle relevante informatie** over de leeftijdsbeoordelingsprocedure krijgt en duidelijk wordt geïnformeerd over het doel, het verloop en de mogelijke gevolgen van de procedure.

⁽²³⁾ Artikel 2, onder n), APD.

⁽²⁴⁾ Daartoe kan de BIA-checklist in bijlage 2 nuttig zijn.

⁽²⁵⁾ Het handboek is beschikbaar op https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra-2014-guardianship-children_en_0.pdf.

De informatie moet op een kindvriendelijke manier en in een taal die hij of zij begrijpt, worden verstrekt;

- zorg ervoor dat de leeftijdsbeoordeling wordt uitgevoerd met **geïnformeerde toestemming** van het kind en de voogd;
- controleer of de leeftijdsbeoordeling wordt uitgevoerd door onafhankelijke vakmensen die over de **nodige deskundigheid** beschikken en die vertrouwd zijn met de etnische en culturele achtergrond van het kind. Zorg ervoor dat de procedure op een veilige, kindvriendelijke en genderbewuste manier plaatsvindt met eerbied voor de waardigheid van het kind;
- wanneer na de leeftijdsbeoordeling nog twijfel bestaat over de leeftijd van het kind, sta er dan op dat een persoon als **minderjarig** wordt aangemerkt;
- zorg ervoor dat het kind uitleg krijgt over de **uitkomst** van de procedure op een kindvriendelijke manier en in een taal die hij of zij begrijpt;
- verlang dat de **resultaten** van de leeftijdsbeoordelingsprocedure kenbaar worden gemaakt aan de voogd en in het dossier van het kind worden opgenomen;
- bekijk met het kind of het **mogelijk is bezwaar aan te tekenen** tegen de leeftijdsbeoordeling in overeenstemming met de nationale wetgeving;
- **blijf bij** het kind tijdens de procedure voor de leeftijdsbeoordeling, indien het kind daarmee instemt.

Voorbeelden uit de praktijk

DK — Bij alleenstaande kinderen kan de aanstelling van de voogd vertraging oplopen wanneer de leeftijdsbepaling wordt betwist. Dit kan gebeuren wanneer het noodzakelijk is om de leeftijdsbepalingsprocedures af te ronden voordat een voogd wordt aangesteld. Als remedie tegen deze vertraging is het Deense Rode Kruis de aangewezen organisatie om een waarnemer, een zogenaamde “bisidder”, aan te stellen.

UK — De Scottish Guardianship Service (die op niet-wettelijke basis is opgericht) werkt met kinderen en jongeren die alleenstaand en gescheiden van hun gezin in Schotland aankomen. De dienst ondersteunt en werkt met personen jonger dan 18 jaar die asiel zoeken of het slachtoffer zijn geworden van mensenhandel en afkomstig zijn uit landen buiten de EU. De dienst werkt ook met iedereen die wordt behandeld als een kind jonger dan 18 jaar, maar van wie de leeftijd wordt betwist en die wordt onderworpen aan een leeftijdsbeoordeling. Kinderen en jongeren krijgen een voogd toegewezen om hen te helpen de complexe immigratie-, juridische en welzijnsprocessen te begrijpen, eraan deel te nemen en er wegwijs in te worden.

Recht op informatie

Voordat het verzoek om internationale bescherming wordt onderzocht, moet het kind alle **relevante informatie** krijgen **op een kindvriendelijke manier** en in een taal die hij of zij kan begrijpen. Er moet worden gewaarborgd dat het kind de informatie begrijpt voordat wordt overgegaan tot de beoordeling. Dergelijke informatie moet gratis ter beschikking worden gesteld en de vragen van de verzoeker of de voogd/vertegenwoordiger moeten worden beantwoord. Het is cruciaal ervoor te zorgen dat de verzoeker het proces, de doelstelling en de gevolgen begrijpt (bv. hij of zij kan het in zijn of haar eigen woorden uitleggen). Het is mogelijk dat sommige verzoekers geen vragen durven te stellen vanwege hun leeftijd, culturele achtergrond of psychische toestand. Het gebruik van kindvriendelijke of aan de specifieke behoeften van de persoon aangepaste materialen kan nuttig zijn om de verzoeker te helpen het proces te begrijpen; in de praktijk zijn echter de vaardigheden en empathische en ondersteunende houding van de persoon die de informatie verstrekt, van het allergeenste belang voor een succesvolle uitkomst. Informatie moet systematisch worden verstrekt tijdens het proces en het bewijs hiervan moet worden gedocumenteerd (wanneer de informatie is verstrekt, door wie enz.). De informatie moet minstens betrekking hebben op de volgende inhoud:

- de twijfels over de leeftijd en de redenen voor deze twijfels;
- de mogelijkheid dat de leeftijd kan worden geschat door een leeftijdsbeoordeling, die een medisch onderzoek kan omvatten als de verzoeker toestemming geeft;

- informatie over de methode en over het proces (welke methoden worden gebruikt, waarom deze specifieke methoden de voorkeur genieten, de nauwkeurigheid en indringendheid van de methode, het effect dat de specifieke methode kan hebben enz.);
- twijfels en bezorgdheid moeten worden besproken; de systematische verstrekking van informatie en een goed begrip van het proces en het doel ervan zijn essentieel om gemakkelijker toestemming te krijgen;
- de rechten en plichten die samenhangen met het proces (gevolgen mogen niet te nadelig zijn, anders zouden ze de toestemming van de verzoeker beïnvloeden);
- het recht om te weigeren medische onderzoeken te ondergaan en de gevolgen ervan;
- de mogelijkheid om de resultaten van de leeftijdsbeoordeling aan te vechten;
- de volgende stappen die moeten worden genomen.

Belangrijkste bevindingen uit de praktijk van de EU+-landen

De meerderheid van de respondenten (15 EU+-landen) verstrekt informatie over alle methoden die worden gebruikt bij het leeftijdsbeoordelingsproces, maar 9 EU+-landen verstrekken alleen informatie bij de toepassing van medische methoden.

22 EU+-landen verstrekken de informatie aan de verzoeker in een taal die hij of zij begrijpt of wordt verondersteld te begrijpen.

1 EU+-land verstrekt alleen informatie over de resultaten wanneer de verzoeker bij de beoordeling ouder wordt bevonden dan de beweerde leeftijd.

1 EU+-land zorgt ervoor dat de formele beslissing wordt uitgelegd door maatschappelijk werkers.

Meer informatie is te vinden in bijlage 4 bij deze publicatie.

Recht om mening te uiten en om te worden gehoord

Zoals vermeld in het VRK (artikel 12) en geanalyseerd in algemene opmerking nr. 12 van het VN-Comité, is het recht om te worden gehoord van toepassing op ieder kind dat zijn of haar eigen mening kan vormen. Informatie verstrekken en bijstand bieden zijn doorslaggevend om bij te dragen aan de ontwikkeling van het vermogen van het kind om zijn of haar eigen mening te vormen.

Nadat de informatie is verstrekt en begrepen door de verzoeker, moet zijn of haar mening over alle aangelegenheden die gevolgen hebben voor hem of haar, worden gevraagd en in overweging worden genomen, in overeenstemming met zijn of haar niveau van volwassenheid. Dit recht moet systematisch worden toegepast gedurende de hele procedure en minstens op de volgende momenten:

- de mening van de verzoeker moet worden gevraagd wanneer de autoriteiten **twijfels** hebben over zijn of haar verklaringen of het bewijs dat hij of zij heeft geleverd. Een eenvoudige poging om van gedachten te wisselen en op een constructieve manier uit te leggen waarom de beweerde leeftijd niet wordt aanvaard of waarom de informatie niet volstaat, kan de verzoeker helpen om het proces te begrijpen en zijn of haar bereidheid om mee te werken vergroten;
- wanneer er mogelijke **inconsistenties** met betrekking tot de leeftijd van de verzoeker zijn, moet hij of zij de mogelijkheid en tijd krijgen om ze mondeling of schriftelijk uit te leggen;
- soms zal de verzoeker **de beweerde leeftijd kunnen ondersteunen** door aanvullende documenten te verstrekken, bewijs te leveren of geloofwaardige verklaringen af te leggen. In dergelijke gevallen zouden deze verklaringen en omstandigheden de leeftijdsbeoordeling overbodig maken;
- in gevallen waarin de verzoeker **weigert een medisch onderzoek te ondergaan**, moeten de redenen worden onderzocht en moet de verzoeker dus ook worden gehoord. Soms kan deze onwilligheid

worden verholpen met meer informatie of door het proces aan te passen aan zijn of haar behoeften, bijvoorbeeld door een alternatieve methode te kiezen;

- aangezien de identificatie als een meerderjarige of als een kind verstrekkinge gevolgen heeft, moet de verzoeker de mogelijkheid krijgen om op een snelle en toegankelijke manier **de resultaten aan te vechten** als na de leeftijdsbeoordeling blijkt dat de resultaten van de beoordeling verschillen van de beweerde leeftijd;
- voortdurende betrokkenheid bij en deelname aan het proces helpen om gevoelens van onzekerheid en angst te verminderen en om vertrouwen op te bouwen tussen de verzoeker en de autoriteiten van de EU+-gastlanden. Kinderen die worden gehoord, zijn vaak angstig over de mogelijkheid als “leugenaar” te worden beschouwd. Bovendien kunnen ze zich in een posttraumatische situatie bevinden. De aanwezigheid van de vertegenwoordiger is essentieel om ervoor te zorgen dat de mening van de verzoeker wordt **gehoord en in overweging wordt genomen** in overeenstemming met zijn of haar niveau van volwassenheid, en het kind zal dus bijstand hebben gekregen om met kennis van zaken te beslissen de onderzoeken te ondergaan door middel van de specifieke gebruikte methode.

Omdat het cruciaal is dat het kind wordt aangemoedigd om informatie over zijn of haar leeftijd te verstrekken om te bepalen of een leeftijdsonderzoek moet worden uitgevoerd, moeten de ambtenaren die rechtstreeks in contact komen met het kind, worden opgeleid in het gebruik van **kindvriendelijke gesprekstechnieken**. Bovendien moeten ze beschikken over de noodzakelijke achtergrondinformatie en deskundigheid (ook op het gebied van de kindspecifieke context) met betrekking tot het land van herkomst van het kind ⁽²⁶⁾ die nodig zijn om de door het kind verstrekte informatie over de leeftijd naar behoren te beoordelen. Indien mogelijk, moet de tolk ook vertrouwd zijn met gesprekken met kinderen.

Geïnformeerde toestemming en recht om te weigeren

Geïnformeerde toestemming verwijst naar een vrije, vrijwillige en geïnformeerde beslissing. Volgens artikel 25, lid 5, van de herschikte APD moeten verzoekers en/of hun vertegenwoordigers toestemming geven voor het medisch onderzoek. Hoewel toestemming geen wettelijke vereiste is, wordt toestemming vragen voor de leeftijdsbeoordeling altijd aangemoedigd bij het gebruik van niet-medische methoden. Toestemming kan worden verkregen door de systematische en efficiënte verstrekking van informatie en een goed begrip van het proces en het doel ervan.

Geïnformeerde toestemming moet worden verkregen van de verzoeker en/of zijn of haar vertegenwoordiger voordat het onderzoek wordt uitgevoerd en nadat alle relevante informatie is verstrekt om de verzoeker in staat te stellen een **geïnformeerde beslissing** te nemen. Met name het potentiële effect van het medisch onderzoek, het recht om te weigeren en de gevolgen van een weigering van de verzoeker om medische onderzoeken te ondergaan, moeten worden uitgelegd en goed worden begrepen.

Zoals eerder vermeld, heeft de verzoeker het recht om te weigeren medische onderzoeken te ondergaan. In sommige gevallen kan de onwilligheid om onderzoeken te ondergaan, worden verholpen door meer informatie te verstrekken of door het proces aan te passen aan zijn of haar behoeften, bijvoorbeeld door een alternatieve methode te kiezen. Het feit dat een verzoeker heeft geweigerd een dergelijk onderzoek te ondergaan, mag de beslissingsautoriteit niet beletten een beslissing over het verzoek om internationale bescherming te nemen (artikel 25, lid 5, APD). Bovendien mag het verzoek om internationale bescherming niet enkel op basis van de weigering om medische onderzoeken te ondergaan worden geweigerd. Er mogen geen automatische veronderstellingen of gevolgen voortvloeien uit een dergelijke weigering. Bovendien mag de verzoeker bij een weigering niet automatisch worden beschouwd als een meerderjarige. De redenen moeten worden onderzocht, zijn of haar situatie moet per geval worden beoordeeld en de gevolgen van een weigering mogen niet zo onevenredig nadelig zijn dat de verzoeker wordt beïnvloed om toestemming te geven. Als de verzoeker beslist om niet deel te nemen aan een leeftijdsbeoordeling

⁽²⁶⁾ Het EASO verzamelt en ontwikkelt informatie over [het land van herkomst](#).

zonder een motivering voor de weigering, moet de beoordeling indien mogelijk worden voortgezet met de elementen waarover de autoriteiten beschikken.

Belangrijkste bevindingen uit de praktijk van de EU+-landen

- 11 EU+-landen verkrijgen de geïnformeerde toestemming van de verzoeker ongeacht de leeftijdsbeoordelingsmethode.
- 12 EU+-landen vragen alleen de toestemming van de verzoeker als er medische methoden zullen worden gebruikt.
- 4 EU+-landen vragen geen toestemming voor om het even welke methode (twee van deze landen vragen geen toestemming omdat ze ook geen medische methoden gebruiken).
- Anderzijds vragen 6 EU+-landen in alle gevallen de toestemming van de vertegenwoordiger.
- 7 EU+-landen zouden de toestemming van de vertegenwoordiger alleen vragen als er medische onderzoeken zouden worden uitgevoerd.
- 1 EU+-land vraagt de toestemming van de vertegenwoordiger als de verzoeker jonger dan 14 jaar lijkt.
- 5 EU+-landen vragen nooit de toestemming van de vertegenwoordiger.
- 15 EU+-landen geven de verzoeker de mogelijkheid om de leeftijdsbeoordeling te weigeren ongeacht de methode.
- 7 EU+-landen geven deze mogelijkheid, maar ze is beperkt tot medische onderzoeken.
- 3 EU+-landen erkennen deze mogelijkheid niet.
- Wat de gevolgen van een weigering om een medische leeftijdsbeoordeling te ondergaan betreft:
 - zouden 15 EU+-landen de verzoeker niet automatisch beschouwen als meerderjarig;
 - zouden 6 EU+-landen de verzoeker als een meerderjarige beschouwen als er geen motivering voor de weigering is of als er geen bijkomende aanwijzing is dat de verzoeker een kind is;
 - zouden 6 EU+-landen de verzoeker automatisch beschouwen als een meerderjarige als hij of zij weigert deel te nemen aan een leeftijdsbeoordeling.
- Bij de beslissing over het verzoek om internationale bescherming zouden 7 EU+-landen geen rekening houden met de weigering, terwijl 14 EU+-landen de weigering in aanmerking zullen nemen.
- 1 EU+-land verduidelijkte dat het de weigering enkel in aanmerking zal nemen als de minderjarigheid relevant is voor de grond van het verzoek (kindspecifieke gronden voor vervolging of ernstige schade).

Meer informatie is te vinden in bijlage 4 bij deze publicatie.

Vertrouwelijkheidsbeginsel en gegevensbescherming om veiligheidsoverwegingen

Vertrouwelijkheid verwijst naar de verwerking van informatie. Wanneer informatie in vertrouwen wordt verstrekt en dus vertrouwelijk is, mag de informatie alleen worden gedeeld met de toestemming van de betrokkene, of met gemachtigde partijen als de nationale wetgeving dat toestaat. De gedeelde informatie moet beperkt blijven tot de informatie die deze partijen nodig hebben om hun werkzaamheden uit te voeren. Als de wetgeving het niet toestaat, zal de houder van de informatie de toestemming van de eigenaar nodig hebben om de informatie te delen met een andere partij. Voordat gevoelige informatie wordt bekendgemaakt, moet op een op zijn of haar leeftijd afgestemde manier de toestemming van het kind worden gevraagd om de informatie te delen. Alle betrokkenen bij het leeftijdsbeoordelingsproces moeten de voorschriften inzake gegevensbescherming begrijpen en erdoor gebonden zijn. Bovendien moet de geïnformeerde toestemming van de persoon worden verkregen voordat zijn of haar informatie verder wordt gedeeld. Informatie mag ook enkel worden verzameld en gebruikt ten behoeve van de leeftijdsbeoordeling.

Het vertrouwelijkheidsbeginsel is onlosmakelijk verbonden met veiligheidsoverwegingen. Er moet worden gezorgd voor veiligheids- en vertrouwelijkheids garanties als belangrijke waarborgen in het leeftijdsbeoordelingsproces. Dit is met name het geval wanneer het gaat om alleenstaande kinderen die mogelijk internationale bescherming nodig hebben.

Deze overweging wordt extra belangrijk wanneer informatie wordt gezocht in het land van herkomst van een kind dat om internationale bescherming verzoekt.

Als de verzoeker geen documenten heeft om de leeftijd aan te tonen en de verklaringen ontoereikend worden beschouwd, moeten de autoriteiten proactief met andere middelen op zoek gaan naar deze informatie. Er is een grote verscheidenheid aan middelen die zouden kunnen worden gebruikt, zoals nationale databanken of databanken van de EU+-landen, gezinsleden die aanvullende documenten zouden kunnen hebben of ambassades van andere landen.

Zoals wordt benadrukt in algemene opmerking nr. 6 van het VN-Comité voor de Rechten van het Kind ⁽²⁷⁾, mag bij de uitvoering van de leeftijdsbeoordeling desondanks niet worden verwezen naar de status van het kind als asielzoeker of vluchteling (punt 80). De veiligheid van de gezinsleden van het kind die in het land van herkomst zijn achtergebleven, kan in gevaar komen als het vertrouwelijkheidsbeginsel niet in acht wordt genomen; het kind kan een vluchteling *sur place* (punt 23) worden, wat betekent dat als het kind om internationale bescherming verzoekt, de bekendmaking van deze informatie aan de autoriteiten van het land van herkomst tot gevolg zou kunnen hebben dat de verzoeker bij zijn of haar terugkeer kan worden vervolgd of ernstige schade zou kunnen lijden.

Een schending van het vertrouwelijkheidsbeginsel met betrekking tot informatie die wordt verzameld binnen de internationale beschermingsprocedure, met inbegrip van informatie die wordt verzameld ten behoeve van de leeftijdsbeoordeling, kan niet alleen ernstige nadelige gevolgen hebben voor het kind in kwestie en zijn of haar gezin, maar ook voor de integriteit van het asielstelsel.

Gekwalificeerde vakmensen die ervaring hebben met kinderen

Iedereen die met en voor kinderen werkt, moet een passende initiële en permanente opleiding krijgen in verband met de rechten en behoeften van kinderen. Binnen hun vakgebied moeten ze aantonen dat ze hun deskundigheid kunnen gebruiken ten behoeve van de leeftijdsbeoordeling, of ze moeten worden opgeleid om dit te doen.

Minst indringende methode

Zoals erkend in de herschikte APD, moet de leeftijdsbeoordeling worden uitgevoerd door middel van het minst ingrijpende onderzoek in verhouding tot het vereiste zekerheidsniveau. Bij het onderzoek wordt de waardigheid van de persoon ten volle gerespecteerd.

De term **invasief** wordt algemeen gebruikt bij medische procedures om aan te geven dat instrumenten of andere voorwerpen in het lichaam of lichaamsholten worden ingebracht. Het omvat ook het snijden in weefsels. Deze term kan worden gebruikt als synoniem voor indringendheid, maar beide termen kunnen in deze context als onderling verwisselbaar worden beschouwd. Aangezien de negatieve effecten van de leeftijdsbeoordelingsmethoden niet altijd de vermelde fysieke effecten inhouden, maar wel een inbreuk op de privacy van een persoon, wordt de voorkeur gegeven aan de term **indringendheid** vanwege het bredere **spectrum**.

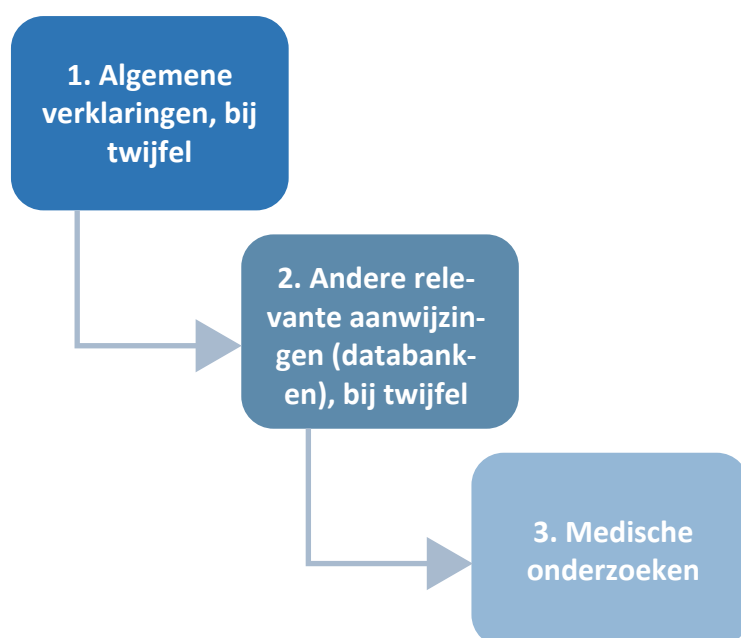
Het niveau van indringendheid kan worden beschouwd als afhankelijk van het effect van de methode op de privacy van een persoon (bv. uitgebreid gesprek), hetgeen verschilt van het effect op de fysieke gezondheid van een persoon (bv. ionisatie) of op de psychologische gezondheid van een persoon (bv. herinneringen aan traumatiserende gebeurtenissen). Deze individuele overwegingen maken het heel

⁽²⁷⁾ VN-Comité voor de Rechten van het Kind, *General Comment No 6 (2005) on the treatment of unaccompanied and separated children outside their country of origin*.

moelijk om tot een consensus te komen over welke methoden indringender zijn dan andere en om ze dus als zodanig objectief een score toe te kennen. Om deze reden moet indringendheid per geval worden beoordeeld, afhankelijk van de omstandigheden van de specifieke verzoeker. Voor sommige verzoekers met traumatische ervaringen uit het verleden is het bijvoorbeeld mogelijk dat een röntgenonderzoek van de pols niet wordt beschouwd als psychologisch indringend, terwijl een gesprek met een sterk psychologisch element, zoals zich gebeurtenissen uit het verleden voor de geest halen, beangstigend zou kunnen zijn. In andere gevallen kan het gebruik van een bepaalde spoel om een magnetische-resonantiescan (MRI) te maken claustrofobisch zijn en dus niet geschikt zijn voor sommige verzoekers.

Om deze reden blijven de keuze van de minst indringende methode en een leeftijdsbeoordelingsproces dat inspeelt op de behoeften van de specifieke verzoeker, een uitdaging voor de autoriteiten. Artikel 25, lid 5, van de herschikte APD biedt echter nuttige richtsnoeren met betrekking tot dit specifieke punt.

“De lidstaten kunnen [...] besluiten om door middel van een medisch onderzoek de leeftijd van een alleenstaande minderjarige vast te stellen wanneer zij, nadat er een algemene verklaring is afgelegd of andere relevante aanwijzingen zijn overgelegd, twijfels hebben over diens leeftijd.” (Artikel 25, lid 5, van de herschikte APD)

Bijgevolg moeten autoriteiten eerst het bestaande bewijs onderzoeken, met inbegrip van verklaringen en relevante aanwijzingen, voordat ze beslissen of het nodig is om een verdere beoordeling uit te voeren.

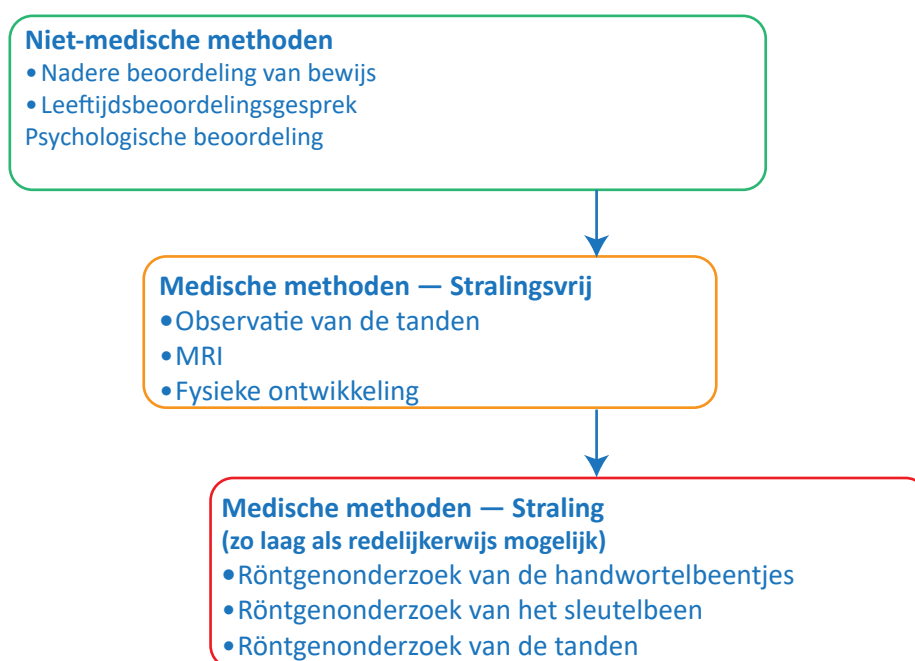
Autoriteiten zijn dus verplicht om een proactieve aanpak toe te passen om **al het bestaande bewijs** waarover ze beschikken, **te verzamelen en te analyseren**. Dit omvat niet alleen de documenten van de persoon, maar ook informatie van andere gezinsleden die informatie over en bewijs van de leeftijd van de persoon kunnen hebben (bv. een oudere broer of zus met documenten die zijn of haar leeftijd bewijzen), andere databanken enz. Deze informatie moet worden verzameld op voorwaarde dat de verzoeker of zijn of haar gezin niet in gevaar worden gebracht. Wanneer ze dit soort informatie verzamelen, voeren autoriteiten geen leeftijdsbeoordeling uit; het wordt daarentegen beschouwd als een gewone analyse van bewijs door de asiel- of migratieautoriteiten als onderdeel van hun werkzaamheden.

Wanneer de beschikbare documenten of het beschikbare bewijs geen rechtstreekse informatie over de leeftijd verstrekken, is een diepgaandere analyse of een grondiger onderzoek nodig, waarna het **bewijs verder moet worden geanalyseerd**. Deze oefening zou worden beschouwd als een leeftijdsbeoordelingsmethode die verschilt van de gewone informatieverzameling waarnaar in de vorige paragraaf wordt verwezen.

Deze methode wordt, samen met andere methoden, gedetailleerder onderzocht in hoofdstuk 4, waar de voordelen en beperkingen van elke afzonderlijke methode worden geanalyseerd.

Sommige medische methoden die worden gebruikt ten behoeve van de bepaling van de leeftijd, maken gebruik van straling (röntgenonderzoeken van de handwortelbeentjes, het sleutelbeen, het bekken of de tanden). Het gebruik van deze methoden brengt het risico met zich mee van potentieel schadelijke effecten die straling kan hebben op de gezondheid van de verzoeker. Om deze reden moeten eerst minder indringende (niet-medische) methoden worden gebruikt en, als het noodzakelijk lijkt om een beroep te doen op medische methoden, moeten stralingsvrije methoden voorrang krijgen op methoden die gebruikmaken van straling. De volgende afbeelding visualiseert de manier waarop methoden voorrang moeten krijgen.

Prioritering van de leeftijdsbeoordelingsmethoden

Methoden met straling mogen enkel als laatste middel worden gebruikt. Als hiervan gebruik wordt gemaakt, moeten alle vereiste voorzorgen en maatregelen worden genomen om het risico van potentiële negatieve effecten te voorkomen. De stralingsdosis waaraan de verzoeker wordt blootgesteld, varieert in de praktijk afhankelijk van het blootstellingsgebied, de apparatuur en nationale wetgeving. In dit opzicht is de toepassing van het ALARA-beginsel (“as low as reasonably achievable” of zo laag als redelijkerwijs mogelijk) cruciaal. ALARA is een stralingsveiligheidsbeginsel dat is gebaseerd op de beperking van de stralingsdoses en van het vrijkomen van radioactieve stoffen in het milieu door gebruik te maken van alle “redelijke methoden”. ALARA is niet alleen een gedegen stralingsveiligheidsbeginsel, maar ook een wettelijke vereiste voor alle stralingsbeschermingsprogramma’s. Tijd, afstand en afscherming zijn de drie belangrijkste factoren om stralingsdoses ALARA te houden:

1. tijd: de duur van de stralingsblootstelling beperken zal de stralingsdosis verminderen;
2. afstand: de afstand tussen de onderzochte persoon en de stralingsbron vergroten zal de blootstelling verminderen met het kwadraat van de afstand. Een verdubbeling van de afstand tussen het lichaam en de stralingsbron zal de stralingsblootstelling verminderen met een factor vier;
3. afscherming: er zijn verschillende soorten afscherming om de stralingsblootstelling te verminderen, waaronder loodschorten, mobiele loodschermen, loodbrillen en loodwanden. Wanneer men in ruimtes met hoge stralingsniveaus werkt, is het belangrijk om waar mogelijk afscherming te gebruiken.

Een andere belangrijke overweging inzake indringendheid waarmee rekening moet worden gehouden, heeft niet alleen betrekking op de gekozen methode, maar ook op de manier waarop de onderzoeken worden uitgevoerd.

- Onderzoeken mogen nooit gedwongen of cultureel ongepast zijn; beroepsbeoefenaars moeten gekwalificeerd zijn en opgeleid in gender- en cultuurgevoelige onderwerpen.
- Interne richtsnoeren voor de uitvoering van het onderzoek moeten de noodzakelijke maatregelen weerspiegelen om het voorkeursgeslacht van de onderzoeker en tolk indien nodig te waarborgen of om het aantal aanwezige onderzoekers te beperken tot twee personen om het scenario minder intimiderend te maken voor de verzoeker.
- De methode/praktijk wordt toegepast in een omgeving met aangepaste omstandigheden om maximale privacy te garanderen, met inachtneming van het vertrouwelijkheidsbeginsel en de rechten van het kind, inclusief de vrijwaring van kinderen.
- Onderzoeken waarbij sprake is van naaktheid, de observatie of de antropometrische meting van geslachtsdelen of intieme delen, moeten worden uitgesloten aangezien ze zeer indringend zijn; dit geldt met name voor personen met een andere achtergrond en voor personen die mogelijk zijn misbruikt.

Om deze reden mag ten behoeve van de leeftijdsbeoordeling geen enkele methode worden toegepast die naaktheid of de observatie of het onderzoek van geslachtsdelen voor de observatie van de geslachtsrijpheid vereist.

Voorbeelden uit de praktijk

FR — De wet van 14 maart 2016 inzake de bescherming van het kind beperkt het gebruik van röntgenonderzoeken en verbiedt expliciet de observatie van de geslachtsrijpheid als een methode om de leeftijd te bepalen van personen die verklaren jonger dan 18 jaar te zijn.

UK — Immigratieambtenaren aan de grens mogen bij het eerste contact met een alleenstaande jongere een eerste beoordeling uitvoeren op basis van de eigen verklaring van de persoon, enige beschikbare documenten en de persoonlijke beoordeling van de immigratieambtenaar van het fysieke uiterlijk en het gedrag. Deze beoordeling is niet bindend aangezien de beoordeling kan worden betwist of aangevochten door de persoon. Bovendien kan de immigratieambtenaar om nadere verduidelijking vragen van het beeld dat is gevormd over de leeftijd van de persoon. In beide situaties, als de persoon de beoordeling aanvecht of als de immigratieambtenaar bezorgd is dat de persoon jonger is dan 18 jaar, wordt het beginsel van het voordeel van de twijfel toegepast en wordt de persoon behandeld als een kind. Dit betekent dat de persoon zal worden overgedragen aan de kinderbeschermingsdienst van een lokale autoriteit. Vervolgens zal aan deze dienst worden gevraagd om een leeftijdsonderzoek uit te voeren. De middelen waarmee de lokale autoriteit deze beoordeling uitvoert, zijn niet vastgelegd in de wetgeving, maar het is gebruikelijk om twee maatschappelijk werkers in te zetten om de persoon te beoordelen en om op basis van deze beoordeling de leeftijd te bepalen. Ze zullen hun opleiding en ervaring met het werken met jongeren gebruiken om tot een conclusie te komen.

CY — De relevante procedure hanteert een holistische aanpak en omvat medische en niet-medische onderzoeken.

Niet-medische onderzoeken:

1. door de verzoeker verstrekte documenten;
2. nota van het districtskantoor van de welzijnsdiensten;
3. leeftijdsbeoordelingsgesprekken die worden gevoerd door de asiendienst.

Als de asiendienst blijft twijfelen aan de leeftijd van de verzoeker nadat alle niet-medische onderzoeken (1-3) zijn uitgeput, kan hij gebruikmaken van medische onderzoeken om de leeftijd van de verzoeker te bepalen zoals bepaald in artikel 10, lid 1, onder G), van de nationale vluchtelingenwet.

Alle medische onderzoeken worden uitgevoerd in aanwezigheid van een tolk en van de voogd van de minderjarige.

Nauwkeurigheid en foutmarge

De term nauwkeurigheid wordt gedefinieerd als de “**kwaliteit of toestand van correct of precies zijn**”. Dit is een fundamenteel probleem bij het leeftijdsbeoordelingsproces. Er is tot nu toe geen leeftijdsbeoordelingsmethode die nauwkeurige resultaten over de chronologische leeftijd van de persoon kan leveren. De huidige methoden kunnen alleen een schatting van de leeftijd bieden. Daarom verdienen de uitdrukkingen “leeftijdsbeoordeling” of “leeftijdsschatting” de voorkeur boven “leeftijdsbepaling”. Aangezien alle methoden een foutmarge hebben, moet dit aspect altijd worden gedocumenteerd, met name bij niet-doorslaggevende resultaten. Aangezien niet alle methoden alle leeftijdsgroepen kunnen schatten, moet de keuze van de methode afhangen van de betrokken leeftijdsgroep (sommige methoden zijn nauwkeuriger bij bepaalde leeftijdsegmenten dan andere). Het geslacht van de verzoeker die wordt onderworpen aan de beoordeling, is een andere factor waarmee rekening moet worden gehouden, aangezien de methode een andere foutmarge kan hebben afhankelijk van het geslacht van de onderzochte persoon ⁽²⁸⁾.

In overeenstemming met de door Ritz-Timme et al. voorgestelde richtsnoeren ⁽²⁹⁾ moet een leeftijdsbeoordelingsmethode voldoen aan de volgende vereisten om als aanvaardbaar te worden beschouwd:

1. de methode moet transparant en bewijsbaar zijn en in de regel aan de wetenschappelijke wereld zijn voorgesteld door publicatie in tijdschriften met collegiale toetsing;
2. er moet duidelijke informatie over de nauwkeurigheid van de leeftijdsbeoordelingsmethode beschikbaar zijn;
3. de methode moet voldoende nauwkeurig zijn om enige onderliggende vragen op te lossen en te voldoen aan de specifieke eisen van het specifieke geval;
4. bij de beoordeling van de leeftijd van levende personen moeten de beginselen van de medische ethiek en de wettelijke voorschriften in aanmerking worden genomen, met name als er sprake is van een medische ingreep.

Volgens Schmeling et al. 2011 ⁽³⁰⁾ moet het gebruikte referentiemateriaal voldoen aan bepaalde vereisten om als **nauwkeurig** te worden beschouwd (Solari, A. C. en Ambramovitch, K., “The accuracy and precision of third molar development as an indicator of chronological age in Hispanics”, *Journal of Forensic Sciences*, 2002, vol. 47, nr. 3, blz. 531-535):

- voldoende grote steekproef;
- geverifieerde leeftijden van de testpersonen;
- uniforme leeftijdsverdeling;
- scheiding op basis van geslacht;
- details over de onderzoeksdatum;
- duidelijke definitie van de bestudeerde kenmerken;
- exacte beschrijving van de methode;
- details over de referentiepopulatie met betrekking tot de genetisch-geografische herkomst;
- de sociaaleconomische status;
- de gezondheidstoestand;
- details over de groepsgrootte, het gemiddelde of de mediaan en de spreiding voor elk bestudeerd kenmerk.

⁽²⁸⁾ Tscholl, P.M, Junge, A., Dvorak, J. en Zubler, V., “MRI of the wrist is not recommended for age determination in female football players of U-16/U-17 competitions”, *Scandinavian Journal of Medicine & Science in Sports*, 2015, doi:10.1111/sms.12461.

⁽²⁹⁾ Ritz-Timme, S., Cattaneo, C., Collins, M. J. et al., “Age estimation: the state of the art in relation to the specific demands of forensic practice”, *International Journal of Legal Medicine*, 2000, vol. 113, nr. 3, blz. 129-136.

⁽³⁰⁾ Schmeling, A., Garamendi, P. M., Prieto, J. L. en Landa, M. I., “Forensic Age Estimation in Unaccompanied Minors and Young Living Adults”, *Forensic Medicine – From Old Problems to New Challenges*, Vieira, D. N. (ed.), IntechOpen, 2011, beschikbaar op <https://www.intechopen.com/books/forensic-medicine-from-old-problems-to-new-challenges/forensic-age-estimation-in-unaccompanied-minors-and-young-living-adults>.

De foutmarge van de beoordeling moet worden gedocumenteerd en op een begrijpelijke manier worden opgenomen in het verslag. Dit moet zorgen voor een juiste interpretatie en een correct begrip van de resultaten door andere beroepsbeoefenaars zonder medische deskundigheid, zoals rechtshandavingsambtenaren, rechters, openbare aanklagers, voogden/vertegenwoordigers of asiel- en migratieambtenaren.

DE — Als het eerste onderzoek geen doorslaggevende resultaten oplevert, moet het voordeel van de twijfel nog steeds worden toegepast en moeten andere leeftijdsbeoordelingsmethoden trapsgewijs worden gebruikt als onderdeel van het proces. Op deze manier zou de beslissing gebaseerd zijn op ruimer bewijs, waardoor de beslissing betrouwbaar wordt. De deelstaten (*Länder*) zijn verantwoordelijk voor de leeftijdsbepaling van alleenstaande kinderen, die gebeurt op het moment dat ze “onder toezicht worden gesteld” (*Inobhutnahme*) zodra ze in contact komen met een Duitse autoriteit. Hun beslissing vormt ook de basis voor de asielprocedure.

In de preambule van de wet tot wijziging van het Sociaal Wetboek van 2015 wordt verwezen naar de aanbevelingen van de werkgroep van de federale jongerenwelzijnsdiensten (*Bundesarbeitsgemeinschaft Landesjugendämter*).

Artikel 42 van het Sociaal Wetboek vormt zo de basis voor het leeftijdsbepalingsproces, dat een trapsgewijze procedure introduceert. De werkgroep van de federale jongerenwelzijnsdiensten adviseert om de aanbevelingen van de werkgroep voor forensische leeftijdsdiagnostiek (*Arbeitsgemeinschaft für Forensische Altersdiagnostik*, AGFAD; http://campus.uni-muenster.de/fileadmin/einrichtung/agfad/empfehlungen/empfehlungen_ausserhalb_strafverfahren.pdf) voor het leeftijdsbepalingsproces te raadplegen.

NO — De afdeling Forensische Geneeskunde van het Universitair Ziekenhuis van Oslo heeft een nieuwe methode ontwikkeld om stadiumresultaten van röntgenfoto's van de handen en de verstandskiezen te lezen. De methode bestaat uit een statistisch model dat gegevens van twee radiologische methoden combineert: de stadia van de derde kies van Demirjian en de atlas van de hand en de pols van Greulich en Pyle. In totaal gaat het om gegevens van meer dan 14 000 personen (beide geslachten). Het statistische model is gebaseerd op de toepassing van een transitie-model op verschillende gecombineerde/ gegroepeerde gegevenssets (voor elk geslacht), en het theorema van Bayes wordt gebruikt om de verdelingen van de chronologische leeftijden volgens de stadia te verkrijgen. De resultaten worden voorgesteld als 95 % en 75 % voorspellingsintervallen en als een percentage gevallen jonger dan 18 jaar en jonger dan 16 jaar. Vanwege grote biologische variaties die verder gaan dan wat het referentiemateriaal omvat, kunnen de resultaten niet volledig doorslaggevend zijn. Duidelijke resultaten zouden echter relatief zwaar kunnen doorwegen in de algemene beoordeling. Het Universitair Ziekenhuis van Oslo heeft onlangs een uitgebreide handleiding voor deze leeftijdsbeoordelingsmethode (die de naam BioAlder kreeg) gepubliceerd.

Belangrijkste bevindingen uit de praktijk van de EU+-landen

Als het leeftijdsbeoordelingsproces geen doorslaggevende resultaten oplevert, passen 16 EU+-landen het voordeel van de twijfel toe, terwijl 6 EU+-landen het beginsel niet toepassen en alleen rekening zullen houden met het beschikbare bewijs of de beschikbare informatie.

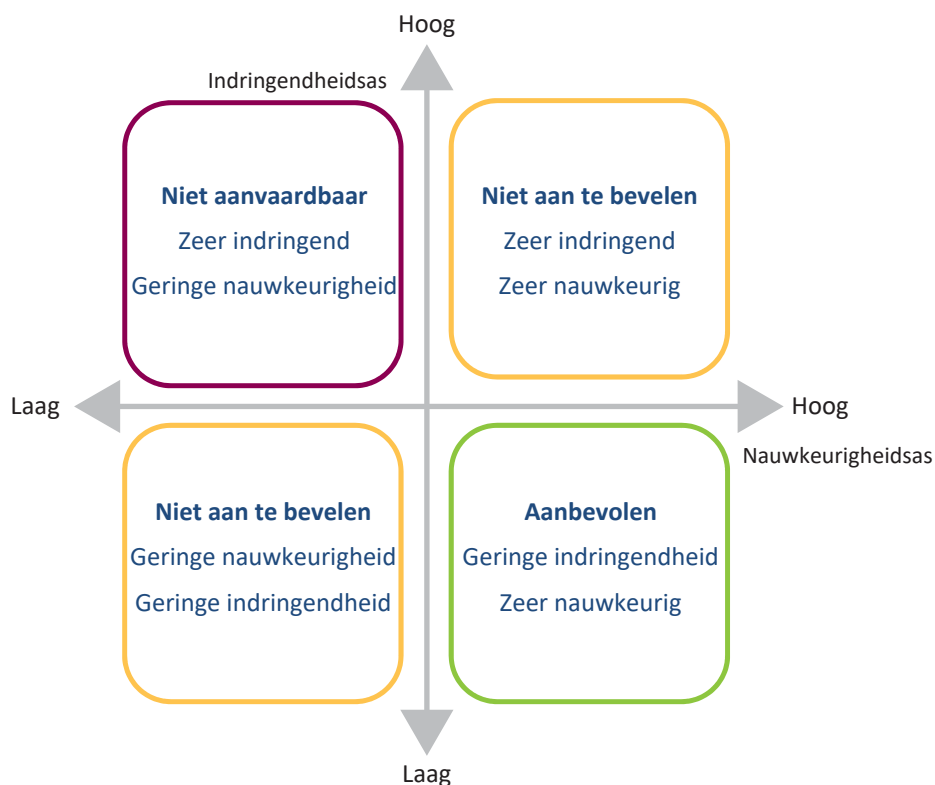
Meer informatie is te vinden in bijlage 4 bij deze publicatie.

Combinatie van indringendheid en nauwkeurigheid

Methoden moeten worden gekozen nadat hun indringendheid en nauwkeurigheid in overweging zijn genomen. De voorkeur moet in de eerste plaats uitgaan naar methoden die minder indringend en nauwkeuriger zijn, terwijl methoden die minder indringend, maar ook minder nauwkeurig zijn, als laatste moeten worden gekozen. De beoordeling moet worden stopgezet zodra een methode zeer indringend wordt, ongeacht de mogelijke nauwkeurigheid ervan. Hoewel naaktheid of de blootstelling

van geslachtsdelen voor alle personen veel stress meebrengt, is het nog traumatischer voor kinderen die mogelijk zijn misbruikt in het kader van de vervolging in hun land van herkomst of tijdens hun migratie. Het hoge niveau van indringendheid en het verhoogde risico op trauma's die voortvloeien uit het gebruik van deze methoden, maken deze onderzoeken onaanvaardbaar ten behoeve van de leeftijdsbeoordeling.

Overweging van de indringendheid en de nauwkeurigheid

Recht op een doeltreffende voorziening in rechte

Bij een negatieve beslissing (niet overeenstemmend met de beweerde leeftijd) moeten de autoriteiten de redenen voor de beslissing uitleggen en de verzoeker informeren hoe de beslissing kan worden aangevochten. Aangezien het feit dat de verzoeker een kind/meerderjarige is, een invloed kan hebben op de manier waarop de internationale beschermingsprocedure wordt uitgevoerd (prioritering, waarborgen enz.), moet een beslissing over de leeftijdsbeoordeling apart van en voorafgaand aan de beslissing over de internationale bescherming worden genomen. Als er geen zelfstandig recht bestaat om bezwaar aan te tekenen tegen de leeftijdsbeoordelingsbeslissing zelf, moet de mogelijkheid worden geboden om de uitkomst aan te vechten door rechterlijke toetsing of als onderdeel van de overweging van het algemene beschermingsverzoek. De persoon moet toegang hebben tot een vertegenwoordiger of tot rechtsbijstand om hem of haar te ondersteunen bij het proces. Wanneer de afzonderlijke beslissing wordt genomen, moet de verzoeker gratis en op een voor hem of haar begrijpelijke manier worden geïnformeerd hoe de beslissing kan worden aangevochten. Op dit punt moet de verzoeker de mogelijkheid hebben om zijn of haar mening te uiten.

Belangrijkste bevindingen uit de praktijk van de EU+-landen

Wat de voor de verzoeker beschikbare rechtsmiddelen tegen een beslissing over de leeftijdsbeoordeling betreft:

- 8 EU+-landen bieden de mogelijkheid om de leeftijdsbeoordelingsbeslissing separaat aan te vechten;
- 9 EU+-landen bieden de mogelijkheid om de leeftijdsbeoordelingsbeslissing als onderdeel van of tegelijkertijd met de IB-beslissing aan te vechten;
- 2 EU+-landen bieden de verzoeker geen rechtsmiddelen tegen leeftijdsbeoordelingsresultaten.

Meer informatie is te vinden in bijlage 4 bij deze publicatie.

Hoofdstuk 3 Het leeftijdsbeoordelingsproces: toepassing van een multidisciplinaire en holistische aanpak

Toepassing van een multidisciplinaire en holistische aanpak van het leeftijdsbeoordelingsproces

Een holistische aanpak houdt rekening met het geheel of het volledige systeem in plaats van alleen de delen ervan. In tegenstelling tot een gewone leeftijdsbeoordeling, waarbij de schatting van de chronologische leeftijd het hoofddoel is, richt een leeftijdsbeoordelingsproces op basis van een “holistische” aanpak zich niet uitsluitend op de leeftijd, maar houdt het ook rekening met een breder spectrum aan factoren. Door deze aanpak toe te passen, worden ook de behoeften van kinderen en jongeren in de migratiecontext in overweging genomen bij de beoordeling van de chronologische leeftijd. Een holistische leeftijdsbeoordeling laat dus ruimte voor flexibiliteit en de individualisering van het leeftijdsbeoordelingsproces, waardoor het beoordelingsproces kan worden gebaseerd op de specifieke omstandigheden en de behoeften van de verzoeker (bijvoorbeeld of de leeftijdsbeoordeling al dan niet wordt uitgevoerd, wat een invloed heeft op de keuze van de methoden, de onderzoekers enz.).

Een holistisch ontworpen leeftijdsbeoordeling versterkt bijgevolg de toepassing van het beginsel van het belang van het kind gedurende het hele proces. De systematische en voortdurende inachtneming van het belang van het kind moet worden weerspiegeld in alle acties die gevolgen hebben voor hem of haar. Daarom moet bij elk leeftijdsbeoordelingsproces in de eerste plaats worden overwogen hoe het beginsel moet worden toegepast voor de correcte en prioritaire identificatie van het kind (met name in het geval van alleenstaande kinderen). Er moeten bepaalde maatregelen worden getroffen om een volledig beeld te krijgen van de behoeften van het kind, bijvoorbeeld:

- personen die met het kind in aanraking komen (leerkrachten, verzorgers, voogden/vertegenwoordigers, zorgverleners, opvangautoriteiten, asiel- en migratieautoriteiten en rechtshandhaving), moeten een proactieve aanpak toepassen om alle informatie te verzamelen die nodig is om zorg- of belangwekkende aspecten te identificeren (zoals een geschiedenis van misbruik of traumatische ervaringen). Gedurende het hele proces moeten kinderen niet alleen worden gehoord over hun leeftijd, maar ook over hun behoeften en zorgen;
- om het aantal gesprekken tot een minimum te beperken en herhaalde vragen te vermijden, moet deze informatie gedurende het hele proces, indien mogelijk en met inachtneming van de gegevensbeschermingsvoorschriften, beschikbaar worden gesteld aan andere relevante actoren (voogden/vertegenwoordigers, zorgverleners, opvangautoriteiten, asiel- en migratieautoriteiten en rechtshandhaving);
- bovendien hebben deze beroepsbeoefenaars de mogelijkheid om hun mening te uiten op basis van hun deskundigheid en ervaring, en om indien nodig van gedachten te wisselen;
- het proces moet worden uitgewerkt in overleg met alle relevante belanghebbenden. Op dit punt zal de holistische aanpak als volgt aansluiten op de multidisciplinaire aanpak.

Een multidisciplinaire aanpak combineert of omvat verschillende academische disciplines of vakspecialisaties om een onderwerp of probleem te benaderen.

Een multidisciplinaire aanpak ten behoeve van de leeftijdsbeoordeling zou betekenen dat verschillende aspecten of factoren worden onderzocht, zoals fysieke, psychologische, ontwikkelings-, omgevings- en culturele aspecten of factoren⁽³¹⁾. Op dezelfde manier kan een leeftijdsbeoordelingsproces dat uitsluitend

⁽³¹⁾ Zie, bijvoorbeeld, Separated Children in Europe Programme, *Statement of Good Practice*, 2009.

is gebaseerd op medische methoden, niet als multidisciplinair worden beschouwd. Aangezien er geen enkele methode is die de leeftijd van een persoon met zekerheid kan bepalen, moeten diverse factoren worden beoordeeld door gebruik te maken van verschillende methoden. Dit zorgt ervoor dat de beslissing is gebaseerd op ruimer bewijs, waardoor de betrouwbaarheid van de beoordeling verbetert. In dit opzicht vereist een multidisciplinaire beoordeling de betrokkenheid van beroepsbeoefenaars met passende kwalificaties op het vlak van leeftijdsschatting in hun respectievelijke vakgebied gedurende het hele proces, tijdens de onderzoeken en wanneer de beslissing wordt genomen nadat de resultaten van de verschillende onderzoeken zijn bekendgemaakt. Afhankelijk van de methode kan het gaan om maatschappelijk werkers, artsen, radiologen, (kinder)psychologen, kinderartsen of andere naar behoren gekwalificeerde personen met expertise op het gebied van de ontwikkeling van kinderen en leeftijdsschatting. Om de input van de verschillende deskundigen te coördineren, moet er worden gezorgd voor een coördinatiemechanisme gedurende de praktische toepassing van een multidisciplinaire aanpak.

Zoals bij alle aangelegenheden in verband met het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming en in overeenstemming met artikel 4 van de herschikte QD, moet al het beschikbare bewijs in overweging worden genomen. De beslissing over welke beroepsbeoefenaars moeten meewerken aan de beoordeling, moet worden genomen met het doel de algemene nauwkeurigheid van de beoordeling zo veel mogelijk te verhogen en tegelijkertijd de indringendheid zo beperkt mogelijk te houden voor de verzoeker.

Bij de keuze van de methoden voor de uitvoering van de leeftijdsbeoordeling moet het belang van het kind een essentiële overweging vormen. De herschikte APD bepaalt dat als de lidstaten, na algemene verklaringen of andere relevante aanwijzingen, twijfels hebben over de leeftijd van de verzoeker, ze medische onderzoeken mogen gebruiken in het kader van het onderzoek van een verzoek om internationale bescherming om de leeftijd van alleenstaande kinderen te bepalen. Aangezien de psychologische ontwikkeling en de mate van volwassenheid van de verzoeker essentiële aspecten zijn die moeten worden onderzocht tijdens het proces, moet voor een psychosociale beoordeling worden gekozen boven andere methoden.

Als een lidstaat na een multidisciplinaire beoordeling nog twijfels heeft over de leeftijd van de verzoeker, moet de lidstaat ervan uitgaan dat de verzoeker minderjarig is.

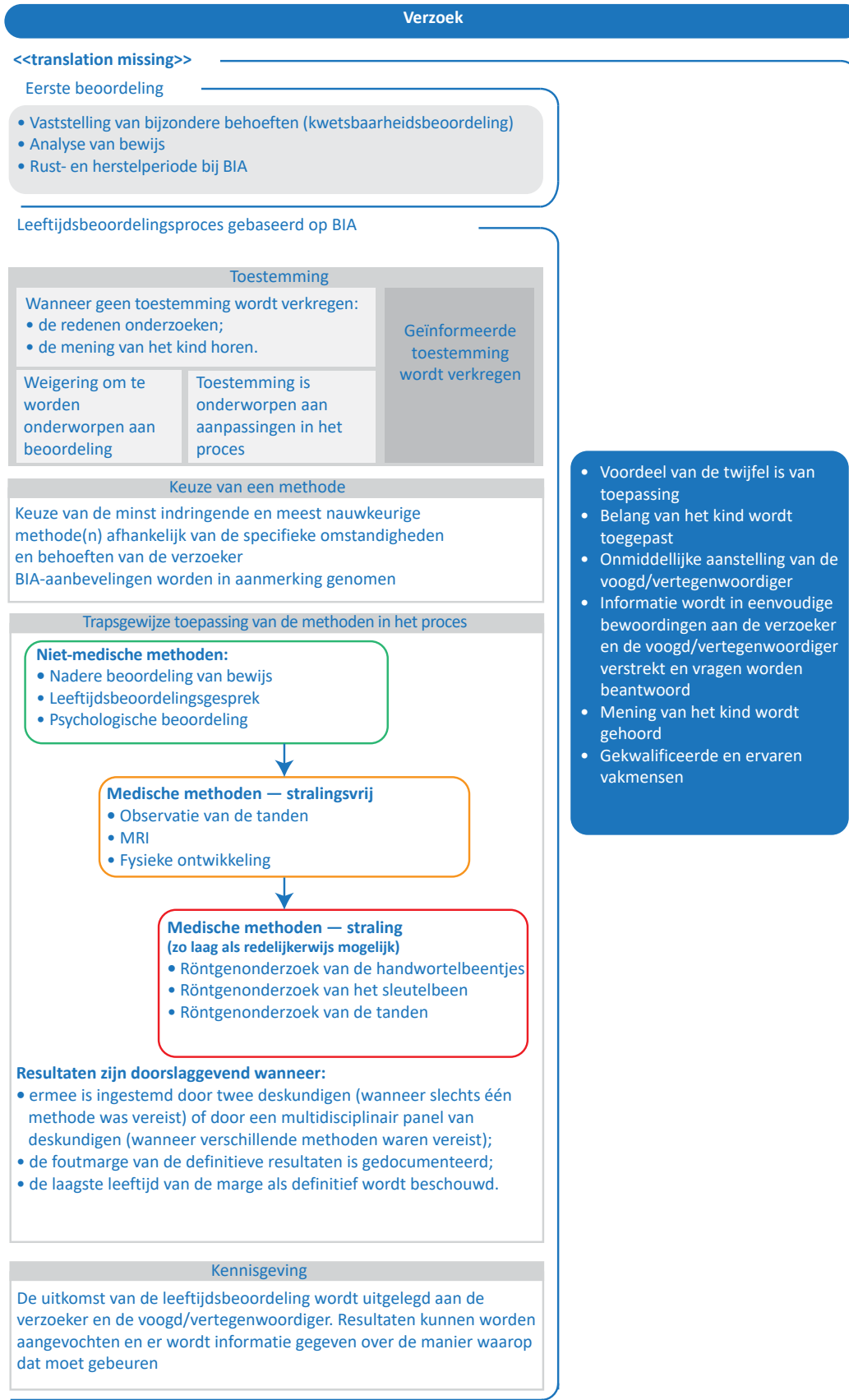
Volgens de IOM ⁽³²⁾ zijn er momenteel drie belangrijke manieren om de leeftijdsbeoordeling aan te pakken:

- de eerste aanpak, die het best kan worden beschreven als **niet-medisch**, omvat een evaluatie van bestaande documenten, een visuele beoordeling op basis van het fysieke uiterlijk en gesprekken over het leven en de omstandigheden van een persoon;
- de tweede is in wezen **medisch** en omvat fysieke onderzoeken en röntgenfoto's van de botten en/of de tanden;
- de derde tracht de gegevens van zowel niet-medische als medische benaderingen te integreren en erkent zo dat **multidisciplinaire samenwerking** een eerste vereiste is om goede resultaten voor kwetsbare kinderen en jongeren te garanderen.

⁽³²⁾ Werkgroep leeftijdsbeoordeling van het EASO, september 2016.

Stroomschema van het leeftijdsbeoordelingsproces

Het proces, zoals beschreven in het vorige deel, samen met de noodzakelijke stappen en waarborgen om een doeltreffende en veilige leeftijdsbeoordeling te garanderen, wordt gevisualiseerd in het volgende stroomschema.

Richtsnoeren met betrekking tot het leeftijdsbeoordelingsproces

Bij de overweging of een leeftijdsbeoordeling al dan niet noodzakelijk is

Er moeten bepaalde voorwaarden en waarborgen aanwezig zijn voordat wordt beslist over het proces of voordat een leeftijdsbeoordeling wordt uitgevoerd:

- de verzoeker heeft een verzoek om **internationale bescherming** ingediend en er zijn persoonlijke gegevens zoals de identiteit, leeftijd en gezinsbanden geregistreerd;
- de beweerde leeftijd van de verzoeker (meerderjarige of minderjarige) wordt **niet gestaafd** door documenten en enig ander bewijs om de beweerde leeftijd te onderzoeken is niet verstrekt;
- er bestaat **twijfel** over de beweerde leeftijd van de verzoeker;
- de **vingerafdrukken** van de verzoeker zouden voorlopig kunnen worden genomen als de betwiste leeftijdsgroep duidelijk hoger is dan de leeftijd die daartoe is vastgelegd in het EU- en/of nationaal recht, en zouden kunnen worden opgenomen in de EU-databank voor vingerafdrukken in verband met asiel (Eurodac) ⁽³³⁾;
- door het **voordeel van de twijfel** toe te passen, wordt de verzoeker als jonger dan 18 jaar beschouwd en, als hij of zij niet begeleid is, wordt er onmiddellijk een **voogd/vertegenwoordiger** aangesteld;
- het **belang van het kind** wordt vanaf dit punt in acht genomen tot uit doorslaggevende resultaten blijkt dat de verzoeker meerderjarig is.

De leeftijd van een persoon is een factor die hem of haar kwetsbaar kan maken (kind, oudere) of andere reeds bestaande kwetsbaarheden (die voortkomen uit geslacht, gezinsomstandigheden, seksuele gerichtheid, genderidentiteit, handicap, ernstige ziekte of het feit dat hij of zij het slachtoffer is geweest van foltering of andere ernstige vormen van geweld) verder kan benadrukken. Aangezien deze kwetsbaarheden een nadelige invloed kunnen hebben op het vermogen van de verzoeker om zijn of haar verzoek om internationale bescherming voor te leggen en te staven, biedt het EU-asielacquis aanvullende waarborgen om verzoekers met bijzondere behoeften eerlijke asielprocedures te bieden. Opdat verzoekers met bijzondere behoeften hun verzoek volledig zouden kunnen voorleggen en staven, moet er worden gezorgd voor een vroeg **identificatiemechanisme** en, indien nodig, een latere kwetsbaarheidsbeoordeling. Autoriteiten moeten echter waakzaam blijven om snel tekenen van kwetsbaarheid te identificeren die zich in latere fasen van de procedure kunnen voordoen, en daar passend op reageren. Dit mechanisme moet gedurende de hele procedure beschikbaar zijn om ervoor te zorgen dat latere identificatie mogelijk is en dat er dus direct passende bijstand wordt verleend.

De specifieke behoeften van de kwetsbare verzoeker moeten een essentiële rol spelen wanneer moet worden beslist welke methoden moeten worden gebruikt, hoe de beoordeling moet worden uitgevoerd en of ze negatieve gevolgen zou hebben voor deze specifieke verzoeker. Een deel van de informatie die wordt verzameld bij de beoordeling van de bijzondere behoeften, kan worden gebruikt bij de leeftijdsbeoordeling. Op deze manier worden vertragingen en duplicatie van procedures bij dezelfde persoon vermeden. Indien de leeftijdsbeoordeling wordt uitgevoerd door middel van een holistische en multidisciplinaire aanpak, kan ze ook helpen om andere behoeften en kwetsbaarheden te identificeren die niet werden ontdekt bij eerdere kwetsbaarheidsbeoordelingen.

Als de beweerde leeftijd niet kan worden geverifieerd en als men zich ervan heeft vergewist dat een onderzoek de verzoeker of zijn of haar gezin niet in gevaar zal brengen, moeten ambtenaren in deze fase proactief informatie uit andere bronnen zoeken. Tijdens deze eerste stap, bekend als de **analyse van bewijsstukken**, wordt al het bewijs waarover de autoriteiten beschikken (documenten, verklaringen van de verzoeker en zijn of haar gezinsleden over zijn of haar leeftijd en identiteit, verklaringen van de voogd, informatie in andere databanken en eerste schattingen op basis van het fysieke uiterlijk), in aanmerking

⁽³³⁾ De Eurodac-verordening voorziet momenteel in het nemen van de vingerafdrukken van alle personen ouder dan 14 jaar; in het voorstel voor een herschikking wordt de leeftijd verlaagd tot 6 jaar.

genomen. Er wordt van ambtenaren verwacht dat ze een uiterst proactieve en empathische houding aannemen in hun omgang met asielzoekende kinderen, met name in het geval van alleenstaande kinderen.

Op basis van de resultaten van deze analyse zouden de verantwoordelijke autoriteiten onderscheid kunnen maken tussen gevallen waarin er twijfel bestaat over de beweerde leeftijd en gevallen waarin er geen twijfels zijn.

Het **voordeel van de twijfel** moet worden toegepast zodra er twijfels zijn over de beweerde leeftijd. De verzoeker moet dus als een kind worden beschouwd tot verdere onderzoeken doorslaggevende resultaten hebben opgeleverd.

Aangezien de verzoeker als een kind wordt beschouwd, moet er onmiddellijk een **voogd/vertegenwoordiger** worden aangesteld om ervoor te zorgen dat het belang van het kind in acht wordt genomen bij alle beslissingen die voor hem of haar gevolgen hebben. Dit omvat de bepaling van de noodzaak van een leeftijdsbeoordeling.

Hoewel een leeftijdsbeoordeling in de eerste plaats tot doel heeft het niveau van volwassenheid van de verzoeker te beoordelen en rekening moet houden met alle factoren die van belang zijn voor de beoordeling, moet ook het welzijn van het kind in aanmerking worden genomen. Om deze reden is het belangrijk te zorgen voor een **rust- en herstelperiode** tussen de eerste analyse van bewijs, die bij aankomst kan worden uitgevoerd, en een volwaardige leeftijdsbeoordeling. Een leeftijdsbeoordelingsproces in twee fasen wordt dus het meest geschikt geacht om een efficiënte en veilige leeftijdsbeoordeling uit te voeren. Dit geldt vooral in de context van een grote toestroom, waarbij een efficiënt identificatie- en registratieproces van het grootste belang is.

Een rust- en herstelperiode kan het opbouwen van vertrouwen tussen het kind en zijn of haar voogd/vertegenwoordiger vergemakkelijken. Ze zorgt er ook voor dat het kind zich veilig kan beginnen te voelen en de nodige informatie kan beginnen te delen om zijn of haar behoeften te beoordelen. Tijdens deze periode moet een **BIA** ⁽³⁴⁾ worden uitgevoerd om te waarborgen dat het specifieke overwogen leeftijdsbeoordelingsproces verenigbaar is met de individuele omstandigheden van de verzoeker en dat de verwachte uitkomst nuttig is voor het proces en niet schadelijk is voor het kind.

Het proces moet ervoor zorgen dat de **mening van het kind systematisch wordt gehoord**. Het kind kan zijn of haar mening zelf uiten of de voogd/vertegenwoordiger van het kind kan zijn of haar mening doorgeven. Dit recht moet systematisch worden toegepast, niet alleen gedurende de hele procedure, maar ook in de vroegste fase voordat de beslissing om de beoordeling uit te voeren is genomen.

- Meninge moeten worden verzameld wanneer de autoriteiten **twijfels** hebben over de verklaringen van de verzoeker of ander bewijs dat hij of zij heeft verstrekt. Een eenvoudige poging om van gedachten te wisselen en op een constructieve manier uit te leggen waarom de beweerde leeftijd niet wordt aanvaard of waarom de informatie niet volstaat om de verklaringen te bevestigen, kan de verzoeker helpen om het proces te begrijpen en bereid te zijn om mee te werken.
- Wanneer er mogelijke **inconsistenties** met betrekking tot de leeftijd van de verzoeker zijn, moet hij of zij de mogelijkheid en tijd krijgen deze mondeling of schriftelijk uit te leggen.
- Soms zal de verzoeker aanvullende documenten of ander bewijs verstrekken of geloofwaardige verklaringen geven en de beweerde leeftijd kunnen staven. Deze **verklaringen en aanvullende elementen** maken de leeftijdsbeoordeling dan overbodig.

Nadat al het bewijs is beoordeeld, er is geconcludeerd dat de twijfel over de leeftijd van de verzoeker gegrond is, de mening van de verzoeker is gehoord en het BIA-formulier is ingevuld, kan de beslissing worden genomen om het leeftijdsbeoordelingsproces al dan niet op te starten.

⁽³⁴⁾ Zie, bijvoorbeeld, Separated Children in Europe Programme, *Position Paper on Age Assessment in the Context of Separated Children in Europe*, 2012.

Uitvoering van een leeftijdsbeoordeling

Als een leeftijdsbeoordeling noodzakelijk wordt geacht en wordt aanbevolen door de BIA, wordt dit onderzoek onverwijld opgestart. De autoriteiten moeten ervoor zorgen dat de verzoeker en de voogd/vertegenwoordiger relevante **informatie** hebben gekregen in eenvoudige bewoordingen en dat de informatie is begrepen. Vragen van de verzoeker en/of zijn of haar voogd/vertegenwoordiger moeten worden beantwoord en er moet eventueel verduidelijking worden gegeven.

Hierna zal de verzoeker en/of zijn of haar voogd/vertegenwoordiger beter in staat zijn om **welbewuste toestemming** te geven voor het proces. In gevallen waarin de verzoeker geen toestemming kan geven wegens een gerechtvaardigde belemmering, zal de geïnformeerde toestemming van de voogd/vertegenwoordiger volstaan. Als er bedenkingen over het proces zijn, moeten ze in elke fase worden verduidelijkt. De **weigering om te worden onderworpen** aan de beoordeling, mag er niet toe leiden dat de persoon automatisch wordt beschouwd als een meerderjarige. In dergelijke gevallen moet de verzoeker opnieuw worden **gehoord** en moeten de redenen volledig worden onderzocht. Onwilligheid kan worden verholpen door de verzoeker en/of zijn of haar voogd/vertegenwoordiger meer informatie te geven of door het proces aan te passen aan zijn of haar behoeften, bijvoorbeeld door een alternatieve methode te kiezen.

In elk geval kan een weigering om te worden onderworpen aan een leeftijdsbeoordeling, niet de enige reden zijn om een verzoek af te wijzen (artikel 25, lid 5, van de herschikte APD).

Zodra de **geïnformeerde toestemming** is verkregen, moet het proces, met alle noodzakelijke waarborgen, beschikbaar worden gesteld en, indien nodig, verder worden aangepast aan de bijzondere behoeften of omstandigheden van het kind in overeenstemming met de nationale praktijk en met het juridisch *acquis* van de EU.

De keuze van de methoden moet zo geïndividualiseerd mogelijk zijn en de voorkeur moet uitgaan naar de minst indringende en meest nauwkeurige methode. Wanneer moet worden beslist welke methode de **minst indringende** optie is, moet er niet alleen rekening worden gehouden met het fysieke effect op de verzoeker, maar ook met het psychologische effect (zie artikel 25, lid 5, tweede alinea, van de APD). Omgevings- en culturele factoren moeten ook in aanmerking worden genomen.

Onderzoeken moeten trapsgewijs worden toegepast en de voorkeur moet in de eerste plaats uitgaan naar niet-medische methoden. Als deze methoden geen doorslaggevende resultaten opleveren, kunnen medische methoden worden toegepast waarbij geen gebruik mag worden gemaakt van straling. De toepassing van medische methoden waarbij wel gebruik moet worden gemaakt van straling, moet de allerlaatste optie zijn en er moet, zoals hierboven besproken, worden gekozen voor de methode met de laagst mogelijke stralingsdosis. De resultaten van testen om de psychologische volwassenheid te beoordelen, moeten minstens even zwaar wegen als de resultaten van testen om de fysieke ontwikkeling te beoordelen. Deze aanpak zorgt ervoor dat zodra een bepaalde methode doorslaggevende resultaten heeft opgeleverd, eventuele bijkomende onnodige onderzoeken worden vermeden.

Onderzoeken mogen nooit gedwongen of cultureel ongepast zijn en beroepsbeoefenaars moeten **gekwalificeerd** zijn, opgeleid zijn in gender- en cultuurgevoelige onderwerpen en goed op de hoogte zijn van protocollen en/of richtsnoeren hieromtrent ⁽³⁵⁾. Onderzoeken waarbij sprake is van naaktheid, of het onderzoek, de observatie en/of de meting van geslachtsdelen of intieme delen moeten worden uitgesloten aangezien deze methoden zeer indringend zijn.

Als een van de methoden die tijdens de leeftijdsbeoordeling worden toegepast, een resultaat oplevert waaruit blijkt dat een persoon jonger is dan 18 jaar, moet de beoordeling worden stopgezet. In dergelijke gevallen moet de beweerde leeftijd als geldig worden beschouwd als hij binnen de vastgestelde leeftijdsgroep ligt; als dit echter niet het geval is, zou de **laagste leeftijd van de marge** in plaats daarvan als geldig moeten worden beschouwd.

⁽³⁵⁾ Zie, bijvoorbeeld, Separated Children in Europe Programme, *Position Paper on Age Assessment in the Context of Separated Children in Europe*, 2012.

- Wanneer er verschillende onderzoeken nodig zijn vanwege opeenvolgende niet-doorslaggevende resultaten, moeten de definitieve resultaten worden geanalyseerd door een **panel van deskundigen**. Deze deskundigen bestrijken verschillende vakgebieden en beschikken over algemene kennis of ervaring met het werken met kinderen. Een panel van deskundigen met een multidisciplinaire achtergrond moet bestaan uit forensische artsen, kinderschermingspecialisten en maatschappelijk werkers met kindspecifieke expertise.
- Wanneer dit niet mogelijk is of in gevallen waarin slechts één enkele methode wordt gebruikt, moeten minstens **twee deskundigen** de beoordeling uitvoeren. Er moet worden gegarandeerd dat beide gekwalificeerde deskundigen hun mening hebben gegeven en dat beiden het eens zijn geworden over een beslissing. Als beide deskundigen het niet eens kunnen worden over een definitieve beslissing, zou het raadzaam kunnen zijn om de zaak door te verwijzen en de beslissing te laten nemen door een ervaren en gekwalificeerde toezichthouder.

Als het niet mogelijk is om tot een overeenkomst te komen, moet de leeftijdsbeoordeling als niet-doorslaggevend worden beschouwd en moet het voordeel van de twijfel worden toegepast. In dergelijke gevallen dient de verzoeker als een kind te worden beschouwd.

Een **beslissing** moet worden gemotiveerd, schriftelijk worden bekendgemaakt en mondeling worden uitgelegd. De beroepskwalificaties, ervaring en relevante opleiding van de deskundigen moeten in de beslissing worden vermeld, evenals de foutmarge van de gebruikte methoden. De verzoeker moet op de hoogte worden gesteld van de mogelijkheid om de beslissing aan te vechten en om, indien van toepassing, rechtsbijstand te krijgen om dit te doen.

Aangezien de identificatie als een meerderjarige of als een kind verstrekkinge gevolgen heeft, moet de verzoeker de mogelijkheid krijgen om op een snelle en toegankelijke manier **de resultaten aan te vechten**. Een verzoeker kan de resultaten van de beoordeling aanvechten door bezwaar aan te tekenen of door rechterlijke toetsing.

Bovendien moet het proces rekening houden met de mogelijkheid dat nieuwe informatie kan worden verstrekt zodra de beoordeling is afgerond; daarom moet een latere **herziening** van de beoordeelde leeftijd mogelijk zijn.

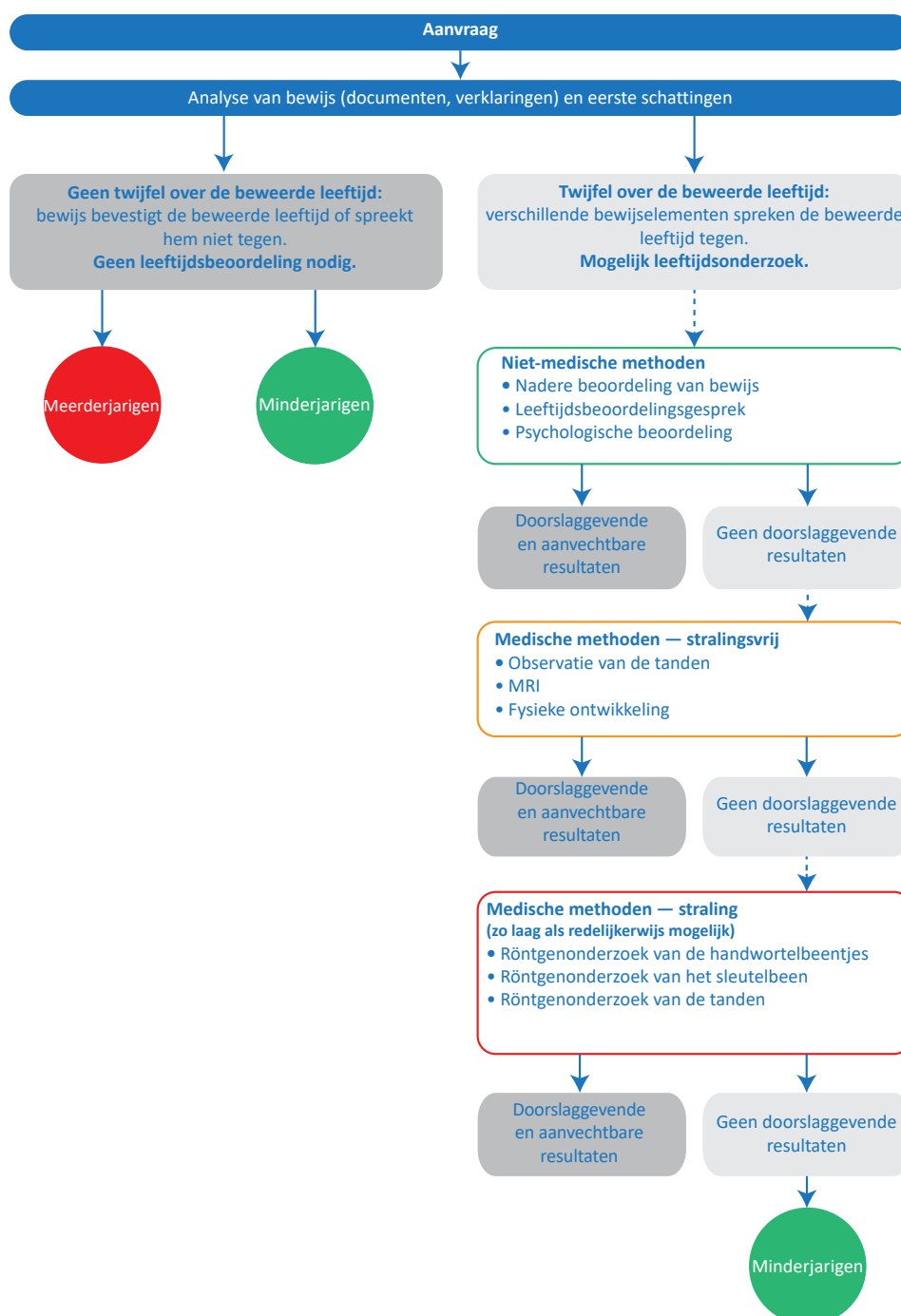
Bij een verkeerde leeftijdsschatting moeten er onmiddellijk maatregelen worden genomen om de informatie op een gestroomlijnde en doeltreffende manier te corrigeren, en alle wijzigingen moeten worden overgenomen in de noodzakelijke databanken.

Hoofdstuk 4 Overzicht van de leeftijdsbeoordelingsmethoden

De methoden die momenteel worden gebruikt, worden geclassificeerd als medisch en niet-medisch afhankelijk van het feit of ze al dan niet de betrokkenheid van een arts vereisen. Bij de medische methoden wordt een onderscheid gemaakt tussen stralingsvrije methoden en methoden met straling.

Deze indeling en het trapsgewijze gebruik van de methoden om onnodige onderzoeken te vermijden, worden weergegeven in het volgende stroomschema. Er wordt niet verwezen naar de waarborgen en rechten van het proces aangezien ze werden geanalyseerd in het vorige hoofdstuk en in het stroomschema van het leeftijdsbeoordelingsproces.

Stroomschema van de methoden

Richtsnoeren met betrekking tot de trapsgewijze toepassing van methoden

Zodra de verzoekers te kennen geven dat ze internationale bescherming willen vragen, genieten ze bepaalde rechten (het recht om op het grondgebied te blijven, het recht op elementaire materiële opvangvoorzieningen en het recht dat zijn of haar bijzondere behoeften worden vastgesteld of beoordeeld). Wanneer de mogelijkheid bestaat dat de verzoeker minderjarig is, zijn de identificatie van bijzondere procedurele behoeften en de verschaffing van speciale opvangvoorzieningen een prioriteit vanwege de inherente kwetsbaarheid van de persoon. Overeenkomstig artikel 25, lid 5, van de (herschikte) APD kan al het verkregen bewijs helpen om de leeftijd van het kind te bepalen en/of de noodzaak van aanvullende leeftijdsbeoordelingen weg te nemen of te doen afnemen. Daarom moet het bewijs het startpunt zijn voordat er wordt beslist of er al dan niet een leeftijdsonderzoek moet worden uitgevoerd.

Analyse van beschikbaar bewijs en eerste schattingen

Zoals vermeld in artikel 24 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten en in artikel 7 van het VRK:

“Elk kind wordt onmiddellijk na de geboorte ingeschreven en heeft het recht een nationaliteit te verwerven.”

Een geboorteakte is het document dat de geboorte van de persoon, de datum, de plaats, het geslacht en de ouders bewijst. Het voornaamste doel van bevolkingsregistratie is een juridisch document op te stellen dat kan worden gebruikt om de rechten van de persoon vast te stellen en te beschermen.

Zoals eerder vermeld, worden de belangrijke gebeurtenissen in het leven van burgers of ingezetenen (geboorte, huwelijk en overlijden) in sommige landen niet systematisch ingeschreven en in sommige landen gebeurt dit zeer zelden of laattijdig. Daarom is het mogelijk dat een registratie niet voldoet aan de normen voor openbare registers voor de autoriteiten in de EU+-landen (dubbele registratie van dezelfde gebeurtenis, hiaten of inconsistenties in de registers voorkomen enz.). Bovendien is het mogelijk dat, vanwege gebeurtenissen die plaatsvonden in hun land van herkomst of de omstandigheden van hun vlucht (gewapende conflicten of vervolging en/of discriminatie door de nationale autoriteiten enz.), deze juridische documenten niet beschikbaar zijn voor personen die internationale bescherming behoeven, en dat ze dus niet in staat zullen zijn om geldig bewijs van hun identiteit of betrouwbare akten te verstrekken.

Rekening houdend met de bovengenoemde omstandigheden en de inspanningen van de verzoeker om alle informatie waarover hij of zij beschikt, te verstrekken, dienen de autoriteiten onder meer de volgende documenten te aanvaarden als bewijsmateriaal:

- paspoorten;
- identiteitsdocumenten;
- verblijfskaarten;
- reisdocumenten zoals de documenten die worden uitgereikt door de UNHCR;
- (religieuze of burgerlijke) akten van andere landen die de burgerlijke staat (huwelijk, geboorten, trouwboekje) van de verzoeker of een gezinslid bewijzen met een verwijzing naar de leeftijd van de verzoeker.

Naast deze documenten zouden nuttige bronnen zoals gemeenschappelijke databanken (bijvoorbeeld het Schengeninformatiesysteem ⁽³⁶⁾, Eurodac of de databank voor gestolen of verloren reisdocumenten van Interpol ⁽³⁷⁾) informatie kunnen bevatten over de leeftijd van de verzoeker.

Op dezelfde manier kunnen verklaringen of documenten die beschikbaar zijn in het dossier van gezinsleden of familieleden van de verzoeker, worden gebruikt om de beweerde leeftijd te verduidelijken en/of te bevestigen zonder verdere beoordeling. Om te vermijden dat het kind of gezin in gevaar wordt gebracht, moet bijzondere voorzichtigheid worden betracht bij de verzameling van dit soort gegevens. Dit is met name het geval in de context van internationale bescherming.

Wanneer ze worden uitgevoerd door personeel met ervaring met het werken met kinderen, kunnen sommige eerste schattingen op basis van het fysieke uiterlijk worden gebruikt om de eerste analyse te versterken. In combinatie met andere beschikbare informatie kunnen ze dan worden gebruikt om de resultaten van een voorafgaande screening te ondersteunen.

Omdat de schatting uitsluitend op fysieke kenmerken is gebaseerd en daarom gemakkelijk kan leiden tot willekeurige, subjectieve en onnauwkeurige resultaten, moet echter extreme voorzichtigheid worden betracht wanneer belang wordt gehecht aan dergelijke overwegingen. Om deze reden kan de observatie van het fysieke uiterlijk niet worden beschouwd als een leeftijdsbeoordelingsmethode op zich en kan de observatie niet op zichzelf worden gebruikt aangezien ze niet met zekerheid een specifieke chronologische leeftijd kan geven.

Het fysieke uiterlijk kan dienen om de duidelijke gevallen (personen met niet te betwijfelen kenmerken van meerderjarigen of kinderen) te onderscheiden, maar het mag niet worden gebruikt voor personen in hun late tienerjaren of jongvolwassenen. In deze gevallen wordt het voordeel van de twijfel (bevestiging van de beweerde leeftijd of verwijzing naar een correcte leeftijdsbeoordeling) toegepast tot er doorslaggevende resultaten zijn.

De IOM en andere deskundigen waarschuwen dat levenservaringen van kinderen hun ontwikkeling kunnen beïnvloeden. Dit zou betekenen dat ze bij bepaalde aspecten een achterstand kunnen hebben en verder ontwikkeld kunnen zijn bij andere aspecten. Onderzoek op dit gebied toont aan dat een posttraumatische stressstoornis kan leiden tot vroegtijdige biologische veroudering van 5 tot 10 jaar ⁽³⁸⁾.

Omdat beperkingen in de huidige methoden kunnen leiden tot een verkeerde leeftijdsbeoordeling of -schatting, moet er een herzieningsmechanisme aanwezig zijn om een leeftijd te corrigeren die onjuist in het systeem is ingevoerd. Zodra is vastgesteld dat een leeftijdsbeoordeling onjuist is, moeten onmiddellijk passende maatregelen worden genomen (andere huisvesting, aanstelling van een voogd als wordt vastgesteld dat de verzoeker een kind is enz.).

DE — Toepasselijke richtsnoeren:

1. persoonlijke documenten controleren, aanvullende informatie zoeken;
2. gesprek (twee gekwalificeerde en ervaren personeelsleden), algemene indruk van de ontwikkeling, inclusief gekwalificeerde visuele inspectie;
3. bij twijfel, medisch onderzoek — methode met het geringste effect op de gezondheid van het kind.

⁽³⁶⁾ SIS: een grootschalig informatiesysteem dat de samenwerking op het gebied van buitengrenscntrole en rechtshandhaving ondersteunt in het Schengengebied.

⁽³⁷⁾ SLTD: een databank voor gestolen, verloren of ingetrokken reisdocumenten zoals paspoorten, identiteitskaarten, laissez-passers van de Verenigde Naties of visa.

⁽³⁸⁾ Ladwig, K-H., Brockhaus, A. C., Baumert, J., et al., "Post-traumatic Stress Disorder and Not Depression Is Associated with Shorter Leukocyte Telomere Length: findings from 3 000 Participants in the Population-Based KORA F4 Study", Ouellette, M. M. (ed.), *PLoS ONE*, 2013, vol. 8, nr. 7, e64762. doi:10.1371/journal.pone.0064762.

NO — In alle gevallen waarin een alleenstaand kind geen geldig algemeen erkend identiteitsdocument heeft voorgelegd, moet de identiteit van de verzoeker nader worden onderzocht, onder andere door middel van een leeftijdsbeoordeling. De basis van dit onderzoek is de tijdens het asielproces verkregen informatie over de leeftijd van de verzoeker, d.w.z.:

- de eigen informatie van de verzoeker over zijn of haar leeftijd;
- identiteitsdocumenten;
- identiteitsinformatie uit andere lidstaten (als de verzoeker is geïdentificeerd in andere landen);
- verificatie van de identiteit van de verzoeker in zijn of haar land van herkomst;
- verklaringen of opmerkingen over de leeftijd van de verzoeker van andere betrokkenen, zoals een wettelijke voogd, advocaat, maatschappelijk werker of zorgverlener;
- verklaringen of opmerkingen over de leeftijd van de verzoeker van de immigratiepolitie (die de registratie van verzoekers uitvoert) en een maatschappelijk werker die het asielgesprek voert;
- medisch leeftijdsonderzoek;
- medische leeftijdsbeoordeling.

In gevallen waarin een medisch leeftijdsonderzoek wordt uitgevoerd, wordt de medische leeftijdsbeoordeling beoordeeld in verhouding tot andere informatie in de zaak. De beleidsrichtsnoeren geven richtlijnen over de manier waarop de verschillende hierboven besproken elementen moeten worden gewogen.

Belangrijkste bevindingen uit de praktijk van de EU+-landen

27 EU+-landen nemen de verstrekte documenten in aanmerking als bewijs van de leeftijd van de verzoeker.

Naast de documenten worden in 19 EU+-landen eerste schattingen op basis van het fysieke uiterlijk uitgevoerd.

Twijfel over de beweerde leeftijd: potentiële noodzaak van een leeftijdsbeoordeling

Wanneer er gegronde twijfel bestaat over de beweerde leeftijd van de verzoeker (er zijn twijfels over de beweerde leeftijd, het beschikbare bewijs staaft de leeftijd niet of spreekt hem tegen), kan de noodzaak van een leeftijdsbeoordeling zich aandienen. In dergelijke gevallen moeten de autoriteiten de methode(n) kiezen die daartoe moet(en) worden gebruikt.

In het volgende deel wordt een algemeen overzicht gegeven van de methoden die momenteel worden gehanteerd, samen met een korte beschrijving van het betrokken proces. De methoden zijn onderverdeeld in “medisch” en “niet-medisch”, afhankelijk van het feit of er al dan niet een arts betrokken is. De medische methoden zijn ook in categorieën ingedeeld afhankelijk van het feit of ze al dan niet gebruikmaken van straling.

In algemene opmerking nr. 6 van het VN-Comité voor de Rechten van het Kind wordt gesteld dat de identificatie van een kind als alleenstaand of van zijn of haar gezin gescheiden een leeftijdsbeoordeling omvat, waarbij rekening moet worden gehouden met het fysieke uiterlijk, maar ook met de psychologische maturiteit.

A. Niet-medische methoden

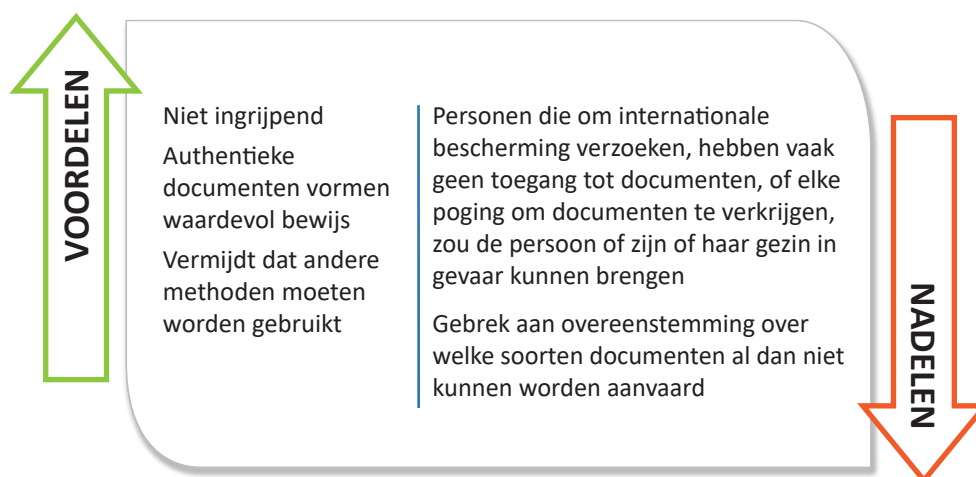
Belangrijkste bevindingen uit de praktijk van de EU+-landen

3 EU+-landen gebruiken alleen niet-medische methoden om de leeftijd van verzoekers te beoordelen.

Meer informatie is te vinden in bijlage 4 bij deze publicatie.

1. Nadere beoordeling van bewijs

Wanneer de oorspronkelijk verzamelde documenten of de beschikbare informatie geen enkele verwijzing naar de leeftijd bevatten, kan een verdere beoordeling van andere documenten door de asiel- of migratieambtenaren noodzakelijk zijn. Sommige documenten kunnen, zelfs zonder de leeftijd te bevatten, enige informatie verschaffen over de geschatte leeftijd van de verzoeker, bv. schooldossiers, vaccinatiekaarten of andere medische dossiers. Als men bijvoorbeeld weet dat een baby bepaalde vaccinaties op of rond een bepaalde leeftijd krijgt en dat de kaart op een specifiek moment werd uitgegeven, dan kan men de leeftijd van de eigenaar min of meer schatten.

2. Leeftijdsbeoordelingsgesprek

Bij deze methode worden de verklaringen van de persoon van wie de leeftijd wordt betwist, verzameld en geanalyseerd.

De belangrijkste verschillen tussen psychosociale beoordelingsmethoden zijn de achtergrond en specifieke expertise van de persoon die de beoordeling uitvoert, en de onderzoeksgebieden. Psychologische beoordeling wordt uitgevoerd door deskundigen op het gebied van kinderpsychologie of de ontwikkeling van kinderen, terwijl het leeftijdsbeoordelingsgesprek voornamelijk wordt gevoerd door ambtenaren van de asiel- of migratieautoriteiten die ervaring hebben met gesprekken met kinderen in de asielprocedure.

Tijdens het leeftijdsbeoordelingsgesprek probeert de persoon die het gesprek voert, een chronologisch overzicht van belangrijke levensgebeurtenissen te reconstrueren op basis waarvan de leeftijd van de persoon kan worden afgeleid of geschat. Een lokale gebeurtenissenkalender⁽³⁹⁾ (een aangepaste kalender die data van belangrijke gebeurtenissen voor een specifiek geografisch gebied geeft) in combinatie met “voor-en-na-vragen”⁽⁴⁰⁾ (gericht op het identificeren van twee bekende gebeurtenissen, waarvan een heeft plaatsgevonden vóór de geboortedatum van het kind en een heeft plaatsgevonden na deze datum; deze

⁽³⁹⁾ Meer informatie is te vinden in *Guidelines for Estimating the Month and Year of Birth of Young Children* (2008) van de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties.

⁽⁴⁰⁾ Meer informatie is te vinden in *Guidelines for Estimating the Month and Year of Birth of Young Children* (2008) van de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties.

vragen worden ook “sandwichvragen” genoemd) kunnen nuttige instrumenten zijn om de ambtenaren, de verzoeker of de gezinsleden te helpen de geboortedatum van het kind bij benadering vast te stellen.

- Om de mening van het kind op een kindvriendelijke manier te weten te komen en het kind aan te moedigen om informatie te verstrekken, moeten ambtenaren die rechtstreeks in contact komen met het kind, worden opgeleid in het gebruik van **kindvriendelijke gesprekstechnieken** ⁽⁴¹⁾. Indien mogelijk moet de tolk ook vertrouwd zijn met gesprekken met kinderen.
- Het is van essentieel belang de verzoeker adequate informatie te verstrekken voordat het gesprek begint, om zijn of haar participatie te garanderen, een medewerkende houding te ontwikkelen en vertrouwen op te bouwen tussen de betrokken actoren. De persoon die het gesprek voert, moet relevante informatie verstrekken in eenvoudige bewoordingen (het doel van het gesprek, de rol van de betrokken en aanwezige personen, en de redenen waarom er twijfels zijn over de beweerde leeftijd), moet ervoor zorgen dat de verzoeker zowel de informatie als de tolk begrijpt en moet ervoor zorgen dat zo goed mogelijk is voldaan aan de behoeften van de verzoeker (geslacht van de tolk en van de persoon die het gesprek voert, de nodige regelingen voor het gesprek enz.). Verder is het ook belangrijk dat de verzoeker de mogelijkheid krijgt om eventuele inconsistenties op te helderen tijdens het gesprek.
- Wanneer wordt beslist om het leeftijdsbeoordelingsproces uit te voeren, moet worden gegarandeerd dat de bewijslast overgaat op de autoriteiten in het geval van kinderen. Kinderen kunnen dingen niet op dezelfde manier uitleggen als volwassenen, en deze beperking is vooral duidelijk bij gesprekken met kinderen met een andere culturele achtergrond waarbij de leeftijd misschien niet zo relevant is als in westerse culturen (in verschillende culturen worden bijvoorbeeld verschillende kalenders gebruikt). Bovendien is het mogelijk dat ze zichzelf beschouwen als meerderjarigen of in hun gemeenschappen worden beschouwd als meerderjarigen.
- De persoon die het gesprek voert, moet vertrouwd zijn met informatie over het land van herkomst om tijdens het gesprek relevante onderwerpen te kunnen detecteren ⁽⁴²⁾.
- Als de conclusie van de beoordeling nadelig is voor de verzoeker, moeten de redenen duidelijk worden uitgelegd met behulp van een tolk en in aanwezigheid van de vertegenwoordiger/voogd/advocaat van het kind. De verzoeker moet zowel mondeling als schriftelijk op de hoogte worden gebracht van de mogelijkheid en procedure om de beslissing aan te vechten.

Belangrijkste bevindingen uit de praktijk van de EU+-landen

17 EU+-landen voeren een leeftijdsbeoordelingsgesprek om de leeftijd van de verzoekers vast te stellen.

Meer informatie is te vinden in bijlage 4 bij deze publicatie.

Voorbeelden uit de praktijk

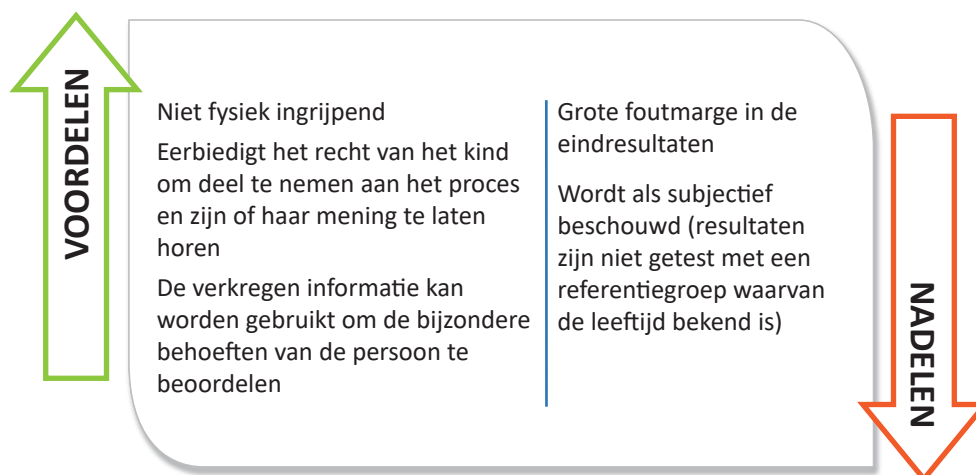
IE — Als een persoon beweert jonger dan 18 jaar te zijn, maar ouder lijkt bij de International Protection Office (dienst Internationale Bescherming), zal een ervaren medewerker (zo nodig met behulp van een tolk) een informeel gesprek voeren om te proberen zich een redelijk oordeel te vormen over de leeftijd van deze persoon en of hij of zij moet worden doorverwezen naar Tusla, een agentschap voor kind en gezin. Het gesprek bevat vragen over details uit de vroege kindertijd, onderwijs en de leeftijden van andere gezinsleden. Als er enige onzekerheid bestaat na het gesprek, wordt het voordeel van de twijfel toegepast ten gunste van de verzoeker en wordt hij of zij doorverwezen naar Tusla.

MT — De eerste stap is een gesprek binnen tien werkdagen met het leeftijdsbeoordelingspanel. Als de leeftijd ter discussie blijft staan, worden andere vakmensen betrokken bij het proces. De persoon

⁽⁴¹⁾ Meer informatie over de opleidingsmodule “Gesprekken voeren met kinderen” van het EASO is beschikbaar op <https://www.easo.europa.eu/training>.

⁽⁴²⁾ Het EASO verzamelt en ontwikkelt informatie over het land van herkomst, die beschikbaar is op zijn website (<https://www.easo.europa.eu/information-analysis/country-origin-information/country-reports>) en op het EASO COI Portal met beperkte toegang.

wordt onder andere doorverwezen naar een radiologieafdeling voor röntgenonderzoeken van de handen en de polsen. De huidige procedure omvat een multidisciplinaire inspanning waarbij onder andere politieautoriteiten, zorgwerkers en beroepsbeoefenaars betrokken zijn. Het gesprek, een van de belangrijkste instrumenten die voor een beoordeling worden gebruikt, kan als holistisch worden beschouwd in de zin dat aan de hand daarvan wordt gestreefd een zo volledig mogelijk profiel van de vermeende minderjarige op te stellen. De resultaten van de door het leeftijdsbeoordelingsteam gekozen methoden worden gezamenlijk in overweging genomen.

3. Psychosociale beoordeling

Het doel van deze methode is de mentale ontwikkeling (in plaats van de fysieke ontwikkeling) te beoordelen. Er wordt een cognitieve, psychologische en gedragsanalyse van de verzoeker uitgevoerd om zijn of haar leeftijd te beoordelen. Daarom moet de beoordelaar beschikken over specifieke expertise op het gebied van psychologie of de ontwikkelingsfasen van kinderen en jongeren.

De basis van deze methode is een semigestructureerd gesprek waarin een ervaren en opgeleide beoordelaar (meestal een maatschappelijk werker of een psycholoog) delen van het levensverhaal van de persoon onderzoekt. Tijdens het gesprek of de gesprekken onderzoekt de beoordelaar de psychologische volwassenheid van de persoon in combinatie met een gedragsanalyse. De resultaten kunnen ook enkele schattingen op basis van het fysieke uiterlijk weerspiegelen.

Om doeltreffend te zijn, is vertrouwen tussen de onderzochte persoon en de beoordelaar essentieel. Om deze reden moet de beoordeling over een bepaalde periode worden uitgevoerd en moeten andere beroepsbeoefenaars die in contact staan met de beoordeelde persoon, zoals opvangpersoneel of leerkrachten, worden betrokken. Enkele relevante aanwijzingen in dit opzicht werden gegeven in de standaardjurisprudentie van het Hooggerechtshof van het Verenigd Koninkrijk, het Merton-arrest⁽⁴³⁾. Dit arrest geeft "richtsnoeren voor de vereisten van een wettige beoordeling door een lokale autoriteit van de leeftijd van een jonge asielzoeker die beweert jonger dan 18 jaar te zijn". Naar aanleiding van het Merton-arrest moeten alle (lokale) autoriteiten ervoor zorgen dat hun beoordelingen volledig zijn en dat het proces voor de beoordeling van de leeftijd duidelijk, transparant en eerlijk is.

Een Merton-conforme beoordeling zal doorgaans een persoonlijke ontmoeting met de jongere omvatten, waarbij de algemene achtergrond van de verzoeker wordt uiteengezet en normen inzake eerlijkheid in acht worden genomen⁽⁴⁴⁾. De volgende overweging zou van belang kunnen zijn:

⁽⁴³⁾ Bv. *London Borough of Merton* [2003] EWHC 1689 (Admin), waarin werd geoordeeld door rechter Stanley Burnton van het Hooggerechtshof van het Verenigd Koninkrijk op 14 juli 2003.

⁽⁴⁴⁾ De term Merton-conform wordt vaak gebruikt om te beschrijven of een leeftijdsbeoordeling in overeenstemming is met de jurisprudentie. Er is geen voorgeschreven manier waarop lokale autoriteiten leeftijdsbeoordelingen moeten uitvoeren. De rechtbanken hebben de lokale autoriteiten echter richtsnoeren gegeven in een zaak waarbij de Merton Council betrokken was (Bv. *London Borough of Merton* [2003] EWHC 1689 (Admin)). Alle leeftijdsbeoordelingen door lokale autoriteiten moeten in overeenstemming zijn met de jurisprudentie van Merton en de jurisprudentie sinds dit arrest.

Het is belangrijk dat men rekening houdt met “coaching” die de asielzoeker voorafgaand aan het gesprek kan hebben gekregen, over de manier waarop hij of zij zich moet gedragen of wat hij of zij moet zeggen. Nadat de rol van de sociale diensten is verduidelijkt, is het belangrijk om te praten met de persoon en een naar omstandigheden zo goed mogelijke verstandhouding te creëren. Dit wordt ook het “verbindingsproces” genoemd.

Enkele belangrijke aspecten die in aanmerking moeten worden genomen bij de uitvoering van de beoordeling, worden benadrukt in relevante jurisprudentie:

- indien mogelijk moeten twee beoordelaars bij het proces worden betrokken;
- de informatie over hun rol en over de tolk moet worden verstrekt in overeenstemming met het opleidings- en rijpheidsniveau van de persoon;
- er moet ook aandacht worden besteed aan de mate van vermoeidheid, trauma, verbijstering en angst van de beoordeelde persoon;
- er moet tijdens de hele beoordeling rekening worden gehouden met de etniciteit, cultuur en gewoonten van de persoon die wordt beoordeeld. De informatie over het land van herkomst kan in dit opzicht helpen om relevante gespreksonderwerpen te signaleren;
- bij de uitvoering van de beoordeling moet de beoordelaar open en niet-leidende vragen stellen;
- de beoordelaar kan verschillende instrumenten gebruiken om het relaas van de persoon te vergemakkelijken (tekeningen, expressieve hulpmiddelen).

Tijdens het gesprek kunnen de volgende aspecten nuttige informatie opleveren om de leeftijd te schatten:

- het fysieke uiterlijk en gedrag van de verzoeker, observaties van de groepsdynamiek (activiteiten met leeftijdsgenoten);
- de manier waarop de verzoeker omgaat met de beoordelaar;
- sociale geschiedenis en gezinssamenstelling;
- ontwikkelingsoverwegingen (d.w.z. informatie over de soorten activiteiten waarbij de persoon betrokken was voor zijn of haar aankomst in Europa);
- onderwijs, onafhankelijkheidsniveau en zelfzorg;
- gezondheid en medische beoordeling;
- levenservaringen en traumatische gebeurtenissen die mogelijk een effect hebben gehad op het verouderingsproces.

Deze informatie moet worden overwogen in combinatie met de informatie uit de analyse van ander bewijs en vervolgens worden gebruikt om een conclusie te trekken uit de beoordeling. De conclusie van de beoordeling moet schriftelijk worden meegedeeld en de bovengenoemde aspecten moeten worden opgenomen in het verslag, met aanvullende overwegingen of gegevens die moeten worden opgevolgd. Het is van het grootste belang dat de expertise en ervaring op het gebied van jongerenwelzijn van de beoordelaar(s) worden gegarandeerd.

Als de conclusie van de beoordeling nadelig is voor de verzoeker, moeten de redenen duidelijk worden uitgelegd met behulp van een tolk en in aanwezigheid van de vertegenwoordiger/voogd/advocaat van het kind. De verzoeker moet zowel mondeling als schriftelijk op de hoogte worden gebracht van de mogelijkheid en procedure om de beslissing aan te vechten.

UK — Richtsnoeren om te handelen in overeenstemming met de algemene uitspraken. De personen die de leeftijd beoordelen, moeten:

1. het doel van het gesprek uitleggen aan de verzoeker, zoals gespecificeerd in Merton, punt 55;
2. proberen de algemene achtergrond van de verzoeker te achterhalen, inclusief de gezinssomstandigheden, familiale voorgeschiedenis en onderwijsachtergrond van de verzoeker, en zijn of haar activiteiten in de voorgaande jaren (etnische en culturele informatie kunnen ook belangrijk zijn), zoals gespecificeerd in Merton, punt 37;

3. een beoordeling uitvoeren van de geloofwaardigheid van de verzoeker en vragen stellen om zijn of haar geloofwaardigheid te testen als er reden is om te twijfelen aan de verklaring van de verzoeker met betrekking tot zijn of haar leeftijd, zoals gespecificeerd in Merton, punt 37;

4. de verzoeker de mogelijkheid geven om eventuele inconsistenties in zijn of haar verklaringen of alles wat kan leiden tot nadelige bevindingen met betrekking tot zijn of haar geloofwaardigheid, uit te leggen. Dit gebeurt het best zo snel mogelijk, als alles nog vers in het geheugen ligt, zoals gespecificeerd in:

- Merton, punt 55;
- *R (FZ) v London Borough of Croydon* [2011] EWCA Civ 59, punt 20;
- *R (NA) v London Borough of Croydon* [2009] EWHC 2357 (Admin), punt 52;

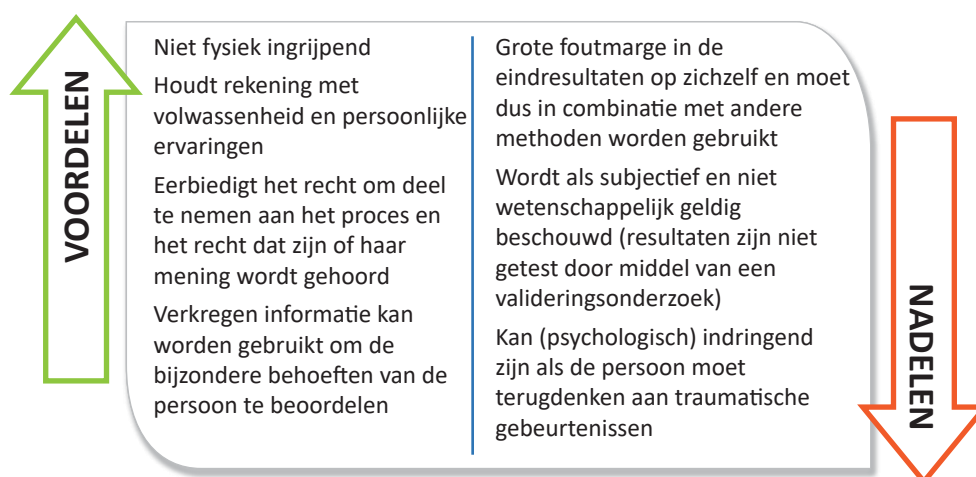
5. vergeet niet dat niet alle gevallen hetzelfde zijn en dat het vereiste onderzoeksniveau in het ene geval misschien niet geldt voor een ander geval, zoals gespecificeerd in Merton, punt 50.

De Association of Directors of Children's Services (ADCS) in het Verenigd Koninkrijk heeft de volgende richtsnoeren voor maatschappelijk werkers bij de uitvoering van leeftijdsbeoordelingen goedgekeurd.

http://adcs.org.uk/assets/documentation/Age_Assessment_Guidance_2015_Final.pdf

http://adcs.org.uk/assets/documentation/information_sharing_proforma_april_2015.doc

Een verkorte vorm is beschikbaar op <http://www.makeitlooknice.co.uk/adcs/age-assessment-guidance/index.html>

Belangrijkste bevindingen uit de praktijk van de EU+-landen

11 EU+-landen kunnen de deskundigheid van maatschappelijk werkers gebruiken om de leeftijd van de verzoeker te beoordelen. Uit de resultaten is ook gebleken dat 6 EU+-landen psychologische gesprekken voeren om de leeftijd te beoordelen zoals weergegeven in de vorige publicatie (1 land gebruikt deze methode voor slachtoffers van mensenhandel).

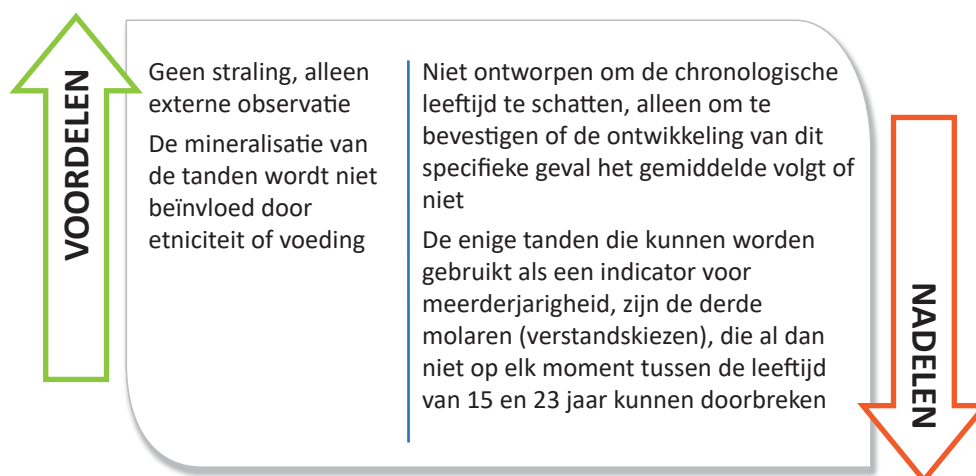
Meer informatie is te vinden in bijlage 4 bij deze publicatie.

B. Medische methoden (stralingsvrij)

1. Observatie van de tanden

Bij deze methode wordt een visuele inspectie uitgevoerd om de ontwikkeling van de tanden te bepalen. Er worden geen röntgenstralen gebruikt. Een opgeleide tandarts vergelijkt de tandontwikkeling van de verzoeker met een reeks ontwikkelingsstadia zoals uiteengezet in vaste doorbraakschema's of

referentiewaarden, en stelt een mogelijke leeftijdscategorie vast. Studies hebben meestal betrekking op de ontwikkeling van de tanden van kinderen in de leeftijdsgroep van 3-16 jaar of de ontwikkeling van de verstandskiezen in de leeftijdsgroep van 15-23 jaar ⁽⁴⁵⁾.

Belangrijkste bevindingen uit de praktijk van de EU+-landen

16 EU+-landen gebruiken de observatie van de tanden als een leeftijdsbeoordelingsmethode.

Meer informatie is te vinden in bijlage 4 bij deze publicatie.

2. Beeldvorming door middel van magnetische resonantie

MRI, of MR, combineert het gebruik van een krachtige magneet met een geavanceerd computersysteem en radiogolven om nauwkeurige en gedetailleerde beelden van organen en weefsels, botten en andere inwendige lichaamsstructuren te maken. In tegenstelling tot röntgenonderzoeken of CT-/CAT-scans (computertomografie) zijn MRI-apparaten stralingsvrij.

De sterkte van een MRI-magneet wordt “veldsterkte” genoemd en wordt gemeten in eenheden (“tesla” of “T”). Er zijn twee soorten scanners: 1 T- en 1,5 T-scanners (meestal overal beschikbaar tegen lagere kosten), en 3 T-scanners (duurder en dus minder beschikbaar). Een hogere veldsterkte betekent dat de scanner een sterkere magneet heeft en meer gedetailleerde beelden in een kortere tijd kan maken. Afhankelijk van een aantal factoren, zoals het soort beelden dat moet worden verkregen (doorsneden of “schijven” van het lichaam), het soort gebruikte technologie (hoogveld tegenover open of openstaande MRI-scanner), de beoogde uitkomst van de MRI-scan en het feit of de patiënt al dan niet beweegt, kan een MRI-scan doorgaans minder dan tien minuten tot één uur duren.

Volgens George et al. ⁽⁴⁶⁾ lijkt de fusie van de botten verder gevorderd op beelden van röntgenonderzoeken dan op MRI-beelden. Bijgevolg zouden de resultaten van een MRI-scan een iets lagere leeftijdsschatting geven dan de resultaten van een gewone röntgenfoto. Deze uitkomst is aanvaardbaar omdat ze niet nadelig zou zijn voor de verzoeker.

⁽⁴⁵⁾ Voor meer informatie: Unicef, *Age assessment practices: a literature review & annotated bibliography*, 2011, beschikbaar op; SCEP, *Position paper on age assessment in the context of separated children in Europe*, 2012; Norwegian Computing Centre, *Age estimation in youths and young adults*; Baccetti, T., Franchi, L. en McNamara, J.A. (Jr), “The cervical vertebral maturation (CVM) method for the assessment of optimal treatment timing in dentofacial orthopaedics”, *ScienceDirect*, 2005, vol. 11, nr. 3, blz. 119-129; Cameriere, R., Ferrante, L. en Cingolani, M., “Age estimation in children by measurement of open apices in teeth”, *PubMed*, 2005, vol. 120, nr. 1, blz. 49-52.

⁽⁴⁶⁾ George, J., Nagendran, J. en Azmi, K., “Comparison study of growth plate fusion using MRI versus plain radiographs as used in age determination for exclusion of overaged football players”, *British Journal of Sports Medicine*, 2012, vol. 46, nr. 4, blz. 273-278, doi:10.1136/bjism.2010.074948.

Er moet een voorafgaande screeningprocedure worden gevolgd. MRI-scans zijn niet geschikt voor alle patiënten, zoals verzoekers met pacemakers, tatoeages en metalen implantaten, of voor wie andere speciale voorzorgen moeten worden genomen vanwege het magnetische veld van het apparaat.

Omdat verzoekers lange tijd stil moeten blijven liggen op een harde tafel en het apparaat luide kloppende geluiden produceert, worden patiënten met claustrofobie en kinderen vaak angstig wanneer ze de procedure in een traditionele holle cilindrische scanner ondergaan. Dit probleem kan worden opgelost door het gebruik van open MRI-scanners.

Hand/pols: Bij de traditionele aanpak wordt de leeftijdsbeoordeling gebaseerd op röntgenfoto's, maar er zijn experimenten uitgevoerd met alternatieve beeldmodaliteiten zoals de MRI-scan van de pols (bijvoorbeeld bij de leeftijdsschatting van voetballers in leeftijdsgebonden toernooien). Er werd een systeem van zes fusiostadia ontwikkeld (Dvorak, 2007) ⁽⁴⁷⁾. In een andere studie over voetballers die werd uitgevoerd door de FIFA (Fédération Internationale de Football Association), werden MRI-beelden en röntgenfoto's die op dezelfde dag bij dezelfde persoon werden gemaakt, ter vergelijking onderzocht ⁽⁴⁸⁾.

Recente studies hebben de waarde van dit onderzoek bevestigd en tonen een sterke correlatie tussen de MRI-stadia en de chronologische leeftijd. Het wordt echter ook aanbevolen om het gebruik van MRI te combineren met andere technieken om de nauwkeurigheid van de resultaten te vergroten ⁽⁴⁹⁾.

Omdat het geslacht van de persoon die wordt onderworpen aan de beoordeling, een effect kan hebben op de foutmarge van de methode ⁽⁵⁰⁾, is het geslacht van de verzoeker een factor waarmee rekening moet worden gehouden bij de keuze van de methode.

Recente ontwikkelingen hebben betrekking op de automatische bepaling van de botleeftijd. Deze bepalingen zijn gebaseerd op medische computervisie en automatisch leren. Deze ontwikkelingen hebben de indeling van de beelden in de stadia gemakkelijker gemaakt en de *inter- en intrabeoordelaarsvariatie* (gedefinieerd in bijlage 1 "Verklarende woordenlijst") verminderd.

Knie: gebaseerd op de fusie van de groeischijf bij de ontwikkeling van de knie.

Er is een systeem van MRI-stadia ontwikkeld voor de knie (Dedouit, 2012) ⁽⁵¹⁾. De betrouwbaarheid en geldigheid van het systeem voor de leeftijdsbeoordeling is geëvalueerd in de leeftijdsgroep van 10-30 jaar en is gebaseerd op een systeem in vijf stadia. Het verslag toont een hoge correlatie met de leeftijd en een goede *inter- en intrabeoordelaarsvariatie*, maar verdere studies zijn nodig om de aanpak te verifiëren.

Voorbeeld uit de praktijk

SE — Zweden gebruikt momenteel MRI-scans van de kniegewrichten, samen met röntgenfoto's van de verstandskiezen, voor de leeftijdsbeoordelingsprocedure voor alleenstaande kinderen. De medische leeftijdsbeoordeling wordt uitgevoerd door de Zweedse nationale raad voor forensische geneeskunde en omvat twee onderzoeken. Het eerste onderzoek is een panoramische röntgenfoto van een verstandskies en het tweede is een MRI-scan van de knie. Beide onderzoeken zijn gericht op de limiet van 18 jaar. De beelden zullen worden geanalyseerd door twee onafhankelijke tandartsen of radiologen, die het onderling eens moeten worden over het ontwikkelingsniveau in de groeizone opdat de analyse een geschikte basis zou vormen voor de uiteindelijke leeftijdsbeoordeling door de arts. Dit is een geïntegreerd beschermingsmechanisme en een uitdrukking van het beginsel van het voordeel van de twijfel.

⁽⁴⁷⁾ Dvorak, J., George, J., Junge, A. en Hodler, J., "Age determination by magnetic resonance imaging of the wrist in adolescent male football players", *British Journal of Sports Medicine*, 2007, vol. 41, nr. 1, blz. 45-52.

⁽⁴⁸⁾ Ibid.

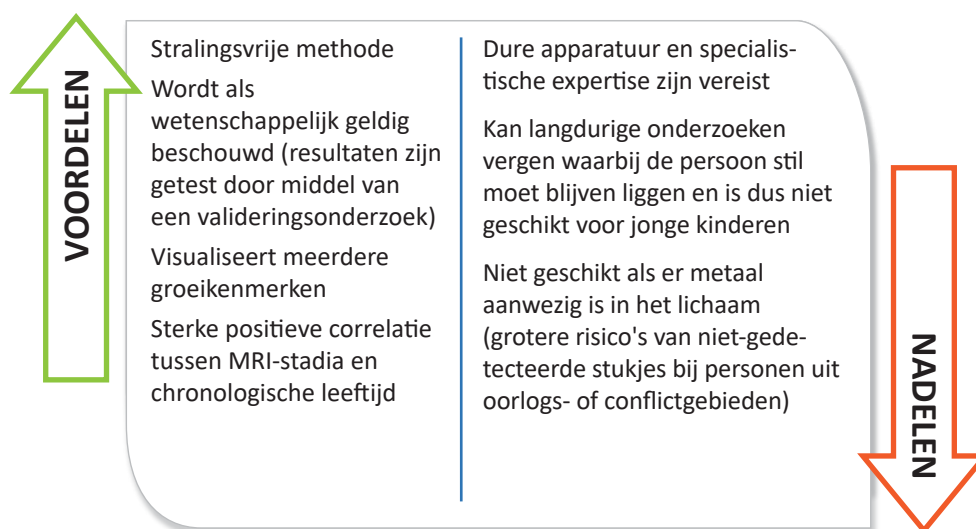
⁽⁴⁹⁾ Serin, J., Rérolle, C., Puchoux, J., Dedouit, F., Telmon, N., Savall, F. en Saint-Martin, P., "Contribution of magnetic resonance imaging of the wrist and hand to forensic age assessment", *International Journal of Legal Medicine*, 2016.

⁽⁵⁰⁾ Tscholl, P.M., Junge, A., Dvorak, J. en Zubler, V., "MRI of the wrist is not recommended for age determination in female football players of U-16/U-17 Competitions", *Scandinavian Journal of Medicine & Science in Sports*, 2015, doi:10.1111/sms.12461.

⁽⁵¹⁾ Dedouit, F., Auriol, J., Rousseau, H., Rougé, D., Crubézy, E. en Telmon, N., "Age assessment by magnetic resonance imaging of the knee: a preliminary study", *Forensic Science International*, 2012, blz. 217-232.

Om te oordelen of een verzoeker ouder is dan 18 jaar, moet ook de tandwortel het uiteindelijke ontwikkelingsniveau hebben bereikt, hoewel dit eerder voorkomt 1-2 jaar na de limiet van 18 jaar. Hetzelfde ontwikkelingsniveau in de groeizone (1-2 jaar na de limiet van 18 jaar) wordt bestudeerd als het gaat om de MRI-scan van de knie. Dit zijn aanvullende waarborgen om beter in te spelen op de noodzaak van het voordeel van de twijfel wanneer dit nodig is.

Sleutelbeen: Er zijn experimenten uitgevoerd met een beoordelingssysteem met vier stadia voor het sleutelbeen. Uit deze experimenten is gebleken dat leeftijdsschatting mogelijk is, maar er zijn MRI-specifieke referentiestudies nodig. Recent onderzoek heeft aangetoond dat er een positieve correlatie is tussen de MRI-stadia en de chronologische leeftijd ⁽⁵²⁾. Voor de observatie zouden echter beoordelaars met meer ervaring nodig zijn dan bij andere methoden omdat het moeilijk kan zijn om een onderscheid te maken tussen de beginstadia en de laatste stadia van de ossificatie.

3. Echografie

Een medische echografie (ook bekend als echoscopie of ultrasonografie) is een diagnostische beeldvormingstechniek gebaseerd op het gebruik van ultrasone golven om inwendige lichaamsstructuren zoals pezen, spieren, gewrichten, vaten en inwendige organen te zien.

Ultrasone golven zijn geluidsgolven met frequenties die hoger zijn dan die van het voor mensen hoorbare geluid (> 20 000 Hz). Ultrasone beelden, ook bekend als *echogrammen*, worden gemaakt door ultrasone golven in het weefsel te brengen met behulp van een sonde. De geluidsgolven reflecteren in verschillende mate op de verschillende weefsels. Deze echo's worden geregistreerd en weergegeven als een beeld voor de operator. Deze stralingsvrije methode is getest voor leeftijdsschatting op de hand en pols ⁽⁵³⁾, het sleutelbeen ⁽⁵⁴⁾ en de bekkenkam ⁽⁵⁵⁾.

⁽⁵²⁾ 1. Hillewig, E., Degroote, J., Van der Paelt, T., Visscher, A., Vandemaele, P., Lutin, B., D'Hooghe, L., Vandriessche, V., Piette, M. en Verstraete, K., "Magnetic resonance imaging of the sternal extremity of the clavicle in forensic age estimation: towards more sound age estimates", *International Journal of Legal Medicine*, 2013, vol. 127, nr. 3, blz. 677-689, doi:10.1007/s00414-012-0798-z.

2. Hillewig, E., De Tobel, J., Cuche, O., Vandemaele, P., Piette, M. en Verstraete, K., "Magnetic resonance imaging of the medial extremity of the clavicle in forensic bone age determination: a new four-minute approach", *European Radiology*, 2011, vol. 21, nr. 4, blz. 757-767, doi:10.1007/s00330-010-1978-1.

⁽⁵³⁾ Mentzel, H.J., Vilsler, C., Eulenstein, M., Schwartz, T., Vogt, S., Böttcher, J., Yaniv, I., Tsoref, L., Kauf, E. en Kaiser, W.A., "Assessment of skeletal age at the wrist in children with a new ultrasound device", *Pediatric Radiology*, 2005, vol. 35, nr. 4, blz. 429-433; Khan, K.M., Miller, B.S., Hoggard, E., Somani, A. en Sarafoglou, K., "Application of ultrasound for bone age estimation in clinical practice", *The Journal of Pediatrics*, 2009, vol. 152, nr. 2, blz. 243-247, doi:10.1016/j.jpeds.2008.08.018.

⁽⁵⁴⁾ Quirnbach, F., Ramsthaler, F. en Verhoff, M.A., "Evaluation of the ossification of the medial clavicular epiphysis with a digital ultrasonic system to determine the age threshold of 21 years", *International Journal of Legal Medicine*, 2009, vol. 123, nr. 3, blz. 241-245, doi: 10.1007/s00414-009-0335-x; Schulz, R., Zwiesigk, P., Schiborr, M., Schmidt, S. en Schmeling, A., "Ultrasound studies on the time course of clavicular ossification", *International Journal of Legal Medicine*, 2008, vol. 122, nr. 2, blz. 163-167, doi: 10.1007/s00414-007-0220-4.

⁽⁵⁵⁾ Schmidt, S., Schmeling, A., Zwiesigk, P., Pfeiffer, H. en Schulz, R., "Sonographic evaluation of apophyseal ossification of the iliac crest in forensic age diagnostics in living individuals", *International Journal of Legal Medicine*, 2011, vol. 125, nr. 2, blz. 271-276, doi: 10.1007/s00414-011-0554-9.

De studies concludeerden dat beoordeling door middel van echografie **nog niet mag worden beschouwd als een geldige vervanging voor de beoordeling van de botleeftijd**, aangezien de groeistadia niet altijd worden gevisualiseerd.

Belangrijkste bevindingen uit de praktijk van de EU+-landen

Geen enkel EU+-land heeft melding gemaakt van het gebruik van echografie of echoscopie ten behoeve van leeftijdsonderzoek.

Meer informatie is te vinden in bijlage 4 bij deze publicatie.

4. Beoordeling van de fysieke ontwikkeling

De beoordeling van de fysieke ontwikkeling omvat de vergelijking van de lengte, het gewicht en de huid tussen personen of populaties in verhouding tot een reeks referentiewaarden. Afhankelijk van de praktijk van het EU+-land kan de beoordeling van de fysieke ontwikkeling een algemeen lichamelijk onderzoek omvatten om eventuele tekenen te beschrijven van een aandoening die het ontwikkelingstempo kan verstoren ⁽⁵⁶⁾.

⁽⁵⁶⁾ Voor meer informatie: Unicef, *Age assessment practices: a literature review & annotated bibliography*, 2011; SCEP, *Position paper on age assessment in the context of separated children in Europe*, 2012; Norwegian Computing Centre, *Age estimation in youths and young adults*, 2012; Professor Sir Al Aynsley-Green Kt., *The assessment of age in undocumented migrants*, 2011.

Wanneer zichtbare tekenen van geslachtsrijpheid worden gemeten en beoordeeld, spreekt men ook van de **observatie van de geslachtsrijpheid**.

- Bij jongens is het onderzoek gebaseerd op de ontwikkeling van de penis en de testikels, het schaamhaar, het okselhaar, de baardgroei en de adamsappel.
- Bij meisjes is het onderzoek gericht op de ontwikkeling van de borsten, het schaamhaar, het okselhaar en de vorm van de heupen. Gemiddeld zijn meisjes volledig geslachtsrijp op de leeftijd van 16 jaar en jongens op de leeftijd van 17 jaar ⁽⁵⁷⁾.

Afhankelijk van de praktijk en de uitgevoerde onderzoeken in de specifieke EU+-landen, kunnen, naast een kinderarts, andere artsen zoals een gynaecoloog betrokken zijn bij de beoordeling.

 Zoals in deze richtsnoeren en in de slotaanbevelingen wordt aangegeven, is het EASO van mening dat een methode waarbij sprake is van naaktheid of het onderzoek van geslachtsdelen voor de observatie van de geslachtsrijpheid, in geen geval mag worden gebruikt.

Belangrijkste bevindingen uit de praktijk van de EU+-landen

11 EU+-landen bevestigden het gebruik van de beoordeling van de fysieke ontwikkeling om de leeftijd van een verzoeker te schatten.

7 EU+-landen nemen hun toevlucht tot observatie van de geslachtsrijpheid om de leeftijd van een persoon te beoordelen.

Meer informatie is te vinden in bijlage 4 bij deze publicatie.

⁽⁵⁷⁾ Voor meer informatie: SCEP, *Position paper on age assessment in the context of separated children in Europe*, 2012; Unicef, *Age assessment practices: a literature review & annotated bibliography*, 2011; Schmeling et al., "Forensic Age Estimation in Unaccompanied Minors and Young Living Adults", *Forensic Medicine — From Old Problems to New Challenges*, 2011; Schmeling et al., "Age estimation of unaccompanied minors. Part I. General considerations.", *Forensic Science International*, 2006. Het Royal College of Paediatrics and Child Health concludeert dat "het over het algemeen niet mogelijk is om de leeftijd van een persoon daadwerkelijk te voorspellen aan de hand van een antropometrische meting en dat dit niet zou moeten worden geprobeerd" (The King's Fund and the Royal College of Paediatrics and Child Health, 1999:40).

C. Medische methoden (die straling gebruiken)

1. Röntgenonderzoeken

Bij een röntgenonderzoek, ook wel “radiografie” genoemd, wordt een beperkte hoeveelheid straling (elektromagnetische golven) geprojecteerd om beelden van de binnenkant van het lichaam te genereren in verschillende tinten zwart en wit. Dit komt omdat verschillende weefsels verschillende hoeveelheden straling absorberen. Calcium in botten absorbeert röntgenstralen het meest, dus botten zien er wit uit. Vet en andere zachte weefsels absorberen straling minder en zien er grijs uit. Lucht absorbeert straling het minst, dus longen zien er zwart uit.

De skeletleeftijd wordt vastgesteld op basis van het ontwikkelingsstadium van de botten. Deze onderzoeken schatten de ontwikkelingsstadia op basis van de fusie/ontwikkeling van specifieke botten. De belangrijkste methoden zijn röntgenonderzoeken van de handwortelbeentjes, het sleutelbeen, de tanden of de heup. Hoewel veel EU+-landen deze methoden gebruiken, passen ze de methoden niet op dezelfde manier toe en gebruiken ze vaak verschillende combinaties en/of volgordes. Deze verscheidenheid aan praktijken is voornamelijk te wijten aan het feit dat leeftijdsbeoordelingsprocedures nog steeds, grotendeels, worden bepaald door nationale wetgeving, met procedures die evolueren op basis van nationale jurisprudentie.

Röntgenonderzoek van de handwortelbeentjes (hand/pols)

Bij een dergelijk onderzoek worden de vorm en grootte van botelementen en de mate van ossificatie van de epifyse geëvalueerd door middel van röntgenfoto's van de hand. Een röntgenfoto wordt vergeleken met het volgende:

- (a) een radiografische atlas, die bestaat uit standaardfoto's van de relevante leeftijd en het relevante geslacht om het ontwikkelingsstadium te bepalen. Voor deze aanpak is de atlas van Greulich en Pyle de standaardreferentie geworden. Deze methode was het resultaat van een studie uit 1935 die erop gericht was de ontwikkeling van het skelet te beoordelen in plaats van de leeftijd te evalueren, en die geen rekening hield met interraciale of sociaaleconomische verschillen;
- (b) individuele botten (“single bone method”) waarbij het ontwikkelingsniveau wordt bepaald voor de individuele botten en gecombineerd om een algemeen ontwikkelingsstadium te berekenen. Voor deze aanpak is de Tanner-Whitehouse-methode (bestaat in drie edities) de belangrijkste referentie. De tweede editie is gebaseerd op de beoordeling van de ontwikkeling van het skelet en een voorspelling van de volwassen lengte. Elk van de twintig botten in de hand wordt individueel vergeleken met een reeks foto's van de ontwikkeling van dat specifieke bot. Referentienormen werden vastgesteld in de jaren 1950 en 1960. Gemiddeld hebben de botten in de hand zich volledig ontwikkeld op de leeftijd van 17 jaar bij meisjes en 18 jaar bij jongens⁽⁵⁸⁾.

Hoewel etnische afkomst geen noemenswaardige invloed heeft op de ossificatiesnelheid, is de sociaaleconomische status een belangrijke factor met gevolgen voor de snelheid van de ossificatie. Een hoge sociaaleconomische status zorgt voor een snellere ossificatie, terwijl een lage sociaaleconomische status de ossificatie vertraagt. De toepassing van normen voor röntgenonderzoeken op personen met een lagere sociaaleconomische status leidt bijgevolg tot een onderschatting van de leeftijd van een persoon. Dit wordt beschouwd als aanvaardbaar omdat het geen nadelig effect zou hebben op de onderzochte persoon⁽⁵⁹⁾.

⁽⁵⁸⁾ Voor meer informatie: Tanner, J.M. et al., “Reliability and validity of computer-assisted estimates of Tanner-Whitehouse skeletal maturity (CASAS): comparison with the manual method”, *Hormone Research in Paediatrics*, 1994, vol. 42, nr. 6, blz. 288-294; Frisch, H. et al., “Computer-aided estimation of skeletal age and comparison with bone age evaluations by the method of Greulich-Pyle and Tanner-Whitehouse”, *Pediatric Radiology*, 1996, vol. 26, nr. 3, blz. 226-231; Gertych, A. et al., “Bone age assessment of children using a digital hand atlas”, *Computerised Medical Imaging and Graphics*, 2007, vol. 31, nrs. 4-5, blz. 322-331.

⁽⁵⁹⁾ Schmelting, A., Garamendi, P. M., Prieto, J. L. en Landa, M. I., “Forensic Age Estimation in Unaccompanied Minors and Young Living Adults”, *Forensic Medicine — From Old Problems to New Challenges*, Vieira, D. N. (ed.), *IntechOpen*, 2011.

Röntgenonderzoek van het sleutelbeen

Bij deze methode wordt de fusie van het sleutelbeen beoordeeld. Om als een meerderjarige te worden beschouwd, moeten beide sleutelbeenderen van de persoon gefuseerd zijn. Traditionele classificatiesystemen maken een onderscheid tussen vier ontwikkelingsstadia, waarbij het laatste stadium nu verdeeld is in twee extra stadia. (Als de fusie volledig is en er een litteken zichtbaar is, kan bij vrouwen worden aangenomen dat de persoon minstens 20 jaar oud is en bij mannen dat de persoon minstens 21 jaar oud is.) Een volledige fusie van het sleutelbeen waarbij het litteken niet langer zichtbaar is, werd voor het eerst opgemerkt bij beide geslachten op de leeftijd van ten vroegste 26 jaar ⁽⁶⁰⁾.

Röntgenonderzoek van de tanden

Bij deze methode wordt een röntgenfoto van de tanden, bekend als een *orthopantomogram*, bestudeerd. De ontwikkeling van het skelet wordt gemeten aan de hand van de opeenvolgende veranderingen in de doorbraak en structuur van de tanden tijdens de groei van kinderen. Op de leeftijd van 16-20 jaar zijn alle tanden behalve de derde molaren (verstandskiezen) volledig gevormd. In dit stadium is er een zeer grote verscheidenheid wat betreft de zich ontwikkelende kroon en wortel van deze kiezen.

Dit zijn de twee belangrijkste methoden:

- (a) Gleiser en Hunt (1955) ⁽⁶¹⁾ beschrijven de ontwikkeling van de tanden in 15 stadia;
- (b) Demirjian (1973) ⁽⁶²⁾ beschrijft de ontwikkeling van de tanden in acht stadia, waarbij elk stadium van de tandgroei een score krijgt volgens een statistisch model ⁽⁶³⁾.

Wat de doorbraak en mineralisatie van de derde molaren betreft, is vastgesteld dat zwarte Afrikanen een versnelde ontwikkeling vertonen in vergelijking met Europeanen; bij Aziaten daarentegen kan een relatieve vertraging in de ontwikkeling worden vastgesteld. Om deze reden moeten populatiespecifieke referentiestudies worden gebruikt om de ontwikkeling van de derde molaren te beoordelen in het kader van de leeftijdsschatting ⁽⁶⁴⁾.

Ondanks de grote verscheidenheid hebben verschillende studies gesteld dat de ontwikkeling van de derde molaar waarschijnlijk de beste methode biedt om een onderscheid te maken tussen een meerderjarige en een kind, en een van de meestgebruikte leeftijdsbeoordelingsprocedures zou moeten zijn voor personen in hun late tienerjaren.

Röntgenonderzoek van het bekkenbeen

Aangezien de positionering van de botten verandert naarmate een persoon de volwassen leeftijd nadert ⁽⁶⁵⁾, kan de skeletleeftijd worden bepaald door de stand van bepaalde botten van het bekken.

⁽⁶⁰⁾ Voor meer informatie: Schmeling, A. et al., "Studies on the time frame for ossification of the medial clavicular epiphyseal cartilage in conventional Radiography", *International Journal of Legal Medicine*, 2004, vol. 118, nr. 1, blz. 5-8.

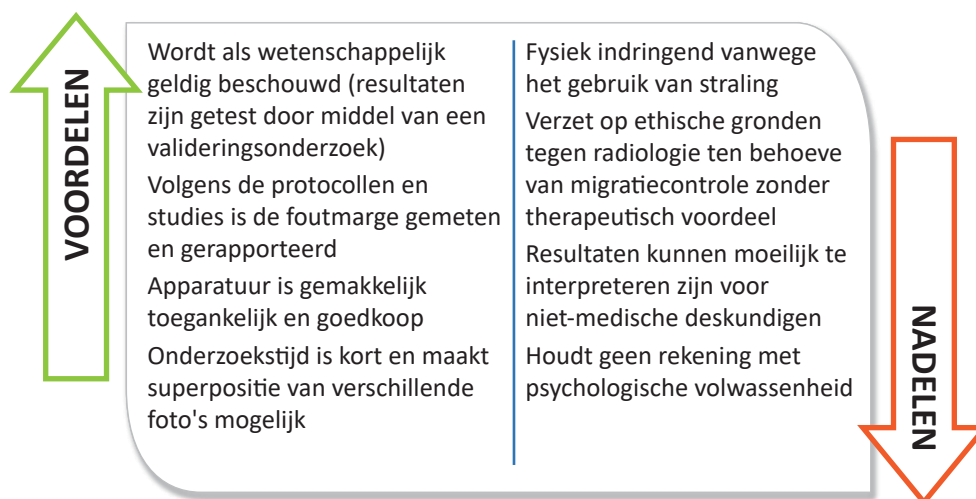
⁽⁶¹⁾ Gleiser, I. en Hunt, E. E., "The permanent mandibular first molar: its calcification, eruption and decay", *American Journal of Physical Anthropology*, 1955, vol. 13, nr. 2, blz. 253-283, doi:10.1002/ajpa.1330130206.

⁽⁶²⁾ Demirjian, A., Goldstein, H. en Tanner, J. M., "A New System of Dental Age Assessment", *Human Biology*, 1973, vol. 45, nr. 2, blz. 211-227.

⁽⁶³⁾ Voor meer informatie: Eid, R. M., Simi, R., Friggi, M.N. en Fisberg, M., "Assessment of dental maturity of Brazilian children aged 6 to 14 years using Demirjian's method", *International Journal of Paediatric Dentistry*, 2002, vol. 12, nr. 6, blz. 423-428; Liversidge, H.M., "The assessment and interpretation of Demirjian, Goldstein and Tanner's dental maturity", *Annals of Human Biology*, 2012, vol. 39, nr. 5, blz. 412-431, doi:10.3109/03014460.2012.716080.

⁽⁶⁴⁾ Olze, A., Schmeling, A., Taniguchi, M., Maeda, H., van Niekerk, P., Wernecke, K-D. en Geserick, G., "Forensic age estimation in living subjects: the ethnic factor in wisdom tooth mineralization", *International Journal of Legal Medicine*, 2004, vol. 118, nr. 3, blz. 170-173; Olze, A., van Niekerk, P., Ishikawa, T., Zhu, B.L., Schulz, R., Maeda, H. en Schmeling, A., "Comparative study on the effect of ethnicity on wisdom tooth eruption", *International Journal of Legal Medicine*, 2007, vol. 121, blz. 445-448.

⁽⁶⁵⁾ Voor meer informatie: Schmeling, A. et al., "Age estimation of unaccompanied minors. Part I. General considerations", *Forensic Science International*, 2006; Schmidt, S. et al., "Sonographic evaluation of apophyseal ossification of the iliac crest in forensic age diagnostics in living individuals", *International Journal of Legal Medicine*, 2011.

Belangrijkste bevindingen uit de praktijk van de EU+-landen

Bij de medische onderzoeken is het röntgenonderzoek van de handwortelbeentjes de methode die het meest wordt gebruikt door de EU+-landen. 23 respondenten bevestigden het gebruik ervan op hun grondgebied. Ten tweede is het röntgenonderzoek van de tanden ook vrij gangbaar, met 19 positieve antwoorden. Ten derde gebruiken 12 EU+-landen het röntgenonderzoek van het sleutelbeen.

Tot slot voegden 3 EU+-landen het röntgenonderzoek van het bekkenbeen toe als een alternatieve methode die af en toe wordt gebruikt in het proces.

Voorbeeld uit de praktijk

FI — Een medische leeftijdsbeoordeling om de leeftijd van een verzoeker vast te stellen, wordt uitgevoerd door de faculteit Forensische Geneeskunde van de Universiteit van Helsinki op verzoek van de politie, de grenswacht of de Finse Immigratiedienst. Gebruikte methoden zijn de observatie van de tanden en röntgenonderzoeken van de handwortelbeentjes en de tanden. Twee deskundigen stellen een gezamenlijke beoordeling op. Minstens één van de deskundigen is een medewerker van de faculteit Forensische Geneeskunde van de Universiteit van Helsinki. Een deskundige kan een erkende arts of een erkende tandarts met de nodige competenties zijn.

NL — De medische leeftijdsbeoordeling probeert niet de leeftijd van de verzoeker vast te stellen, maar is alleen bedoeld om een onderscheid te maken tussen meerderjarigheid en mogelijke minderjarigheid. In het licht hiervan wordt een röntgenfoto van de hand/pols geanalyseerd. Als de pols niet volledig is gefuseerd, eindigt het onderzoek en wordt de verzoeker beschouwd als een minderjarige. Als hij volledig is gefuseerd, zullen er (drie) extra röntgenfoto's van het sleutelbeen worden gemaakt. Twee onafhankelijke radiologen moeten afzonderlijk tot de conclusie komen dat beide sleutelbeenderen zijn gefuseerd. Een extra deskundige (forensisch antropoloog) zal, na het verzamelen van de conclusies van beide radiologen, een beslissing nemen op basis van hun resultaten. Bij niet-doorslaggevende resultaten of onenigheid tussen de verslagen van de radiologen, wordt de verzoeker als een minderjarige beschouwd. Tegen de beslissing kan bezwaar worden aangetekend.

Enkele aanvullende overwegingen

MRI, röntgenonderzoeken en computertomografie (CT/CAT) zijn technieken die worden gebruikt om de botgroei in beeld te brengen. Deze beelden zullen worden vergeleken met referentiestudies om het groeistadium vast te stellen waarmee het beeld overeenkomt, en uiteindelijk de aan dit groeistadium gekoppelde leeftijdsgroep in kaart te brengen.

MRI of MR

- Combineert een krachtige magneet met een geavanceerd computersysteem en radiogolven om nauwkeurige en gedetailleerde beelden van organen en weefsels, botten en andere inwendige lichaamsstructuren te maken. Om de doorsneden te produceren, gebruikt een MRI-scanner magnetische velden en radiofrequenties.
- Geschikt voor de beeldvorming van organen, zacht weefsel en inwendige structuren.
- Stralingsvrij.

Röntgenonderzoeken

- Bij een röntgenonderzoek wordt een beperkte hoeveelheid straling gebruikt die door het lichaam gaat om één enkel beeld van de anatomie van de onderzochte persoon te maken.
- Objecten met een grote dichtheid, zoals botten, blokkeren de straling en zien er wit uit op de röntgenfoto.
- Maakt gebruik van straling.

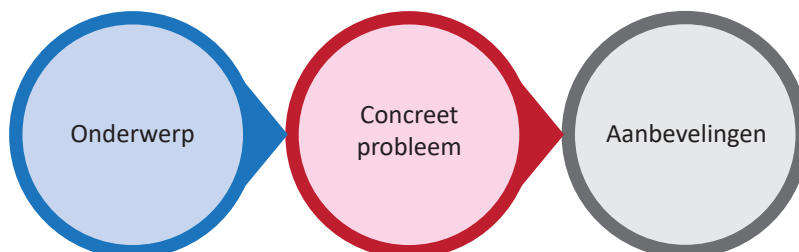
CT/CAT

- Onderzoek waarbij röntgenstralen worden gecombineerd met computers om doorsneden van het lichaam van 360 graden te produceren door middel van meerdere röntgenfoto's die onder verschillende hoeken worden genomen.
- Geschikt om botten, zacht weefsel en bloedvaten tegelijk in beeld te brengen. Op deze manier krijgt de radioloog details van botstructuren of letsels. Vanwege de stralingsblootstelling wordt een CT-scan niet aanbevolen voor zwangere vrouwen of kinderen, tenzij absoluut noodzakelijk.

Een andere belangrijke factor waarmee rekening moet worden gehouden, zijn de meest recente ontwikkelingen op het gebied van de computerondersteunde interpretatie van röntgenfoto's of van MRI-beelden. Het doel van deze software is de intra- en interbeoordelaarsvariatie te verminderen, zodat hetzelfde beeld op dezelfde manier wordt gecategoriseerd ondanks mogelijke intrabeoordelaarsfouten (dezelfde beoordelaar die hetzelfde beeld op verschillende tijdstippen evalueert) of interbeoordelaarsfouten (verschillende beoordelaars die hetzelfde beeld evalueren).

Hoofdstuk 5 Slotaanbevelingen

De slotaanbevelingen zijn niet bedoeld om de richtsnoeren met betrekking tot de procedurele waarborgen in hoofdstukken 2 en 3 samen te vatten, maar om een concreet antwoord te bieden op de concrete problemen in het leeftijdsbeoordelingsproces. In het licht hiervan zijn de aanbevelingen als volgt gegroepeerd met het onderwerp en het probleem waarop ze een antwoord willen bieden:

Belangrijkste aanbevelingen van het EASO

A.	Onderwerp	Praktische toepassing van het beginsel van het belang van het kind
	Concreet probleem	Onregelmatige toepassing van het beginsel in het hele EU+-gebied
	Aanbevelingen van het EASO	<ol style="list-style-type: none"> 1. Er moet een BIA worden uitgevoerd om ervoor te zorgen dat het specifieke overwogen leeftijdsbeoordelingsproces verenigbaar is met de individuele omstandigheden van de verzoeker en dat de verwachte uitkomst nuttig is voor het proces en niet schadelijk is voor het kind. 2. De BIA moet nagaan of alle waarborgen aanwezig zijn en of het BIC in acht wordt genomen: <ul style="list-style-type: none"> ■ er is een gekwalificeerde, onafhankelijke vertegenwoordiger en/of voogd aangesteld om in het belang van het kind te handelen en rechtshandelingen te verrichten; ■ de procedures zijn kindvriendelijk en worden uitgevoerd door gekwalificeerde beroepsbeoefenaars; ■ er wordt regelmatig, in eenvoudige bewoordingen en op een cultuurbewuste manier op de leeftijd van de verzoeker afgestemde informatie over (de gevolgen van) het proces en over het recht om te weigeren verstrekt. Onder toezicht kan culturele bemiddeling nuttig zijn; ■ de mening van de verzoeker wordt gevraagd en in aanmerking genomen in overeenstemming met zijn of haar leeftijd en volwassenheid; ■ het beginsel van het voordeel van de twijfel wordt toegepast vóór, tijdens en na het proces tot er doorslaggevende resultaten voorhanden zijn; ■ minstens voor medische onderzoeken wordt de geïnformeerde toestemming verkregen, het recht om medische onderzoeken te weigeren wordt geëerbiedigd en de redenen voor een weigering worden onderzocht. Het verdient met name aanbeveling dat toestemming wordt verkregen en gedocumenteerd (schriftelijk en elke andere vorm van bewijs) van het kind en de voogd, al naargelang het geval; ■ vertrouwelijkheid, gegevensbescherming en veiligheid worden in overweging genomen; ■ er wordt gekozen voor de minst indringende methode om ervoor te zorgen dat het minst indringende proces trapsgewijs wordt toegepast; ■ er wordt gekozen voor de meest nauwkeurige methode en de foutmarge wordt gedocumenteerd; ■ er is een doeltreffende voorziening in rechte beschikbaar.

B.	Onderwerp	Motivering/noodzaak van de beoordeling
	Concreet probleem	De noodzaak van een leeftijdsbeoordeling moet worden gemotiveerd en gestaafd op basis van ernstige twijfels
	Aanbevelingen van het EASO	<ol style="list-style-type: none"> 1. Leeftijdsbeoordeling mag geen routinematige praktijk zijn. De noodzaak en de voordelen van het specifieke leeftijdsbeoordelingsproces moeten worden beoordeeld en gedocumenteerd. 2. Put alle beschikbare informatiebronnen uit alvorens te beslissen een leeftijdsbeoordeling uit te voeren. 3. Overweeg al het bewijs in combinatie met ruimere factoren (fysieke, psychologische, ontwikkelings-, omgevings- en culturele factoren, geslacht) zodat een latere leeftijdsbeoordeling niet nodig is. 4. Ga ervan uit dat de verzoeker een kind is (voordeel van de twijfel) zolang er twijfels zijn over de leeftijd van de verzoeker. 5. De financiële kosten van de beoordeling mogen niet worden gedragen door de verzoekers.
C.	Onderwerp	Gekwalificeerde beroepsbeoefenaars
	Concreet probleem	Specialisatie op het gebied van leeftijdsbeoordeling is niet altijd beschikbaar
	Aanbevelingen van het EASO	<ol style="list-style-type: none"> 1. Beroepsbeoefenaars moeten niet alleen specialisten zijn op het gebied van de overwogen methode, maar ook op het gebied van de specifieke toepassing van de methode ten behoeve van de leeftijdsbeoordeling. Beroepsbeoefenaars moeten voortdurend worden bijgeschoold in de meest recente ontwikkelingen van de methode, in de rechten van het kind en in een gender- en cultuurbewuste uitvoering van de onderzoeken. 2. In betwiste gevallen kunnen de onderzoekers de zaak doorverwijzen naar een toezichthouder of naar een coördinerend en multidisciplinair panel. 3. Het personeel dat verantwoordelijk is voor de bepaling van de leeftijd, moet naar behoren worden opgeleid om de resultaten en de foutmarge te begrijpen.
D.	Onderwerp	Indringendheid
	Concreet probleem	Geen consensus over de indringendheid van de verschillende methoden Sommige gebruikte methoden zijn fysiek of psychologisch indringend
	Aanbevelingen van het EASO	<ol style="list-style-type: none"> 1. Analyseer eerst het bestaande bewijs alvorens te beslissen een verdere beoordeling uit te voeren. 2. Pas eerst niet-medische methoden toe zodra een leeftijdsbeoordeling noodzakelijk wordt geacht. Alleen als er twijfels blijven bestaan, mogen er vervolgens medische methoden worden gebruikt. In dergelijke gevallen moeten eerst stralingsvrije methoden worden toegepast. Andere methoden met straling kunnen alleen als laatste redmiddel worden overwogen. 3. Methodes moeten worden gekozen op basis van de bijzondere omstandigheden of behoeften van het individuele geval (geslacht, vermoedelijke leeftijdsgroep), en het proces moet de etnische en culturele achtergrond van het kind eerbiedigen. 4. Ten behoeve van de leeftijdsbeoordeling mogen er geen methoden worden gebruikt waarbij sprake is van naaktheid of het onderzoek, de waarneming of de meting van geslachtsdelen of intieme delen.

E.	Onderwerp	Nauwkeurigheid van de methoden en/of het proces
	<p>Concreet probleem</p>	<p>Geen enkele methode kan momenteel de exacte leeftijd van een persoon bepalen</p> <p>Documentatie en interpretatie van de foutmarge</p>
	<p>Aanbevelingen van het EASO</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Pas het voordeel van de twijfel toe en beschouw de verzoeker als een kind zodra er twijfels ontstaan over de leeftijd van de verzoeker en tot er doorslaggevend resultaten voorhanden zijn. 2. Onderzoek verschillende aspecten met betrekking tot de psychologische en fysieke ontwikkeling als onderdeel van het proces om de nauwkeurigheid te verbeteren zodat de beslissing is gebaseerd op ruimer bewijs. 3. Gekwalificeerde en ervaren beroepsbeoefenaars moeten hun deskundigheid regelmatig aantonen en zijn speciaal opgeleid in culturele diversiteit en bijzondere behoeften van kinderen. 4. Verwijs de moeilijke gevallen waar mogelijk door naar een bevoegd centrum voor verder overleg. 5. Aanvaard de beweerde leeftijd van de verzoeker wanneer hij binnen de door de leeftijdsbeoordeling bepaalde leeftijdsgroep valt. Anders moet de laagste leeftijd van de leeftijdsgroep als resultaat worden gekozen. 6. Erken de foutmarge en pas het voordeel van de twijfel toe. 7. De foutmarge moet worden gedocumenteerd, in de resultaten worden opgenomen, worden meegegeeld aan en worden begrepen door de beslissingsautoriteit.
F.	Onderwerp	Multidisciplinaire en holistische aanpak
	<p>Concreet probleem</p>	<p>De multidisciplinaire en holistische aanpak wordt niet breed toegepast</p>
	<p>Aanbevelingen van het EASO</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Analyseer verschillende aspecten (beoordeel hierbij zowel de fysieke als psychologische ontwikkeling en doe niet alleen een beroep op medische methoden) als onderdeel van het multidisciplinaire proces om de nauwkeurigheid te verbeteren zodat de beslissing is gebaseerd op ruimer bewijs. 2. Betrek deskundigen van verschillende aspecten van de ontwikkeling en van de beoordeling van de leeftijd binnen hun vakgebied. 3. Baseer de beslissing op de conclusie van een panel van deskundigen met multidisciplinaire specialisatie wanneer verschillende methoden werden toegepast. 4. Zorg voor coördinatiemechanismen voor de praktische toepassing van een multidisciplinaire aanpak.
G.	Onderwerp	Herhaalde beoordelingen van dezelfde verzoeker in verschillende EU+-landen
	<p>Concreet probleem</p>	<p>In andere EU+-landen uitgevoerde leeftijdsbeoordelingen worden niet altijd erkend</p>
	<p>Aanbevelingen van het EASO</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Indien beschikbaar, moeten de resultaten van door andere EU+-landen uitgevoerde leeftijdsbeoordelingen worden erkend om onnodige beoordelingen te vermijden, met name bij Dublin-zaken. 2. De leeftijdsbeoordelingsinformatie die aan een ander EU+-land wordt doorgegeven, moet volledig zijn, met verwijzing naar de toegepaste methoden en de redenering die heeft geleid tot het uiteindelijke resultaat.

H.	Onderwerp	Weigering om te worden onderworpen aan een leeftijdsbeoordeling
	Concreet probleem	Risico om automatisch als een meerderjarige te worden beschouwd
	Aanbevelingen van het EASO	<ol style="list-style-type: none"> 1. De redenen voor een weigering moeten worden onderzocht en indien mogelijk moet de beoordeling worden aangepast zodat toestemming kan worden verkregen. 2. De weigering mag niet automatisch leiden tot een conclusie die wijst op meerderjarigheid.
I.	Onderwerp	Doeltreffende voorziening in rechte
	Concreet probleem	Resultaten van leeftijdsbeoordelingen zijn niet altijd onderworpen aan een administratieve/rechterlijke toetsing
	Aanbevelingen van het EASO	<ol style="list-style-type: none"> 1. De beslissing over de leeftijdsbeoordeling moet worden bekendgemaakt voordat de beslissing over het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, aangezien het feit dat een persoon als een meerderjarige of een kind wordt beschouwd, de asielprocedure kan beïnvloeden. 2. Deze beslissing moet onderworpen zijn aan een administratieve/rechterlijke toetsing.

Bijlage 1 Verklarende woordenlijst

Deze verklarende woordenlijst is gericht op de identificatie en/of de ontwikkeling van een gemeenschappelijk begrip van de meest relevante termen die worden gebruikt in het leeftijdsbeoordelingsproces. Daarnaast bevat de lijst termen die in de gids worden vermeld, maar niet verder worden onderzocht in de publicatie (bijvoorbeeld de vaststelling van het belang van het kind, de bewijslast enz.). Het is de bedoeling dat de definities in de verklarende woordenlijst dienen als referentiebron voor de relevante actoren op het gebied van de leeftijdsbeoordeling, zoals beleidsvormers van de EU+-landen, deskundigen die de onderzoeken uitvoeren, ambtenaren en deskundigen die de resultaten evalueren, of andere beroepsbeoefenaars in het algemeen.

Term	Definitie	Bron
Nauwkeurig- heid	<p>De kwaliteit of toestand van correct of precies zijn.</p> <p>De mate waarin een meting, of een schatting op basis van metingen, de werkelijke waarde van de eigenschap die wordt gemeten, vertegenwoordigt.</p> <p>Aanvullende informatie</p> <p>Er is geen leeftijdsbeoordelingsmethode die precieze resultaten over de chronologische leeftijd van de persoon kan leveren. Om deze reden wordt de voorkeur gegeven aan de term “leeftijdsbeoordeling” en niet “leeftijdsbepaling”.</p> <p>In het kader van medische onderzoeken die worden gebruikt als methoden om de leeftijd te beoordelen, zijn er enkele vereisten waaraan de referentiestudies moeten voldoen om als nauwkeurig te worden beschouwd:</p> <ul style="list-style-type: none"> — voldoende grote steekproef; — geverifieerde leeftijden van de testpersonen; — uniforme leeftijdsverdeling; — scheiding op basis van geslacht; — details over de onderzoeksdatum; — duidelijke definitie van de bestudeerde kenmerken; — exacte beschrijving van de methode; — details over de referentiepopulatie met betrekking tot de genetisch-geografische herkomst; — de sociaaleconomische status, de gezondheidstoestand; — details over de groepsgrootte, het gemiddelde of de mediaan en de spreiding voor elk bestudeerd kenmerk. 	<p>Oxford Dictionaries</p> <p>Farlex Partner Medical Dictionary</p> <p>Schmeling et al., 2011.</p>

Term	Definitie	Bron
Leeftijd	<p>De tijd dat een persoon leeft of een ding bestaat.</p> <p>Aanvullende informatie: Ten behoeve van dit instrument is leeftijd een essentieel element van de identiteit van een kind, aangezien het Verdrag inzake de rechten van het kind de kindertijd definieert door te verwijzen naar de leeftijd.</p> <p>Chronologische leeftijd wordt gemeten in jaren, maanden en dagen vanaf het moment waarop de persoon werd geboren.</p> <p>Biologische leeftijd wordt bepaald door de huidige positie van een persoon ten opzichte van zijn of haar potentiële levensduur, wat betekent dat een persoon jonger of ouder kan lijken dan zijn of haar chronologische leeftijd.</p> <p>Sociale leeftijd wordt bepaald door de rollen, verantwoordelijkheden en gewoonten van een persoon ten opzichte van andere leden van de samenleving waarvan hij of zij deel uitmaakt. Een persoon kan dus ouder of jonger zijn afhankelijk van de mate waarin hij of zij het leeftijdsgebonden gedrag vertoont dat van hem of haar wordt verwacht door zijn of haar specifieke samenleving of cultuur.</p> <p>Psychologische leeftijd wordt bepaald door de gedragscapaciteiten van personen om zich aan te passen aan veranderende eisen, en omvat het gebruik van de aanpassingsmogelijkheden van het geheugen, het leervermogen, de intelligentie, vaardigheden, gevoelens, motivaties en emoties om gedragscontrole en zelfregulering uit te oefenen.</p>	<p>Oxford online dictionary/age</p> <p>Settersen et al., 1997, blz. 240.</p> <p>Smith, T. en Brownlees, L., UNICEF, 2011, blz. 7 en 8.</p>
Leeftijdsbeoordeling	<p>Het proces aan de hand waarvan autoriteiten de chronologische leeftijd of leeftijdsgroep van een persoon proberen vast te stellen om te bepalen of een persoon minder- of meerderjarig is.</p>	<p>Algemene opmerking nr. 6 van het VN-Comité voor de Rechten van het Kind</p> <p>Verklarende woordenlijst van het EMN</p>
(Minimum) leeftijd voor strafrechtelijke aansprakelijkheid	<p>De minimumleeftijd waaronder kinderen niet in staat worden geacht een strafbaar feit te begaan.</p>	<p>Artikel 40, lid 3, van het VRK</p>
Voordeel van de twijfel	<p>Een rechtsbeginsel dat de autoriteiten toestaat om de verklaringen van de verzoeker als concrete feiten te aanvaarden/beschouwen in geval van onzekerheid, tenzij het tegendeel wordt bewezen.</p> <p>Als de mogelijkheid bestaat dat de persoon een kind is, moet hij of zij als zodanig worden behandeld.</p> <p>Als de lidstaat na de leeftijdsbeoordeling nog twijfels heeft over de leeftijd van de verzoeker, gaat men ervan uit dat de verzoeker minderjarig is.</p>	<p>Definitie van het EASO</p> <p>Algemene opmerking nr. 6 van het VN-Comité voor de Rechten van het Kind</p> <p>Artikel 25, lid 5, van de APD</p>

Term	Definitie	Bron
Beoordeling van het belang van het kind (BIA)	<p>a) Een unieke activiteit die in elk individueel geval moet worden ondernomen, in het licht van de specifieke omstandigheden van ieder kind of elke groep kinderen of kinderen in het algemeen. Deze omstandigheden houden verband met de individuele kenmerken van het kind of de kinderen in kwestie.</p> <p>b) Bestaat uit het evalueren en het afwegen van alle elementen die nodig zijn om een beslissing te nemen in een specifieke situatie voor een specifiek kind of een specifieke groep kinderen.</p> <p>c) Een doorlopende procedure om te beslissen welke onmiddellijke acties in het belang van een individueel kind zijn, bv. beschermings- en zorginterventies. Ze zijn holistisch en worden uitgevoerd door personeel met relevante professionele deskundigheid.</p> <p>Aanvullende informatie</p> <p>In overeenstemming met het EU-asielacquis houden de lidstaten bij de beoordeling van het belang van het kind in het bijzonder voldoende rekening met:</p> <p>a) de mogelijkheden van gezinshereniging;</p> <p>b) het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, met bijzondere aandacht voor zijn of haar achtergrond;</p> <p>c) veiligheids- en beveiligingsoverwegingen, met name wanneer de minderjarige mogelijk het slachtoffer is van mensenhandel;</p> <p>d) de mening van de minderjarige in overeenstemming met zijn of haar leeftijd en mate van volwassenheid.</p> <p>De concepten “beoordeling van het belang van het kind” (BIA) en “bepaling van het belang van het kind” (BID) kunnen worden gezien als een onderdeel van hetzelfde proces, dat in principe begint zodra een alleenstaand of van zijn of haar gezin gescheiden kind wordt ontdekt, en eindigt wanneer het kind een duurzame oplossing heeft verkregen voor zijn of haar situatie van scheiding en van ontheemding uit het land van herkomst of de gewone verblijfplaats.</p>	<p>a) en b), VN-Comité voor de Rechten van het Kind, algemene opmerking nr. 14, 2013</p> <p>c), UNHCR, Safe & Sound</p> <p>VN-Comité voor de Rechten van het Kind, algemene opmerking nr. 6, punt 31</p> <p>Artikel 3 en artikel 3, lid 1, van het VRK</p> <p>Overwegingen 9 en 22, artikel 2, onder j), en artikel 23, lid 2, van de RCD</p> <p>Overweging 33 en artikel 25, lid 6, van de APD</p> <p>Overwegingen 18, 19 en 38, artikel 20, lid 5, en artikel 31 van de QD</p> <p>Overweging 35 van de Eurodac-verordening</p> <p>Overweging 13 en artikel 6 van de Dublin-verordening</p> <p>Artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie</p>
Belang van het kind	<p>a) Is een driedelig concept: een materieel recht, een fundamenteel en interpretatief rechtsbeginsel en een procedurereguleerend die erop gericht zijn zowel het volledige en daadwerkelijke genieten van alle in het Verdrag inzake de rechten van het kind erkende rechten als de holistische ontwikkeling van het kind te garanderen.</p> <p>b) Is het welzijn van het kind: in brede zin omvat dit de materiële, fysieke, educatieve en emotionele basisbehoeften van het kind, evenals zijn of haar behoeften aan genegenheid en veiligheid.</p>	<p>a) VN-Comité voor de Rechten van het Kind, algemene opmerking nr. 14, 2013</p> <p>b) UNHCR, Guidelines on Determining the Best Interests of the Child</p>
Bepaling van het belang van het kind (BID)	<p>Het formele proces met strikte procedurele waarborgen dat is ontworpen om het belang van het kind te bepalen voor bijzonder belangrijke beslissingen betreffende het kind, die een fundamentele impact zullen hebben op zijn of haar toekomst (d.w.z. duurzame oplossingen), inclusief de identificatie van een duurzame oplossing. Vanwege het belang van de beslissing vereist de BID gedetailleerde informatie over het kind die wordt verzameld tijdens het proces met betrekking tot het belang van het kind.</p>	<p>VN-Comité voor de Rechten van het Kind, algemene opmerking nr. 14, 2013</p> <p>UNHCR, Safe & Sound</p>

Term	Definitie	Bron
Bewijslast of verplichting tot onderbouwing	<p>In de context van internationale bescherming is de bewijslast een concept dat, enerzijds, de verplichting van de verzoeker om zijn of haar verzoek te onderbouwen omvat en, anderzijds, de verplichting van de asielautoriteit om de zaak te onderzoeken. In deze zin is sprake van een gedeelde bewijslast waarbij beide partijen het beginsel van samenwerking moeten respecteren.</p> <p>Afhankelijk van de individuele en contextuele omstandigheden kunnen de autoriteiten een grotere onderzoekslast op zich nemen.</p> <p>Aanvullende informatie</p> <p>Hoewel de bewijslast meestal wordt gedeeld tussen de onderzoeker en de verzoeker bij verzoeken van meerderjarigen, kan het noodzakelijk zijn dat een onderzoeker een grotere bewijslast op zich neemt bij verzoeken van kinderen, vooral als het betrokken kind niet begeleid is. Als de feiten van de zaak niet kunnen worden geïdentificeerd en/of het kind niet in staat is om zijn of haar verzoek volledig te verwoorden, moet de onderzoeker een beslissing nemen op basis van alle bekende omstandigheden, waarbij een soepele toepassing van het voordeel van de twijfel nodig kan zijn. Op dezelfde manier moet het kind het voordeel van de twijfel krijgen als er enige bezorgdheid bestaat over de geloofwaardigheid van delen van zijn of haar verzoek.</p>	<p>Praktische gids van het EASO voor beoordeling van bewijsmateriaal</p> <p>Overweging 25, artikel 12, onder a), artikel 13, onder a), en artikel 25, lid 5, van de APD; artikel 4, lid 1, van de QD</p> <p>UNHCR, Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims, 16 december 1998. Zie ook UNHCR, The Heart of the Matter — Assessing Credibility when Children Apply for Asylum in the European Union, december 2014</p>
Kind/minderjarige	Is iedere persoon jonger dan 18 jaar.	<p>Artikel 2, lid 6, van de ATD</p> <p>Artikel 2, onder d), van de RCD</p> <p>Artikel 2, onder l), van de APD</p> <p>Artikel 2, onder k), van de QD</p> <p>Artikel 2, onder i), van de Dublin III-verordening</p> <p>Artikel 2, onder f), van de richtlijn gezinshereniging</p> <p>Gebaseerd op artikel 1 van het Verdrag inzake de rechten van het kind van de Verenigde Naties (VRK), 1989</p>
Informatie over het land van herkomst (COI)	Informatie die wordt gebruikt door de autoriteiten van de lidstaten om de sociaal-politieke situatie in landen van herkomst (en, indien nodig, in landen van doorreis) van personen die om internationale bescherming verzoeken, te analyseren bij de op individuele basis uitgevoerde beoordeling van een verzoek om internationale bescherming.	<p>Methodologie voor de COI-rapportage van het EASO</p> <p>Verklarende woordenlijst van het EMN</p>
Computertomografie (CT/CAT)	Een beeldvormingsprocedure waarbij speciale röntgenapparatuur wordt gebruikt om gedetailleerde beelden, of scans, van gebieden in het lichaam te maken.	<p>RadiologyInfo.org (https://www.radiologyinfo.org), een openbare informatiebron die werd ontwikkeld door artsen van de Radiological Society of North America (RSNA) en het American College of Radiology (ACR)</p>

Term	Definitie	Bron
Toestemming	Geïnformeerde, vrije en vrijwillige instemming. De toestemming van het kind, en zijn of haar vertegenwoordiger of voogd in het geval van alleenstaande of van hun gezin gescheiden kinderen, is vereist voor medische onderzoeken om de leeftijdsbeoordeling uit te voeren.	Artikel 25, lid 5, van de APD Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de vluchtelingen (UNHCR), <i>Field Handbook for the Implementation of UNHCR BID Guidelines</i> , november 2011
Culturele bemiddelaars	Beroepsbeoefenaars met een grondige kennis van gemeenschapstradities die ervoor zorgen dat interventies beter zijn afgestemd op de cultuur en die bruggen slaan tussen de culturele en professionele normen.	Gebaseerd op Al-Krenawi, A. en Graham J. R., 2001.
Voogd	<p>a) Voogdij verwijst naar de toewijzing van de verantwoordelijkheid aan een meerderjarige of organisatie om ervoor te zorgen dat het belang van het kind volledig wordt behartigd.</p> <p>b) Het begrip “voogd” wordt gebruikt om te verwijzen naar een onafhankelijke persoon die zich primair laat leiden door het belang en algemeen welzijn van het kind, en die met dat doel voor ogen de beperkte handelingsbekwaamheid van het kind waar nodig completeert op dezelfde wijze als de ouders (definitie van het FRA).</p> <p>Aanvullende informatie</p> <p>Een voogd vormt een essentiële procedurele waarborg dat het belang van een alleenstaand of van zijn of haar gezin gescheiden kind in acht wordt genomen.</p>	<p>a) Inter-agency Working Group on Unaccompanied and Separated Children, <i>Inter-agency guiding principles on unaccompanied and separated children</i>, 2004</p> <p>b) VN-Comité voor de Rechten van het Kind, algemene opmerking nr. 6, 2005.</p> <p>c) FRA, <i>Voogdij over kinderen die van ouderlijke zorg verstoken zijn</i>, 2014</p>
Interbeoordelaarsbetrouwbaarheid	<p>Verwijst naar statistische metingen die bepalen hoe vergelijkbaar de door verschillende beoordelaars verzamelde gegevens zijn.</p> <p>Aanvullende informatie</p> <p>Het is belangrijk voor de beoordelaars dat hun waarnemingen zo dicht mogelijk bij elkaar liggen — dit garandeert de geldigheid van het experiment. Als de waarnemingen van de beoordelaars significant verschillen, dan zijn de metingen of de methoden niet correct en moeten ze worden verfijnd.</p>	Gebaseerd op het boek van Russell K. Schutt, <i>Investigating the Social World: The Process and Practice of Research</i> , achtste editie, University of Massachusetts Boston, 2015.
Intrabeoordelaarsbetrouwbaarheid	<p>Het vermogen om consequent dezelfde resultaten te krijgen wanneer dezelfde beoordelaar op verschillende momenten waarnemingen doet.</p> <p>Aanvullende informatie</p> <p>Een arts met goede vaardigheden op het vlak van intrabeoordelaarsbetrouwbaarheid zal de röntgenfoto of de medische diagnosetest van een patiënt op dezelfde manier lezen wanneer hij de foto of de test enkele weken later bekijkt.</p> <p>Intrabeoordelaarsbetrouwbaarheid wordt ook wel zelfbetrouwbaarheid genoemd.</p>	Gebaseerd op het boek van Russell K. Schutt, <i>Investigating the Social World: The Process and Practice of Research</i> , achtste editie, University of Massachusetts Boston, 2015.

Term	Definitie	Bron
Indringend/ invasief	<p>De term “invasief” wordt algemeen gebruikt bij medische procedures om aan te geven dat instrumenten of andere voorwerpen in het lichaam of lichaamsholten worden ingebracht en impliceert zelfs het snijden in weefsels.</p> <p>De term “indringendheid” kan verwijzen naar een gedrag, handeling, toestand of aanleg om indringend te zijn (iemand irriteren of zich ongemakkelijk laten voelen), anderen te onderbreken en te storen, hun persoonlijke ruimte binnen te dringen of hun privéleven te verstoren.</p> <p>Aanvullende informatie</p> <p>Invasief kan worden gebruikt als synoniem voor indringend, dus beide termen kunnen in deze context onderling verwisselbaar zijn.</p> <p>Aangezien de negatieve effecten van de leeftijdsbeoordelingsmethoden niet altijd de bovengenoemde fysieke invasieve effecten (inbrengen van instrumenten of andere voorwerpen in het lichaam of lichaamsholten en zelfs het snijden in weefsels) inhouden, maar wel een inbreuk op de privacy van een persoon kunnen impliceren, wordt in deze publicatie de voorkeur gegeven aan de term “indringend(heid)” vanwege het bredere spectrum.</p>	Oxford Dictionaries
Medische onderzoeken	Ten behoeve van dit instrument zijn medische onderzoeken de onderzoeken, controles of beoordelingen die worden uitgevoerd door medische beroepsbeoefenaars (artsen, radiologen, huisartsen of kinderartsen enz.).	Definitie van het EASO
Vertegenwoordiger	<p>Een persoon of een organisatie die een alleenstaand kind bijstaat en vertegenwoordigt in de asielprocedure en daarbij het belang van het kind behartigt en, indien nodig, rechtshandelingen voor het kind verricht.</p> <p>Aanvullende informatie</p> <p>Vertegenwoordigers of wettelijke vertegenwoordigers onderscheiden zich van gekwalificeerde advocaten of andere juridische beroepsbeoefenaars die rechtsbijstand verlenen, zich namens het kind uitlaten en het kind in rechte vertegenwoordigen door in zijn of haar plaats schriftelijke verklaringen af te leggen en in persoon te verschijnen ten overstaan van bestuurlijke en rechterlijke instanties in strafprocedures, asielprocedures of andere gerechtelijke procedures overeenkomstig het nationale recht.</p>	<p>Gebaseerd op artikel 24, lid 1, van de herschikte RCD en artikel 25, lid 1, van de herschikte APD.</p> <p>FRA, Voogdij over kinderen die van ouderlijke zorg verstoken zijn, 2014.</p>
Alleenstaand kind of alleenstaande minderjarige	Een kind/minderjarige dat/die zonder begeleiding van een krachtens het recht of krachtens de praktijk van de betrokken lidstaat voor hem of haar verantwoordelijke meerderjarige op het grondgebied van een lidstaat aankomt, zolang hij of zij niet daadwerkelijk onder de hoede van een dergelijke persoon/meerderjarige staat; onder dit begrip valt ook een kind/minderjarige dat/die zonder begeleiding wordt achtergelaten nadat hij of zij op het grondgebied van de lidstaat is aangekomen.	<p>Artikel 2, onder e), van de RCD</p> <p>Artikel 2, onder m), van de APD</p> <p>Artikel 2, onder l), van de QD</p> <p>Artikel 2, onder j), van de Dublin III-verordening</p> <p>Artikel 2, onder f), van de richtlijn gezinshereniging</p> <p>VN-Comité voor de Rechten van het Kind, algemene opmerking nr. 6, 2005.</p> <p>UNHCR, Safe & Sound, blz. 22</p>

Term	Definitie	Bron
Valideringsonderzoek	Werkzaamheden die bestaan uit onderzoek met behulp van processen aan de hand waarvan de betrouwbaarheid en de relevantie van een procedure voor een specifiek doel worden vastgesteld.	Encyclopaedia of medical concepts
Van hun gezin/familie gescheiden kinderen	Kinderen die zijn gescheiden van beide ouders, of van hun vorige wettelijke of gebruikelijke hoofdverzorger, maar niet noodzakelijkerwijs van andere familieleden. Het kan hier dus gaan om kinderen die worden begeleid door andere meerderjarige familieleden.	VN-Comité voor de Rechten van het Kind, algemene opmerking nr. 6, 2005. UNHCR, <i>Safe & Sound</i> , blz. 22, http://www.refworld.org/docid/5423da264.html
Kinderhandel	<p>Kinderhandel is het werven, vervoeren, overbrengen, huisvesten of opnemen van kinderen, met inbegrip van de wisseling of overdracht van de controle over deze kinderen, ten behoeve van uitbuiting.</p> <p>In tegenstelling tot de uitbuiting van meerderjarigen zal de uitbuiting van kinderen ook strafbaar zijn als er geen gebruik wordt gemaakt van of bedreigd wordt met dwang, ontvoering, bedrog, misleiding, misbruik van machtspositie of van een situatie van kwetsbaarheid, geld of voordelen om de instemming te verkrijgen van een persoon.</p> <p>Aanvullende informatie</p> <p>Hoewel kindersmokkel raakvlakken heeft met kinderhandel, mogen de twee soorten criminele activiteiten niet met elkaar worden verward.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kindersmokkel is de strafbaar gestelde activiteit die de irreguliere binnenkomst in een land faciliteert (vaak tegen betaling). Het doel van kinderhandel is een kind uit te buiten en het wordt beschouwd als een misdrijf tegen de persoon. • Bij handel komt meestal dwang en/of misleiding enz. kijken. Bij smokkel geldt het tegenovergestelde. • Bij handel is er sprake van een intentie om het kind uit te buiten na zijn of haar aankomst in een land, terwijl de rol van de smokkelaar doorgaans eindigt zodra het kind zijn of haar land van bestemming bereikt. • Waar handel zowel binnen nationale grenzen als over nationale grenzen heen kan plaatsvinden, geldt voor smokkel het criterium van grensoverschrijdende bewegingen. • In geval van mensenhandel kan een kind op reguliere of irreguliere wijze een land binnenkomen, terwijl smokkel over het algemeen wordt gekenmerkt door irreguliere binnenkomst. <p>Kinderhandel is niet uitsluitend een grensoverschrijdend misdrijf: aangezien het doel van de criminele activiteit de uitbuiting van kinderen is, kan kinderhandel ook binnen nationale grenzen plaatsvinden.</p>	Artikel 2, lid 5, van de ATD Frontex, <i>VEGA Handboek: Kinderen op luchthavens</i> , 2015

Bijlage 2 Het belang van het kind en leeftijdsbeoordeling: instrumentarium

Aangezien deze publicatie voornamelijk is gericht op de essentiële overweging van het belang van het kind bij de beslissing om een leeftijdsbeoordeling voor het specifieke kind uit te voeren, en de manier waarop het proces indien nodig veilig kan worden uitgevoerd, heeft het EASO de volgende praktische instrumenten ontwikkeld ten behoeve van de verantwoordelijken voor de beoordeling opdat het belang van het kind in acht wordt genomen.

A. Het **formulier voor de beoordeling van het belang van het kind (BIA-formulier)** is zodanig ontworpen dat voltooiing van alle belangrijke stappen door de verantwoordelijke autoriteiten of door een partij die door de autoriteiten is aangesteld, wordt gewaarborgd en deze stappen naar behoren in overweging worden genomen bij de beoordeling van de noodzaak om een leeftijdsbeoordeling uit te voeren. In deze zin is het BIA-formulier bedoeld als een ondersteunend document waarmee de beoordelaar kan nagaan of de relevante informatie en waarborgen in overweging zijn genomen voordat hij beslist om een leeftijdsbeoordeling uit te voeren.

Het **BIA-formulier** is als volgt opgebouwd:

- verzamelde informatie;
- voorwaarden voor het proces;
- een lijst met factoren waaraan passend belang moet worden gehecht bij de beslissing over de geschiktheid van het proces voor het individuele kind of de noodzakelijke aanpassingen die moeten worden aangebracht;
- uitkomst van de BIA: resultaat van de beoordeling van het belang van het kind voor het potentiële leeftijdsbeoordelingsproces (leeftijdsbeoordeling moet worden uitgevoerd, niet worden uitgevoerd of worden opgeschort).

B. Een tweede instrument, de **checklist voor het belang van het kind bij de leeftijdsbeoordeling (BIC-checklist)**, is zodanig ontworpen dat de procedurele waarborgen worden geëerbiedigd en aanwezig zijn gedurende het hele leeftijdsbeoordelingsproces. In het licht hiervan moet de tweede checklist gedurende het hele leeftijdsbeoordelingsproces worden gebruikt.

- De **BIC-checklist** omvat een verzameling waarborgen en de relevante aspecten om het belang en andere rechten van het kind in acht te nemen bij de beoordeling van de leeftijd van het kind.

De instrumenten zijn ontworpen in de veronderstelling dat de beoordelingen zullen worden uitgevoerd door opgeleide asielmedewerkers met kindspecifieke expertise en ervaring, of een alternatieve opgeleide partij die is aangesteld door de beslissingsautoriteit of een andere autoriteit, om te worden gebruikt en bekeken in combinatie met Europese, internationale en nationale wetgeving.

Opgemerkt zij dat de focus van de BIC-instrumenten en de richtsnoeren in deze publicatie zich beperkt tot het leeftijdsbeoordelingsproces, terwijl de BIA in overweging moet worden genomen tot een duurzame oplossing voor het kind is gevonden. Bijgevolg is deze beoordeling van het belang van het kind niet bedoeld ter vervanging van een bepaling van het belang van het kind (BID), die is vereist wanneer duurzame oplossingen voor het kind worden overwogen.

BELANGRIJKE OVERWEGINGEN BIJ DE BEOORDELING VAN HET BELANG VAN HET KIND TEN BEHOEVE VAN DE LEEFTIJDSCOORDELING

Kinderen hebben het recht om te worden gehoord bij alle beslissingen die gevolgen hebben voor hun leven. Het is belangrijk rekening te houden met de meningen, gevoelens en gedachten van het kind bij de uitvoering van een BIA. De voogd/vertegenwoordiger heeft de essentiële taak ervoor te zorgen dat het kind voldoende wordt geïnformeerd en de procedures en processen en de mogelijke resultaten begrijpt. Dit zijn enkele belangrijke aspecten die in overweging moeten worden genomen:

- informatie moet op een eenvoudige, transparante en duidelijke manier worden verstrekt. Het begrip van een kind moet worden gecontroleerd, aangezien het mogelijk is dat sommige kinderen bang zijn voor gezagsdragers en geen vragen durven te stellen of niet durven toe te geven dat ze iets niet begrijpen vanwege hun leeftijd, culturele achtergrond of psychologische toestand;
- de beoordelaars moeten **proactief op zoek gaan naar informatie** uit relevante bronnen ten behoeve van de beoordeling, met name van personen die op de hoogte zijn van de situatie van het kind (zoals de voogd/vertegenwoordiger, huidige verzorger, maatschappelijk werkers in de opvangcentra, gezinsleden enz.), en daarom moeten de contactgegevens van de relevante partijen worden verzameld voorafgaand aan de BIA;
- de BIA moet ook rekening houden met elk bestaand verslag over het kind, zoals medische rapporten, kwetsbaarheidsbeoordelingen of andere documenten die op om het even welk moment beschikbaar zijn gesteld tijdens het proces, voorafgaand aan de BIA;
- de BIA is een individuele beoordeling en moet voor ieder kind afzonderlijk worden uitgevoerd in een **vertrouwelijke en kindvriendelijke omgeving** die bijdraagt aan het opbouwen van vertrouwen met het kind. De ambtenaren en tolken zijn gebonden aan geheimhouding. Dit concept moet ook worden uitgelegd aan en begrepen door het kind;
- het kind moet zich op zijn gemak voelen. De bevoegde medewerker en tolk moeten zo informeel en **empathisch** mogelijk zijn;
- als het kind dat wenst, en indien mogelijk, kunnen de BIA-gesprekken met het kind worden gevoerd door een ambtenaar en tolk van het door het kind **verkozen geslacht**;
- als het kind een trauma heeft, is het mogelijk dat hij of zij niet bereid is om gevoelens of meningen te uiten. In dit geval moet de hulp van deskundigen worden ingeroepen om **alternatieve gespreksmethoden** te gebruiken en te adviseren;
- het is belangrijk aan het kind uit te leggen dat zijn of haar wensen misschien niet allemaal worden vervuld, maar dat ze indien mogelijk het proces zullen sturen, terwijl de uiteindelijke beslissing zal afhangen van de omstandigheden van het geval.

A. Het formulier voor de beoordeling van het belang van het kind

BIA-formulier	
BASISGEGEVENS	
Zaak-/dossiernummer	
Verzoeker	
Voogd/vertegenwoordiger	
Beoordelaar	
Tolk	
Datum	
VERZAMELDE INFORMATIE	
Biografische gegevens (nationaliteit, etniciteit, opleiding, taal, gezondheid, familiale voorgeschiedenis) verzameld	☐
Informatie over de leeftijd van andere gezinsleden of andere bronnen verzameld	☐
Deskundigenverslagen (medische rapporten, administratieve verslagen enz.) toegevoegd	☐
Als een deel van de bovenstaande informatie niet beschikbaar is of niet werd verzameld, leg dan uit waarom: Aanvullende of nieuwe informatie:	
VOORWAARDEN VOOR HET LEEFTIJDSCOORDELINGS-PROCES	
De persoon heeft om internationale bescherming verzocht.	☐
De leeftijd van de verzoeker is niet vastgesteld.	☐
Al het beschikbare bewijs is verzameld en in overweging genomen, inclusief de resultaten van de identificatie en, indien nodig, de beoordeling van kwetsbaarheden, gezondheidsproblemen, invloed op de beoordeling, mentale gesteldheid/handelingsbekwaamheid en geschiktheid voor een leeftijdsbeoordeling.	☐
Er is een rust- en herstelperiode toegekend, met name in gevallen waarin de verzoeker tekenen van trauma of eerder misbruik vertoont.	☐
Het voordeel van de twijfel wordt toegepast.	☐
Er bestaat gegronde twijfel over de beweerde leeftijd van de verzoeker.	☐
Licht toe:	
Er is een gekwalificeerde, onafhankelijke vertegenwoordiger en/of een voogd aangesteld, die wordt betrokken bij het proces.	☐
Er wordt regelmatig, in eenvoudige bewoordingen en op een cultuurbewuste manier op de leeftijd van de verzoeker afgestemde informatie over (de gevolgen van) het proces en over het recht om te weigeren verstrekt.	☐
De mening van de verzoeker wordt gevraagd en in aanmerking genomen in overeenstemming met zijn of haar leeftijd en mate van volwassenheid.	☐
Er is gedurende het hele proces een tolk beschikbaar.	☐
Als aan een van de voorwaarden niet is voldaan, leg dan uit waarom:	
Vervolgactie, indien nodig:	
RELEVANTE FACTOREN OM TE BEOORDELEN OF DE LEEFTIJDSCOORDELING IN HET BELANG VAN HET KIND IS	
De toegepaste leeftijdsbeoordeling is gebaseerd op een holistische en multidisciplinaire aanpak die aanpassing aan de behoeften en de specifieke omstandigheden, het geslacht, de culturele achtergrond en andere kwetsbaarheden van de verzoeker mogelijk maakt.	☐
Er wordt minstens voor medische onderzoeken geïnformeerde toestemming verkregen en gedocumenteerd (schriftelijk en elke andere vorm van bewijs van het kind en de voogd, al naargelang het geval), of het recht om medische onderzoeken te weigeren wordt geëerbiedigd en de redenen voor een weigering worden onderzocht.	☐
Het minst indringende proces wordt trapsgewijs toegepast.	☐
Vertrouwelijkheid, gegevensbescherming en veiligheid worden in overweging genomen.	☐
Ambtenaren en deskundigen hebben ervaring met het werken met kinderen en hebben een passende opleiding gekregen.	☐
Er zal worden gekozen voor de minst indringende methode.	☐
Er zal worden gekozen voor de meest nauwkeurige methode en de foutmarge is aanvaardbaar voor deze verzoeker (betrokken leeftijdsgroep, geslacht enz.).	☐
De verwachte uitkomst is nuttig voor het proces en niet schadelijk voor het kind.	☐

Er is een doeltreffende voorziening in rechte beschikbaar.		☐
OPTIE 1	Het is in het belang van de verzoeker dat zijn of haar leeftijd wordt beoordeeld	
☐	Details: (licht de redenen voor de aanbeveling toe)	
OPTIE 2	Het leeftijdsbeoordelingsproces is niet in het belang van de verzoeker	
☐	Details: (licht de redenen voor de aanbeveling toe)	
OPTIE 3	De leeftijdsbeoordeling van de verzoeker moet tijdelijk worden opgeschort vanwege	
☐	Details: (licht de redenen voor de aanbeveling toe)	
Naam		
Organisatie		
Datum		
Handtekening		
BEOORDELING GOEDGEKEURD DOOR		
Naam		
Organisatie		
<p>Het resultaat van de beoordeling (optie 1, 2 of 3) bepaalt of de leeftijdsbeoordeling al dan niet wordt uitgevoerd en wordt als zodanig vermeld in het dossier. Zodra ze noodzakelijk wordt geacht (na de evaluatie van de twijfel), moet de leeftijdsbeoordeling worden uitgevoerd in overeenstemming met de toepasselijke waarborgen, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de verzoeker en de aanbevelingen van het EASO.</p>		

B. De checklist voor het belang van het kind ten behoeve van de leeftijdsbeoordeling

BIA-checklist	
Het is in het belang van het kind om een leeftijdsbeoordeling uit te voeren (optie 1 volgens het voorgaande BIA-formulier).	
VOORDEEL VAN DE TWIJFEL	
<ul style="list-style-type: none"> ■ Vanaf het moment dat er redenen zijn om aan te nemen dat een persoon een kind zou kunnen zijn, wordt de verzoeker als zodanig behandeld gedurende de hele asielprocedure en de leeftijdsbeoordeling. ☐ ■ Wanneer de resultaten van de onderzoeken niet doorslaggevend zijn, wordt de verzoeker als een kind beschouwd. ☐ 	
VERTEGENWOORDIGER/VOOGD	
<ul style="list-style-type: none"> ■ Er wordt vóór de leeftijdsbeoordeling een gekwalificeerde en onafhankelijke vertegenwoordiger of voogd aangesteld, die met de goedkeuring van de verzoeker aanwezig is en wordt betrokken bij het proces. ☐ ■ De rol en verantwoordelijkheden (het belang van de verzoeker behartigen en rechtshandelingen verrichten) worden uitgelegd aan en begrepen door de vertegenwoordiger/voogd en de verzoeker. ☐ ■ De vertegenwoordiger/voogd is aanwezig tijdens het BIA-gesprek als de verzoeker dat wenst. ☐ ■ De vertegenwoordiger/voogd wordt naar behoren geïnformeerd, heeft een goed begrip van het leeftijdsbeoordelingsproces en zijn of haar vragen worden beantwoord. ☐ ■ In het belang van de verzoeker kan de vertegenwoordiger/voogd de leeftijdsbeoordeling stopzetten als ze ongepast wordt geacht. ☐ ■ De vertegenwoordiger/voogd wordt op de hoogte gebracht van de resultaten en begrijpt hoe ze kunnen worden aangevochten. ☐ 	
ALS DE VERZOEKER TEKENEN VAN TRAUMA OF MISBRUIK VERTOONT	
<ul style="list-style-type: none"> ■ Na de beoordeling van de psychologische en fysieke toestand wordt de verzoeker geschikt geacht om te worden onderworpen aan een leeftijdsbeoordeling met de nodige aanpassingen. ☐ ■ De volgende aspecten worden in aanmerking genomen bij de bepaling van het specifieke leeftijdsbeoordelingsproces: ☐ <ul style="list-style-type: none"> • elk onderzoek waarbij sprake is van de blootstelling, observatie of meting van intieme delen wordt volledig uitgesloten; • het optekenen van gebeurtenissen uit het verleden of de reconstructie van de levensgeschiedenis is mogelijk niet doeltreffend vanwege gaten in het geheugen en kan heel beangstigend zijn voor de verzoeker; • leeftijdsbeoordelingsmethoden die de psychologische ontwikkeling beoordelen, zijn mogelijk niet geschikt als ze niet worden uitgevoerd door een opgeleide en ervaren specialist; • leeftijdsbeoordelingsmethoden die de fysieke ontwikkeling beoordelen, kunnen beangstigend of bijzonder indringend zijn voor slachtoffers van misbruik. ■ Er zijn alternatieve methoden of technieken beschikbaar die zijn aangepast aan de bijzondere behoeften van de verzoeker. ☐ ■ Het voordeel van de twijfel wordt breed toegepast. ☐ ■ Een rust- en herstelperiode wordt gegarandeerd en verlengd indien nodig. ☐ ■ Een vertrouwenspersoon mag het proces volgen met de verzoeker, voorafgaand aan de verificatie van de geschiktheid van de persoon. ☐ ■ Er worden ambtenaren en deskundigen gekozen die speciaal zijn opgeleid in het omgaan met bijzonder kwetsbare personen. ☐ 	

Checklist voor het belang van het kind ten behoeve van de leeftijdsbeoordeling (bladzijde 3 van de 4)	
HOLISTISCHE EN MULTIDISCIPLINAIRE AANPAK	
<ul style="list-style-type: none"> ■ Het proces houdt rekening met de behoeften en bijzondere omstandigheden van de verzoeker en wordt, indien nodig, aangepast (afhankelijk van de leeftijdsgroep, het geslacht, de etniciteit, de culturele achtergrond, de kwetsbaarheid en andere behoeften van de persoon). ■ Het proces vermijdt onnodige onderzoeken. Als er twijfel blijft bestaan, worden er medische methoden gebruikt nadat andere niet-medische alternatieven zijn uitgeput. ■ Als een leeftijdsbeoordeling noodzakelijk is, combineert het proces methoden die verschillende soorten ontwikkeling beoordelen (mate van volwassenheid, psychologische en fysieke ontwikkeling, gedrag enz.). ■ De beoordeling wordt, indien nodig, uitgevoerd door deskundigen met een multidisciplinaire achtergrond op het vlak van verschillende methoden, en er wordt input verzameld van de personen die in contact komen met de verzoeker. 	☐ ☐ ☐ ☐
MINST INDRINGENDE EN MEEST NAUWKEURIGE METHODE	
<ul style="list-style-type: none"> ■ De minst indringende en meest nauwkeurige methoden worden geïdentificeerd, rekening houdend met de te beoordelen leeftijdsgroep, het geslacht, de etniciteit, de culturele achtergrond, de bijzondere behoeften en de omstandigheden van het specifieke geval. ■ De onderzoeken eerbiedigen de fysieke integriteit en waardigheid van de verzoeker. ■ De betrokkenen hebben inzicht in de cultuur en etniciteit van de verzoeker en kunnen dit toepassen in de context van een leeftijdsbeoordeling. ■ Onderzoeken waarbij sprake is van naaktheid en onderzoeken van genitale en borstontwikkeling worden uitgesloten uit het proces. ■ Methoden met straling worden als laatste redmiddel gebruikt en worden specifiek gemotiveerd voor het individuele geval. ■ De foutmarge wordt gedocumenteerd en begrepen door de deskundige die of het panel van deskundigen dat beslist over de definitieve resultaten. ■ De privacy en vertrouwelijkheid van de verzoeker worden gerespecteerd tijdens de beoordeling. 	☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐
GEGEVENSBESCHERMING	
<ul style="list-style-type: none"> ■ Ten behoeve van de leeftijdsbeoordeling wordt de informatie over het asielverzoek van de verzoeker, of het feit dat er een verzoek is ingediend, niet bekendgemaakt aan de vermeende ouders van vervolging of aan autoriteiten of (agenten van) overheidsambtenaren uit het land van herkomst (bv. door geboorteakten of andere identiteitsdocumenten aan te vragen die de leeftijd van de verzoeker bevestigen). ■ De informatie is eerlijk, rechtmatig en specifiek voor de leeftijdsbeoordeling verzameld. ■ Het registreren en delen van informatie en bewijs over een leeftijdsbeoordeling zijn in overeenstemming met de algemene verordening gegevensbescherming. 	☐ ☐ ☐
GEKWALIFICEERDE BEROEPSBEOEFENAARS	
<ul style="list-style-type: none"> ■ Beroepsbeoefenaars die bij het proces worden betrokken, krijgen een passende opleiding over de rechten en behoeften van kinderen, inclusief het belang van het kind en de ontwikkeling van kinderen. ■ De betrokkenen bij het proces, inclusief de personen die de leeftijdsbeoordeling uitvoeren en de voogd/vertegenwoordiger, hebben geen belangenconflict. ■ De noodzakelijke deskundigheid van de personen die in contact komen met de verzoeker (tolken, de vertegenwoordiger, de personen die de leeftijdsbeoordeling uitvoeren), wordt geverifieerd. ■ De voorkeur van de verzoeker met betrekking tot het geslacht en de achtergrond van de artsen die de beoordeling uitvoeren, wordt gevraagd en gerespecteerd. ■ In het geval van één enkel onderzoek zijn twee deskundigen het eens over de resultaten. ■ Wanneer verschillende onderzoeken noodzakelijk worden geacht, moet het panel van deskundigen dat verantwoordelijk is voor de interpretatie van de verschillende resultaten, een multidisciplinaire achtergrond hebben. 	☐ ☐ ☐ ☐ ☐

Checklist voor het belang van het kind ten behoeve van de leeftijdsbeoordeling (bladzijde 4 van de 4)		
DUBLIN-ZAKEN		
<ul style="list-style-type: none"> ■ Als verzoekers van wie de leeftijd wordt betwist, onder de Dublin-verordening vallen, wordt het voordeel van de twijfel toegepast. ☐ ■ Bij overdrachten worden de informatie en het bewijs, met inbegrip van de toegepaste methoden om de leeftijd te beoordelen, doorgegeven aan het verantwoordelijke land, in overeenstemming met de algemene verordening gegevensbescherming. ☐ ■ In gevallen waarin landen tot verschillende conclusies zijn gekomen over de leeftijd, wordt al het beschikbare bewijs in overweging genomen voordat een definitieve beslissing wordt genomen. ☐ ■ De laagste leeftijd die naar voren is gekomen uit de verschillende onderzoeken in de verschillende lidstaten, wordt beschouwd als de leeftijd van de persoon, in overeenstemming met de EU-wetgeving. ☐ ■ Bij het nemen van een definitieve beslissing houdt het verantwoordelijke land bij de beoordeling van het bewijs rekening met: <ul style="list-style-type: none"> — de gebruikte middelen en methoden om tot de leeftijd te komen; — de betrouwbaarheid en/of de vermelde foutmarge; — de kwalificaties van de verantwoordelijken voor het leeftijdsonderzoek of de leeftijdsbeoordeling; — alle aanvullende beschikbare informatie met betrekking tot de leeftijd; — eventuele redenen en/of verklaringen voor de verschillende leeftijden; — de mening van de verzoeker, met name als de verschillende leeftijden ontstaan doordat hij of zij een andere leeftijd beweert te hebben. ☐ 		
<p>Als er na een dergelijke toetsing nog steeds twijfel bestaat, wordt de verzoeker behandeld als een kind op basis van het beginsel van het voordeel van de twijfel.</p>		
OPTIES OM DE BESLISSING AAN TE VECHTEN		
<ul style="list-style-type: none"> ■ De leeftijdsbeoordelingsbeslissing wordt schriftelijk en mondeling uitgelegd aan de verzoeker. ☐ ■ De resultaten en de beoordeelde leeftijd kunnen worden herzien als er nieuw bewijs opduikt. ☐ ■ Het bezwaar tegen/de herziening van de leeftijdsbeoordelingsbeslissing is beschikbaar voor de betrokken verzoeker en deze informatie wordt ook verstrekt aan de verzoeker en de vertegenwoordiger/voogd. ☐ ■ Wanneer de beslissing de beweerde leeftijd niet bevestigt, krijgen de verzoeker en de vertegenwoordiger/voogd een verduidelijking van de beslissing. ☐ ■ Bij een negatieve beslissing wordt uitgelegd hoe ze kan worden aangevochten. ☐ ■ Bij betwisting of bezwaar heeft de verzoeker de mogelijkheid om zijn of haar mening te uiten en in aanmerking te laten nemen. ☐ ■ De verzoeker wordt gesteund door een vertegenwoordiger bij de bezwaarprocedure. ☐ 		
<p>Als een van de bovenstaande waarborgen niet aanwezig is, moet verdere informatie worden opgenomen in het BIA-verslag, dat ook het volgende moet bevatten:</p> <ul style="list-style-type: none"> — vereiste vervolgactie (indien nodig); — opmerkingen of bekommernissen van de onderzoekers of het panel van deskundigen bij de evaluatie van de resultaten van de onderzoeken; — andere zorgen of problemen met betrekking tot het welzijn van het kind; — aanvullende of nieuwe informatie. 		

Bijlage 3 Rechts- en beleidskader

Deze bijlage bevat de meest relevante kindgerelateerde bepalingen die zijn vastgesteld in internationale en Europese rechtsinstrumenten, evenals het nationale rechtskader en de nationale jurisprudentie waarnaar de nationale autoriteiten hebben verwezen in de enquête die in 2016 werd verspreid; de inhoud mag echter niet als uitputtend worden beschouwd. Ze bevat ook verwijzingen naar zachte wetgeving en relevant materiaal voor de leeftijdsbeoordeling en, indien beschikbaar, hyperlinks om de raadpleging door de gebruiker te vergemakkelijken. Tot slot bevat de bijlage een blanco gedeelte dat moet worden aangevuld door de gebruikers van dit instrument met de relevante bepalingen en instrumenten die op nationaal niveau zijn ontwikkeld.

1. Internationale wetgeving

Rechtsinstrument	Rechten en waarborgen	Relevant artikel
Verdrag inzake de rechten van het kind van de Verenigde Naties van 20 november 1989 (VRK)	Gezin	Preambule
	Definitie van het begrip "kind"	Artikel 1
	Beginsel van non-discriminatie	Artikel 2
	Belang van het kind	Artikel 3, lid 1, artikel 9, lid 3, artikel 18, lid 1, en artikel 20
	Recht op leven, overleven en ontwikkeling	Artikel 6
	Inschrijving, naam, nationaliteit en verzorging door de ouders	Artikel 7
	Behoud van de identiteit en de familiebetrekkingen	Artikel 8
	Recht om persoonlijke betrekkingen en contact te onderhouden	Artikel 9
	Gezinshereniging	Artikel 10 en artikel 22, lid 2
	Respect voor de mening van het kind: recht om te worden gehoord	Artikel 12
	Bescherming tegen alle vormen van geweld	Artikel 19
	Verzorging en huisvesting	Artikel 20
	Vluchtelingenkinderen en opsporing van gezinsleden	Artikel 22
	Recht op onderwijs	Artikel 28
	Bescherming tegen kinderarbeid	Artikel 32
	Verbod op foltering, inhechtenisneming als uiterste maatregel	Artikel 37
	Oorlog en gewapende conflicten	Artikel 38
Jeugdrecht	Artikel 40	
Verdrag van de Verenigde Naties betreffende de status van vluchtelingen van 1951 en het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 1967	Vluchtelingen/alleenstaande kinderen	Letter B, punt 2, van Slotakte nr. 2545 van de Conferentie van gevolmachtigden van de Verenigde Naties betreffende de status van vluchtelingen en staatloze personen

2. EU-acquis

Rechtsinstrument	Rechten en waarborgen	Relevant artikel	
Verdrag betreffende de Europese Unie	Rechten van het kind	Artikel 3, lid 5	
	Asielrecht	Artikel 18	
Unie Handvest van de grondrechten van de Europese Unie	Rechten van het kind	Artikel 24	
	Kindvriendelijke procedurele maatregelen voor minderjarigen	Artikel 19, lid 1, onder f), en bijlage VII	
Schengengrenscore (Verordening (EG) Nr. 562/2006)	Minderjarige	Artikel 2, onder d)	
	Alleenstaande minderjarige	Artikel 2, onder e)	
	Gezinsleden	Artikel 2, onder c)	
	Vertegenwoordiger	Artikel 2, onder j)	
	Belang van het kind en eenheid van het gezin	Overweging 9	
	Belang van het kind	Overweging 22, artikel 2, onder j), artikel 11, lid 2, artikel 23 en artikel 24	
	Kwetsbare personen	Artikel 21 en artikel 22	
	Documenten	Artikel 6	
	Opsporing van gezinsleden	Artikel 24, lid 3	
	Herschikte richtlijn opvangvoorzieningen (Richtlijn 2013/33/EU)	Minderjarige	Artikel 2, onder l)
		Alleenstaande minderjarige	Artikel 2, onder m)
		Vertegenwoordiger	Artikel 2, onder n), en artikel 25
		Belang van het kind	Overweging 33, artikel 2, onder n), artikel 25, lid 1, onder a), en artikel 25, lid 6
Herschikte richtlijn asielprocedures (Richtlijn 2013/32/EU)	Recht op informatie	Artikel 25, lid 4	
	Leeftijdsbeoordeling	Artikel 25, lid 5	
	Herschikte erkenningsrichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU)	Minderjarige	Artikel 2, onder k)
		Gezinsleden	Artikel 2, onder j)
	Alleenstaande minderjarige	Artikel 2, onder l)	
	Belang van het kind en eenheid van het gezin	Overweging 18	
	Belang van het kind	Overweging 19, overweging 27, overweging 38, artikel 20, lid 5, en artikel 31, leden 4 en 5	
	Recht om te worden gehoord/ recht op inspraak, recht op informatie	Artikel 22 en artikel 31	
	Instandhouding van het gezin	Artikel 23	
	Opsporing van gezinsleden	Artikel 31, lid 5	

Herschikte Dublin-verordening (Verordening (EU) nr. 604/2013)	Minderjarige	Artikel 2, onder i)	
	Alleenstaande minderjarige	Artikel 2, onder j)	
	Gezinsleden	Artikel 2, onder g)	
	Familielid	Artikel 2, onder h)	
	Vertegenwoordiger	Artikel 2, onder k)	
	Belang van het kind en eenheid van het gezin	Overweging 16	
	Belang van het kind	Overweging 13, overweging 24, overweging 35, artikel 2, onder k), artikel 6, artikel 8 en artikel 20, lid 3	
	Recht op informatie	Overweging 4 van en bijlage XI bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 118/2014	
	Identificatie van gezinsleden en familieleden	Overweging 35	
	Opsporing van gezinsleden, identificatie van gezinsleden en familieleden	Artikel 6, lid 4, en artikel 8	
Uitvoeringsverordening (EU) nr. 118/2014	Uitwisseling van informatie over het kind	Bijlage VII bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 118/2014	
	Opsporing van gezinsleden, identificatie van gezinsleden en familieleden	Artikel 1, lid 7, en bijlage II, lijst A, punt I, en lijst B, punt I	
	Uitwisseling van informatie over het kind	Bijlage VII	
	Informatie voor alleenstaande kinderen over de Dublin-procedure	Bijlage XI	
Herschikte Eurodac-verordening (Verordening (EU) nr. 603/2013)	Belang van het kind	Overweging 35	
	Identificatie van minderjarige slachtoffers van mensenhandel en beschermingsmaatregelen	Overweging 23	
Richtlijn ter bestrijding van mensenhandel (Richtlijn 2011/36/EU)	Kind	Artikel 2, lid 6	
	Kwetsbaarheid	Artikel 2, lid 2	
	Belang van het kind	Overweging 8, overweging 22, overweging 23, artikel 13 en artikel 16, lid 2	
	Procedurele waarborgen in het strafonderzoek	Artikel 15	
	Bescherming van alleenstaande minderjarige slachtoffers van mensenhandel	Artikel 16	
	Richtlijn betreffende verblijfstitels voor slachtoffers van mensenhandel (Richtlijn 2004/81/EG)	Alleenstaande minderjarige	Artikel 2, onder f)
		Belang van het kind	Artikel 10, onder a)
Identificatie als alleenstaand kind		Artikel 10, onder c)	
Opsporing van gezinsleden		Artikel 10, onder c)	

Richtlijn gezinshereniging (Richtlijn 2003/86/EG)	Alleenstaande minderjarige	Artikel 2, onder f)
	Gezinshereniging	Artikel 2, onder d)
	Gezinsleden	Artikel 4
	Belang van het kind	Artikel
	Gezinshereniging	Artikel 4 en artikel 10
	Kwetsbare personen/ kwetsbaarheid	Artikel 3, lid 9
Richtlijn 2011/93/EU van 13 december 2011 ter bestrijding van seksueel misbruik en seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie, en ter vervanging van Kaderbesluit 2004/68/JBZ van de Raad	Seksuele meerderjarigheid	Overweging 8 Artikel 2, onder b), en artikel 3, lid 2

3. Nationale wetgeving en jurisprudentie

	Nationale wetgeving en jurisprudentie	Relevante jurisprudentie
<p>Land</p> <p>Oostenrijk</p>	<p>Relevante wetgeving</p> <p>Overeenkomstig artikel 13, lid 3, van de federale wet inzake de algemene procedureregels bij het Federaal Bureau voor Immigratie en Asiel kan het Federaal Bureau voor Immigratie en Asiel of de Federale Administratieve Rechtbank in het kader van een eenvoudige onderzoeksmethode (artikel 2, lid 1, punt 25, van de Oostenrijkse asielwet van 2005) ook radiologische onderzoeken gelasten, met name röntgenonderzoeken om de leeftijd te bepalen, als de vreemdeling niet in staat is om een vermeende en op basis van de resultaten van de voorafgaande procedures twijfelachtige minderjarigheid te bewijzen door onbetwistbare documenten of andere geschikte en gelijkwaardige bewijsmiddelen te verstrekken. Elke onderzoeksmethode moet worden uitgevoerd met zo weinig mogelijk interventies. De medewerking van de vreemdeling aan een radiologisch onderzoek kan niet worden afgedwongen. Als er gegronde twijfel blijft bestaan na de onderzoeken om de leeftijd te bepalen, moet ten gunste van de vreemdeling zijn of haar minderjarigheid worden aangenomen. Deze wettelijke bepaling werd oorspronkelijk in 2009 aangenomen in het voormalige artikel 15, lid 1, punt 6, van de Oostenrijkse asielwet van 2005. Sinds 2014 wordt ze geregeld in de federale wet inzake de algemene procedureregels bij het Federaal Bureau voor Immigratie en Asiel.</p> <p>Artikel 2, lid 1, punt 25, van de Oostenrijkse asielwet van 2005 definieert de eenvoudige onderzoeksmethode als een geavanceerd model om de leeftijd te bepalen op basis van drie individuele medische onderzoeken (met name een fysiek, tandheelkundig en röntgenonderzoek). Deze wettelijke bepaling werd aangenomen in 2009.</p> <p>Artikel 29, lid 6, punt 2, van de Oostenrijkse asielwet van 2005 bepaalt dat de eenvoudige onderzoeksmethode om de leeftijd te bepalen (artikel 2, lid 1, punt 25, van de Oostenrijkse asielwet van 2005; artikel 13, lid 3, van de federale wet inzake de algemene procedureregels bij het Federaal Bureau voor Immigratie en Asiel) indien nodig zonder onnodige vertraging moet worden uitgevoerd aan het begin van de toelatingsprocedure. Deze wettelijke bepaling werd aangenomen in 2015.</p>	<p>Het Oostenrijks Administratief Hof oordeelde dat wanneer er niet voldoende bewijs is om de vermeende minderjarige leeftijd van de verzoeker aan te tonen, de eerste aanleg een leeftijdsbeoordeling moet opleggen. Een vermoedelijke leeftijd die uitsluitend is gebaseerd op het uiterlijk van de verzoeker door een juridisch medewerker, is niet voldoende (VwGH 16.4.2007, Ra 2005/01/0463)</p> <p>Het Oostenrijks Administratief Hof oordeelde dat indien de resultaten van de onderzoeksmethode de veronderstelling van de meerderjarigheid van de verzoeker reeds rechtvaardigen, het Federaal Bureau voor Immigratie en Asiel niet verplicht is om een eenvoudige onderzoeksmethode te gelasten om de leeftijd van de verzoeker te bepalen, noch is het beginsel van het voordeel van de twijfel van toepassing in dergelijke gevallen (VwGH 25.2.2015, Ra 2014/20/0045). Het Oostenrijks Administratief Hof oordeelde dat het resultaat van de eenvoudige onderzoeksmethode om de leeftijd van de verzoeker te bepalen, wordt gezien als een onderdeel van de hele procedure om de omstandigheden van de zaak vast te stellen avorens een beslissing te nemen. Het ontbreken van een gedegen onderzoek of een gebrekkige redenering bij de beslissing met betrekking tot de leeftijdsbeoordeling van de verzoeker leidt tot een onwettige beslissing (VwGH 25.2.2016, Ra 2016/19/0007)</p>

Nationale wetgeving en jurisprudentie	
België	<p>Voogdijwet van 24 december 2002: oprichting van de dienst Voogdij, die verantwoordelijk is voor het onder de hoede nemen van alleenstaande minderjarigen en het aanwijzen van voogden.</p> <p>Artikel 7 van de voogdijwet bepaalt het volgende:</p> <p>§ 1. Wanneer de dienst Voogdij of de overheden bevoegd voor asiel, toegang tot het grondgebied, verblijf en verwijdering twijfel koesteren omtrent de leeftijd van de betrokken persoon, laat de dienst Voogdij onmiddellijk een medisch onderzoek door een arts uitvoeren teneinde na te gaan of deze persoon al dan niet jonger is dan 18 jaar.</p> <p>Het medisch onderzoek geschiedt onder toezicht van de dienst Voogdij.</p> <p>De kosten van dat medisch onderzoek zijn ten laste van de overheid die het heeft gevraagd. Ingeval de dienst Voogdij uit eigen beweging een onderzoek laat verrichten, zijn de kosten ten laste van die dienst.</p> <p>§ 2. Wanneer uit het medisch onderzoek blijkt dat betrokkene minder dan 18 jaar oud is, wordt gehandeld overeenkomstig artikel 8. Wanneer uit het medisch onderzoek blijkt dat betrokkene ouder is dan 18 jaar, vervalt de hoede door de dienst Voogdij van rechtswege. De dienst Voogdij stelt daarvan onmiddellijk de betrokkene in kennis, alsook de overheden bevoegd voor asiel, toegang tot het grondgebied, verblijf en verwijdering, en iedere andere betrokken overheid.</p> <p>§ 3. In geval van twijfel over de uitslag van het medisch onderzoek, wordt met de jongste leeftijd rekening gehouden.</p>
Bulgarije	<p>ASIEL- EN VLUCHTELINGENWET, van kracht sinds 1 december 2002</p> <p>Artikel 61, lid 3 (aangevuld — SB 101/2015). Wanneer er gegronde twijfel is ontstaan dat een dergelijke vreemdeling geen minderjarige is of niet jonger is dan de leeftijd van de wettelijke meerderjarigheid, vraagt de autoriteit die de gesprekken met de vreemdeling voert, het oordeel van een deskundige om zijn of haar leeftijd te bepalen.</p>
Kroatië	<p>Wet inzake internationale en tijdelijke bescherming (Staatsblad nr. 70/2015)</p>

Er dient ook te worden vermeld dat het Grondwettelijk Hof op 18 juli 2013 heeft verduidelijkt dat de leeftijdsbepaling met het oog op de mogelijke aanstelling van een voogd een toepassing van een politie- en veiligheidswet is. De dienst Voogdij kan op geen enkele manier de persoonlijke status van de minderjarige bepalen, noch beslissen over een geschil met betrekking tot een burgerlijk recht. Overeenkomstig artikel 144 van de Grondwet zijn uitsluitend de rechtbanken bevoegd voor dergelijke rechtsvorderingen. Als de jongere zijn of haar naam en geboortedatum dus op bindende wijze wil laten bevestigen (ten aanzien van de dienst Voogdij en de immigratieautoriteiten), moet hij of zij een gerechtelijke procedure inleiden bij de bevoegde rechtbank, overeenkomstig artikel 46 van het Burgerlijk Wetboek en/of artikel 27 van het Belgisch Wetboek van Internationaal Privaatrecht.

Er zijn geen dergelijke uitspraken.

Niet beschikbaar

Nationale wetgeving en jurisprudentie	
Cyprus	<p>De activering van het leeftijdsbeoordelingsproces is gebaseerd op de volgende wettelijke bepalingen:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Overeenkomstig artikel 10, lid 1, onder G), van de Cypriotische vluchtelingenwet kan de Asieldienst gebruikmaken van medische onderzoeken om de leeftijd van de alleenstaande minderjarige te bepalen in het kader van het onderzoek van zijn of haar verzoek om internationale bescherming. — Artikel 4, lid 3, onder a) en b), van de resolutie van de Raad van 26 juni 1997 bepaalt met betrekking tot alleenstaande minderjarigen uit derde landen dat a) alleenstaande personen die om internationale bescherming verzoeken en beweren minderjarig te zijn, hun leeftijd moeten bewijzen, en b) als er geen dergelijk bewijs is of als er nog steeds ernstige twijfels zijn, lidstaten de leeftijd van personen die om internationale bescherming verzoeken, objectief mogen schatten. Daartoe kan de lidstaat de minderjarige, met zijn of haar goedkeuring en de goedkeuring van zijn of haar aangestelde vertegenwoordiger, verwijzen naar een medische leeftijdsbeoordelingstest, die wordt uitgevoerd door gespecialiseerd medisch personeel.
Tsjechië	<p>Wet 325/1999, artikel 89 Wet 326/1999, artikel 124 Wet 109/2002, artikel 23</p>
Denemarken	<p>Overeenkomstig artikel 40c, lid 2, van de Deense vreemdelingenwet kunnen de Deense Rijkspolitie en de Deense Immigratiedienst eisen dat een alleenstaande vreemdeling die beweert minderjarig te zijn, deelneemt aan een medisch onderzoek om de leeftijd van de vreemdeling te bepalen.</p>
Estland	<p>Wet inzake forensisch onderzoek van 1 januari 2002 Wet tot toekenning van internationale bescherming aan vreemdelingen van 1 juli 2006</p>
Finland	<p>Medische leeftijdsbeoordeling is sinds 2010 opgenomen in de Finse vreemdelingenwet. Artikel 6bis bepaalt dat een medische leeftijdsbeoordeling kan worden uitgevoerd om de leeftijd te bepalen van een gezinshereniger of een vreemdeling die een verblijfsvergunning aanvraagt, als er gegronde redenen zijn om de betrouwbaarheid van de informatie die de persoon over zijn of haar leeftijd heeft gegeven, te betwijfelen.</p> <p>Er zijn geen lopende wetswijzigingen met betrekking tot de leeftijdsbeoordeling in Finland.</p>
	<p>De activering van het leeftijdsbeoordelingsproces is gebaseerd op de N.v.t.</p>
	<p>Rechterlijke uitspraken zijn individueel</p>
	<p>N.v.t.</p>
	<p>Er zijn nog geen rechtszaken met leeftijdsbeoordelingsaspecten</p>
	<p>Er zijn geen belangrijke rechterlijke uitspraken. Over het algemeen zijn de resultaten van de leeftijdsbeoordeling bij de Administratieve Rechtbank gebreken, maar in sommige individuele gevallen is het resultaat herroepen.</p>

Nationale wetgeving en jurisprudentie	
Frankrijk	<p>Wet inzake de bescherming van het kind van 14 maart 2016. Het gebruik van röntgenonderzoeken is nu beperkt en de observatie van de geslachtsrijpheid is nu verboden om de leeftijd te beoordelen van personen die verklaren jonger dan 18 jaar te zijn.</p> <p>De wet van 14 maart 2016 heeft artikel 388 van het Burgerlijk Wetboek aangevuld. Sinds deze nieuwe wet is er geen zaak aanhangig gemaakt in dit verband.</p> <p>De meest recente beslissing over dit onderwerp is de beslissing van het Hof van Beroep van Rennes op 13 januari 2015 (https://www.legifrance.gouv.fr/affichJurJudi.do?oldAction=rechJurJudi&idTexte=JURITEXT000030123464&fastReqId=1477313596&fastPos=2).</p> <ul style="list-style-type: none"> – Voorstelling van de situatie: De betrokken persoon verklaarde geboren te zijn op 26 oktober 1996 in Kinshasa en dus een minderjarige te zijn. Een kopie van een geboortakte die op 9 augustus 2012 werd opgesteld door de burgemeester van de gemeente Bumbu (DRC), werd voorgelegd om zijn identiteit te bewijzen. De voorgedijprocedure werd opgestart en de voorzitter van de Departementale Raad diende een motie in om het toezicht stop te zetten. – Uit de analyse van de geboortakte bleek dat ze authentiek was, maar ze herinnerde eraan dat ze was gebaseerd op een eenvoudige mondelinge verklaring van de ouders en dus geen juridische waarde had. Het document was ook onvoldoende om zijn leeftijd te bepalen vanwege het gebrek aan bewijskracht en kon zijn meerderjarigheid niet staven. Door middel van röntgenonderzoeken (pols en linkerhand), klinische onderzoeken en de analyse van de groeischijven kon de leeftijd echter worden beoordeeld. – Bij alle acties wordt verwezen naar het verslag van 16 januari 2007 van de Nationale Academie voor Geneeskunde, waarin staat dat “het onderzoek van de botleeftijd door een röntgenfoto van de pols en de linkerhand” te vergelijken met de atlas van Greulich en Pyle, de eenvoudigste en meest betrouwbare methode blijft. Ze wordt universeel gebruikt. In het bijzonder werden er tot op heden geen raciale verschillen aangetoond. De Academie verklaarde dat “het zeer zeldzaam is dat de botontwikkeling en de feitelijke leeftijd niet overeenkomen; wanneer dit het geval is, leiden de meeste van deze situaties echter tot een onderschatting van de werkelijke leeftijd”. – Alle elementen die ter overweging aan de rechtbank werden voorgelegd, hadden voldoende bewijskracht om te concluderen dat de persoon meerderjarig was. <p>Andere beslissingen met dezelfde redenering:</p> <p>Hof van Beroep van Rennes — 28 oktober 2014 https://www.legifrance.gouv.fr/affichJurJudi.do?oldAction=rechJurJudi&idTexte=JURITEXT000029685707&fastReqId=698863264&fastPos=3.</p>

Nationale wetgeving en jurisprudentie	
	<p>Hof van Beroep van Rennes — 28 oktober 2014 https://www.legifrance.gouv.fr/affichJurijudi.do?oldAction=rechJurijudi&idTexte=JURITEXT000029685066&fastReq%20id=1179022326&fastPos=4. Hof van Beroep van Limoges — 3 maart 2014 https://www.legifrance.gouv.fr/affichJurijudi.do?idTexte=JURITEXT000028708810. De wet van 14 maart 2016 beantwoordt de volgende vragen:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Röntgenonderzoeken worden gebruikt als alternatief middel wanneer een geldig identiteitsdocument ontbreekt en er geen zekerheid bestaat over de vermeende leeftijd. — De procedure wordt gevolgd door gerechtelijke autoriteiten en nadat de persoon heeft toegestemd. — Het onderzoek moet zorgvuldig worden toegepast (elke twijfel moet ten goede komen aan de persoon, rekening houdend met andere medische en sociale gegevens).

Nationale wetgeving en jurisprudentie	
<p>Duitsland</p> <p>Artikel 42f van het Sociaal Wetboek VIII beschrijft de regels voor de leeftijdsbepaling tijdens de opvang door de jongerenwelzijnsdiensten (ingevoerd op 1 november 2016).</p>	<p>a) Oberlandesgericht (Hogere Arrondissementsrechtbank) van Karlsruhe, beslissing van 26 augustus 2015 —18 UF 92/15</p> <p>Hoofdpunten</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Verdere onderzoeken die voortvloeien uit de verplichting om ambtshalve een onderzoek uit te voeren, zijn afhankelijk van twijfels over de leeftijd van de persoon. Als de bewering dat hij of zij een minderjarige is, duidelijk onjuist is of als de persoon er niet in slaagt om de omstandigheden die zijn of haar minderjarige leeftijd zogezegd bewijzen, met voldoende aannemelijkheid toe te lichten, mag de verplichting om ambtshalve een onderzoek uit te voeren geen onderzoeken “zonder onderscheid” maken. (Aantekening 25) 2. Hoewel er sprake is van het voordeel van de twijfel, wat betekent dat de minderjarige leeftijd wordt aangenomen ten gunste van de persoon als de twijfels over zijn of haar meerderjarigheid niet volledig kunnen worden weggenomen, is dit beginsel echter alleen van toepassing als de rechtbank geen redelijke zekerheid kan verkrijgen over de werkelijke leeftijd van de persoon nadat alle procedureel mogelijke en toelaatbare onderzoeksmogelijkheden, zoals ingegeven door de omstandigheden, zijn uitgeput. (Aantekening 33) 3. Over de reikwijdte van de verplichting tot medewerking van de persoon bij de bepaling van zijn of haar leeftijd op grond van artikel 27 van de wet over procedures in familierechtelijke zaken en op het gebied van oneigenlijke rechtspraak. (Aantekening 24) 4. Over het belang en de geldigheid van een radiografisch onderzoek van het handskelet. (Aantekening 31) (Aantekening 32) <p>Andere belangrijke punten</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. De verplichting tot medewerking, gedefinieerd in artikel 27 van de wet over procedures in familierechtelijke zaken en op het gebied van oneigenlijke rechtspraak, omvat algemeen de onderwerping aan een medisch onderzoek om de beweerde leeftijd te verifiëren, voor zover dit redelijk en niet vernederend is (overeenstemming met OLG Hamm, 25 februari 2014, 1 UF 213/13). (Aantekening 24) 2. Het medisch onderzoek dat is vereist om de minderjarige leeftijd van de persoon te bepalen als voorwaarde om hem of haar onder de hoede te nemen op grond van artikel 42 van het Sociaal Wetboek VII (artikel 62, lid 1, van het Sociaal Wetboek I), kan bestaan uit een radiografisch onderzoek. Het is eveneens toelaatbaar om een reeds bestaande radiografie te raadplegen om de leeftijd van de persoon te bepalen (overeenstemming met OVG Hamburg, 9 februari 2011, 4 Bs 9/11JAmt 2011, 472). (Aantekening 32) 3. Het is niet mogelijk om op betrouwbare wijze te bepalen of een persoon de meerderjarige leeftijd heeft bereikt door uitsluitend te vertrouwen op een radiografisch onderzoek van de ontwikkeling van het handskelet. (Aantekening 31)

Nationale wetgeving en jurisprudentie	
<p>b) Oberverwaltungsgericht (Hogere Administratieve Rechtbank) van Bremen, beslissing van 22 februari 2016 — 1 B 303/15</p> <p>Belangrijkste relevante punten voor deze enquête</p> <ul style="list-style-type: none"> • Minderjarigheid werd uitdrukkelijk bij wet gedefinieerd toen artikel 42f van het Sociaal Wetboek VIII van kracht werd op 1 november 2015. • De minderjarige leeftijd moet worden bepaald door de identificatiedocumenten te inspecteren (onder andere de foto moet de identiteit met een redelijke mate van betrouwbaarheid bewijzen). Als identificatiedocumenten ontbreken, is er nog de door de persoon verstrekte informatie. Als deze informatie twijfelachtig is, moet een gekwalificeerde visuele inspectie worden uitgevoerd om de leeftijd te beoordelen en te bepalen (fysiek uiterlijk, gesprek met een tolk, raadpleging van andere documenten indien beschikbaar). Het vierogenprincipe met twee ervaren personeelsleden van de Jongerenwelzijnsdienst is altijd van toepassing. Als er twijfel blijft bestaan over de zelfinformatie van de persoon na de visuele inspectie, maar over het algemeen met een redelijke mate van waarschijnlijkheid kan worden aangenomen dat hij of zij minderjarig is, dan is aan de vereisten voor de toepassing van de wet betreffende minderjarigen voldaan. • Het resultaat van de gekwalificeerde visuele inspectie kan ook zijn dat de meerderjarigheid moet worden aangenomen omdat het fysieke uiterlijk van de persoon duidelijke aanwijzingen vertoont dat hij of zij meerderjarig is. Op dezelfde manier kan een beoordeling van de tijdens het gesprek verkregen informatie tot dit resultaat leiden als de verklaringen van de persoon geen afdoend en geloofwaardig bewijs van het ontwikkelingsproces kunnen leveren. Algemene beweringen en tegenstrijdigheden in combinatie met het fysieke uiterlijk kunnen leiden tot hetzelfde resultaat (Hogere Administratieve Rechtbank van Bremen, beslissing van 18 november 2015 — 2 B 221/15). • Een gekwalificeerde visuele inspectie die rekening houdt met meer dan alleen externe fysieke kenmerken, kan in feite een geschikte methode zijn om de leeftijd van een persoon te beoordelen en te bepalen (Administratieve Rechtbank van München, beslissing van 23 september 2014 — 12 CE 14.1833). • Als een gekwalificeerde visuele inspectie geen redelijk betrouwbaar resultaat oplevert, moet opdracht worden gegeven tot een medisch onderzoek. De toelichting bij artikel 42f van het Sociaal Wetboek VIII (publicatie van de Bundestag 18/6392) beschrijft de criteria voor een dergelijk onderzoek, waarbij wordt aangegeven dat wordt gekozen voor de zachtste — en in de mate van het mogelijke — meest betrouwbare methode. • Deze gefaseerde procedure komt overeen met de relevante technische norm (aanbevelingen van de werkgroep van de federale jongerenwelzijnsdiensten) waarnaar werd verwezen in de toelichting bij artikel 42 van het Sociaal Wetboek VIII. 	

Nationale wetgeving en jurisprudentie	
Griekenland	Artikel 13, leden 4,5, 6 en 7
Hongarije	Asielwet LXXX van 2007, regeringsbesluit nr. 301/2007 (XI. 9.) betreffende de uitvoering van asielwet LXXX van 2007 Wet betreffende getuigendeskundigen XXIX van 2016
Ierland	<p>Vluchtelingenwet van 1996</p> <p>Artikel 8, lid 5, onder a), van de vluchtelingenwet bepaalt dat, wanneer een bevoegde medewerker van de Refugee Applications Commissioner (commissaris voor de erkenning van vluchtelingen) of een immigratiemedewerker meent dat een persoon die in het land is aangekomen, jonger is dan 18 jaar, dit kind moet worden doorverwezen naar Tusla, het Child and Family Agency (agentschap voor kind en gezin), dat vervolgens zal beslissen om al dan niet namens het kind een asielverzoek in te dienen. Indien een verzoek wordt ingediend, staan het Child and Family Agency en een wettelijke vertegenwoordiger van de dienst voor juridische bijstand van vluchtelingen de minderjarige gedurende het hele asielproces bij, onder andere door hem of haar te begeleiden bij zijn of haar gesprek.</p> <p>Wet inzake internationale bescherming van 2015 (nog niet van kracht).</p> <p>Artikel 14 bepaalt onder andere dat, wanneer een in artikel 13 bedoelde medewerker meent dat een persoon die om internationale bescherming wil verzoeken of die wordt onderworpen aan een voorafgaand gesprek, de leeftijd van 18 jaar nog niet heeft bereikt en niet wordt begeleid door een meerderjarige die verantwoordelijk is voor de zorg en de bescherming van de persoon, de medewerker het Child and Family Agency zo snel mogelijk op de hoogte brengt van dit feit.</p> <p>Artikel 15, lid 4, bepaalt dat, wanneer het Child and Family Agency (het agentschap), op basis van informatie waarover het beschikt, waaronder juridisch advies, meent dat een verzoek om internationale bescherming moet worden ingediend namens een persoon die de leeftijd van 18 jaar nog niet heeft bereikt (in dit lid aangeduid als een "kind") en aan wie het agentschap zorg en bescherming verleent, het agentschap zorgt voor de aanstelling van een medewerker of een andere persoon om een dergelijk verzoek namens het kind in te dienen en om het kind te vertegenwoordigen en bij te staan met betrekking tot het onderzoek van het verzoek.</p> <p>Artikel 24, lid 1, bepaalt dat de minister, of een medewerker van de dienst Internationale Bescherming, wanneer hij of zij dit om gegronde redenen noodzakelijk acht om te bepalen of een in artikel 15, lid 4, bedoelde verzoeker de leeftijd van 18 jaar nog niet heeft bereikt, onder voorbehoud van dit artikel, kan regelen dat een onderzoek wordt uitgevoerd om de leeftijd van de verzoeker te bepalen.</p>
	<p>Geen</p> <p><i>AM v Refugee Applications Commissioner</i> <i>Verzoeker/Eiser: A.M.</i> Gedaagde/Verweerder: Refugee Applications Commissioner Referentie(s): [2005] IEHC 317</p> <p>Een asielzoeker beweerde dat hij minderjarig was ten tijde van zijn asielverzoek. De Refugee Applications Commissioner had een gesprek met hem om zijn leeftijd te beoordelen en oordeelde dat hij niet jonger dan 18 jaar was. De verzoeker werd daarna als een meerderjarige behandeld door de Commissioner en kreeg later een negatieve asielbeslissing. De verzoeker vocht zowel de leeftijdsbeoordeling als de asielbeslissing aan.</p> <p>Het Hof vernietigde de beslissing waarbij de leeftijd van de verzoeker werd beoordeeld en oordeelde dat minimale procedurele vereisten voor een dergelijke procedure inhouden dat:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. een verzoeker in eenvoudige bewoordingen op de hoogte wordt gebracht van het doel van het gesprek; 2. een verzoeker het recht heeft om in eenvoudige bewoordingen op de hoogte te worden gebracht van de redenen waarom de persoon die het gesprek voert, de bewering als vals beschouwt en de mogelijkheid krijgt om dergelijke kwesties aan te pakken; 3. een verzoeker het recht heeft om op de hoogte te worden gebracht van enig voorbehoud van de persoon die het gesprek voert, met betrekking tot identiteitsdocumenten, en de mogelijkheid krijgt om dergelijke kwesties aan te pakken; 4. als de beslissing nadelig is voor de verzoeker, hij of zij duidelijk en snel op de hoogte wordt gebracht van de beslissing en de redenen ervoor, en 5. de mogelijkheid en de procedure voor herbeoordeling mondeling en schriftelijk wordt meegegeeld.

Nationale wetgeving en jurisprudentie	
<p>Artikel 24, lid 2, bepaalt dat een onderzoek krachtens lid 1:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) wordt uitgevoerd met volledige eerbiediging van de waardigheid van de verzoeker; b) het minst ingrijpende onderzoek mogelijk is, in overeenstemming met de noodzaak om een betrouwbaar resultaat te bereiken, en c) wanneer het een medisch onderzoek is, dat het wordt uitgevoerd door een geregistreerde arts of een andere gekwalificeerde medische beroepsbeoefenaar, zoals voorgeschreven. <p>Artikel 24, lid 7, bepaalt dat een gegronde reden kan ontstaan op basis van algemene verklaringen of andere relevante aanwijzingen dat er redenen zijn om te twijfelen aan de leeftijd van de verzoeker.</p> <p>Artikel 24, lid 3, bepaalt dat toestemming voor een medisch onderzoek moet worden verkregen van a) de verzoeker; b) de meerderjarige die verantwoordelijk is voor de zorg en de bescherming van de verzoeker, of c) een door het Child and Family Agency aangestelde medewerker of andere persoon die namens het kind een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.</p> <p>Artikel 24, lid 4, bepaalt dat het kind in een taal die hij of zij redelijkerwijs mag worden geacht te begrijpen, moet worden geïnformeerd over:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) de mogelijkheid dat zijn of haar leeftijd kan worden bepaald door een onderzoek; b) de methode of methoden van het onderzoek; c) de mogelijke gevolgen van het resultaat van het onderzoek voor het verzoek om internationale bescherming, en d) de gevolgen van een weigering van het kind om het onderzoek te ondergaan. <p>De gevolgen van een weigering om het onderzoek te ondergaan zijn gespecificeerd in artikel 24, lid 5, namelijk dat de minister of de medewerker van de International Protection Office kan bepalen of de verzoeker de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt.</p> <p>Specifieke bepalingen inzake medische onderzoeken met betrekking tot personen van wie de leeftijd wordt betwist in de bewaringscontext, zijn opgenomen in artikel 25, in vergelijkbare bewoordingen als in artikel 24.</p> <p>Artikel 25 bepaalt onder andere dat de minister voor de toepassing van artikel 20, lid 7, onder b), de uitvoering van een onderzoek kan regelen om de leeftijd van een persoon te bepalen.</p>	<p>Het Hof oordeelde dat in het onderhavige geval niet aan deze vereisten was voldaan.</p> <p>Beginnelen: Minimale procedurele vereisten voor de leeftijdsbeoordeling van minderjarigen in het asielproces houden in i) dat een verzoeker in eenvoudige bewoordingen op de hoogte wordt gebracht van het doel van het gesprek; ii) dat een verzoeker het recht heeft om in eenvoudige bewoordingen op de hoogte te worden gebracht van de redenen waarom de persoon die het gesprek voert, de bewering als vals beschouwt en de mogelijkheid krijgt om dergelijke kwesties aan te pakken; iii) dat een verzoeker het recht heeft om op de hoogte te worden gebracht van enig voorbehoud van de persoon die het gesprek voert met betrekking tot identiteitsdocumenten, en de mogelijkheid krijgt om dergelijke kwesties aan te pakken; iv) dat als de beslissing nadelig is voor de verzoeker, hij of zij duidelijk en snel op de hoogte wordt gebracht van de beslissing en de redenen ervoor, en v) dat de mogelijkheid en de procedure voor herbeoordeling mondeling en schriftelijk worden meegedeeld.</p>

Nationale wetgeving en jurisprudentie	
Italië	<p>Wetsbesluit nr. 142/2015, artikelen 17, 18 en 19 (tot uitvoering van Richtlijn 2013/33/EU).</p> <p>Besluit (in behandeling door de Raad van ministers): Regolamento recante definizione dei meccanismi per la determinazione dell'età dei minori non accompagnati vittime di tratta, in attuazione dell'articolo 4, comma 2, del decreto legislativo 4 marzo 2014, n. 24.</p> <p>Articolo 8, Decreto del Presidente della Repubblica 22 settembre 1988, n. 448 (nei processi penali, in caso di incertezza sulla minore età il giudice dispone, anche d'ufficio, una perizia). Articolo 28, comma 3, Decreto Legislativo 25 luglio 1998, n. 286 (BIC). Articolo 19, comma 2, lettera a), Decreto Legislativo 25 luglio 1998, n. 286 (divieto espulsione minoristranieri). Articolo 19, Decreto Legislativo 28 gennaio 2008, n. 25, tot uitvoering van Richtlijn 2005/85/EG (leeftijdsbeoordeling kan plaatsvinden in elke fase van de procedure). Articolo 4, comma 2, Decreto Legislativo 4 marzo 2014, n. 24, tot uitvoering van Richtlijn 2011/36/EU (definieert de holistische procedure voor de leeftijdsbeoordeling; veronderstelling van minderjarigheid in geval van twijfel).</p> <p>In 2017 werd een nieuw besluit goedgekeurd met de procedure die moet worden gevolgd voor de beoordeling van de leeftijd van een alleenstaande minderjarige van wie wordt vermoed dat hij of zij het slachtoffer van mensenhandel is.</p> <p>https://www.gazzettaufficiale.it/eli/id/2016/12/22/16G00248/sg.</p>
	<p>Tribunale di Torino (27 januari 2014): een radiologische beoordeling kan niet uitsluiten dat, in individuele gevallen, een foutmarge voor de leeftijdsbeoordeling kan ontstaan. In geval van twijfel heeft de minderjarige leeftijd voorrang.</p> <p>http://www.questionegiustizia.it/articolo/i-metodi-di-accertamento-dell-eta-cronologica-dei_05-03-2015.php.</p>

Nationale wetgeving en jurisprudentie	
<p>Letland</p>	<p>Op 19 januari 2016 is de nieuwe asielwet van Letland van kracht geworden. Volgens de bepalingen van de asielwet is de nationale grenswacht van Letland verantwoordelijk voor de aanvaarding van verzoeken van asielzoekers en de uitvoering van daarmee samenhangende initiële activiteiten, onder andere de bepaling van de identiteit van asielzoekers.</p> <p>Artikel 7, lid 2, van de asielwet bepaalt dat de nationale grenswacht bij de identificatie van asielzoekers de vaststelling van zijn of haar nationaliteit het recht heeft om een inspectie uit te voeren van de asielzoeker en zijn of haar bezittingen, en ook om voorwerpen en documenten in beslag te nemen als ze van belang kunnen zijn bij het onderzoek van het verzoek of als ze een bedreiging kunnen vormen voor de asielzoeker of zijn of haar omgeving.</p> <p>Bij de beslissing om een medisch deskundigenonderzoek uit te voeren brengt de nationale grenswacht de alleenstaande minderjarige, onverwijfd en in aanwezigheid van een vertegenwoordiger, in een taal die hij of zij begrijpt of redelijkerwijs wordt geacht te begrijpen, op de hoogte van de mogelijkheid dat zijn of haar leeftijd kan worden bepaald bij het medisch deskundigenonderzoek, van het verloop van het medisch deskundigenonderzoek, van het mogelijke effect van de resultaten van het medisch deskundigenonderzoek op het onderzoek van het verzoek, en van de mogelijke gevolgen als de vertegenwoordiger van de alleenstaande minderjarige het medisch deskundigenonderzoek weigert.</p> <p>Als de leeftijd van een onderzochte persoon tijdens de leeftijdsbeoordelingsprocedure niet zonder twijfel wordt bepaald, wordt een conclusie getrokken ten gunste van de onderzochte persoon en wordt de persoon beschouwd als een minderjarige.</p> <p>In overeenstemming met artikel 182, “Beoordeling van het oordeel van een deskundige”, van de wet inzake administratieve procedures beoordeelt een rechtbank het oordeel van een deskundige in overeenstemming met de bepalingen van artikel 154, “Beoordeling van het bewijs”, van deze wet. Artikel 154 bepaalt dat een rechtbank het bewijs beoordeelt in overeenstemming met haar eigen overtuigingen die zijn gebaseerd op uitgebreid, volledig en objectief geverifieerd bewijs, en in overeenstemming met een kritisch bewustzijn dat is gebaseerd op de wetten van de logica, de bevindingen van de wetenschap en de beginselen van rechtvaardigheid; geen enkel bewijs heeft een vooraf bepaald effect dat een rechtbank zou binden; een rechterlijke uitspraak vermeldt waarom de voorkeur is gegeven aan bepaald bewijs ten opzichte van ander bewijs en waarom bepaalde feiten zijn erkend als bewezen en andere feiten niet.</p> <p>Als het oordeel van een deskundige niet duidelijk genoeg is of onvolledig is, kan de rechtbank aanvullend deskundigenonderzoek gelasten, waarbij de uitvoering ervan aan dezelfde deskundige wordt toegewezen.</p> <p>Als het oordeel van een deskundige niet wordt gestaafd of gemotiveerd, of als de meningen van verschillende deskundigen elkaar tegenspreken, kan de rechtbank herhaald deskundigenonderzoek gelasten, waarbij de uitvoering ervan aan een andere deskundige of verschillende deskundigen wordt toegewezen.</p>

Nationale wetgeving en jurisprudentie	
	<p>Het feit dat de vertegenwoordiger van een alleenstaande minderjarige het medisch deskundigenonderzoek voor de bepaling van de leeftijd van deze persoon heeft geweigerd, kan niet de enige reden zijn om te beslissen het verzoek van een alleenstaande minderjarige niet te onderzoeken of de toekenning van de vluchtelingenstatus of een alternatieve status te weigeren. Overeenkomstig artikel 3 van verordening nr. 776 van de ministerraad van Letland van 7 september 2004, "Regeling van het Nationaal Centrum voor Forensische Geneeskunde", dient de nationale grenswacht een verzoek voor een forensisch medisch onderzoek, om de leeftijd van een persoon te bepalen, in bij het Nationaal Centrum voor Forensische Geneeskunde, dat leeftijdsbeoordelingen uitvoert met behulp van op basis van wet- en regelgeving vastgestelde methoden ("Leeftijdsbeoordelingsmethoden", nr. 2-20/VTMEC-1/336, goedgekeurd op 7 februari 2013).</p> <p>Artikel 11 van interne verordening nr. 1 van de nationale grenswacht van 16 januari 2015, "Voorschriften met betrekking tot activiteiten van ambtenaren van de nationale grenswacht in zaken waarin een buitenlander om asiel verzoekt", bepaalt dat indien een asielzoeker wordt onderworpen aan een leeftijdsbeoordelingsonderzoek, het ontvangen oordeel van de deskundige ter beoordeling aan de rechtbank wordt voorgelegd in overeenstemming met artikel 182 van de wet inzake administratieve procedures.</p>
Litouwen	<p>Artikel 123 van de wet betreffende de wettelijke status van vreemdelingen en artikel 2, leden 104-114, van de beschikking van de minister van Binnenlandse Zaken van de Republiek Litouwen inzake de toekenning en de intrekking van asiel in de Republiek Litouwen.</p>
Luxemburg	<p>Overeenkomstig artikel 12, lid 3, van de herziene wet inzake asiel en andere vormen van bescherming van 5 mei 2006 kan de minister een medisch onderzoek gelasten om de leeftijd van een asielzoeker te bepalen. De bepaling van de leeftijd heeft invloed op de procedure voor de toekenning van internationale bescherming. In dit opzicht verwijzen we naar artikel 9, lid 2, van de bovengenoemde wet, waarin staat dat iedere verzoeker verplicht is alle informatie mee te stellen, inclusief de leeftijd. Indien de verzoeker het medisch onderzoek vast te stellen, inclusief de leeftijd. Indien de verzoeker het medisch onderzoek weigert, versterkt laat gaan of meerderjarig blijkt te zijn, zal hij of zij op de hoogte worden gebracht dat deze omstandigheden een negatieve invloed zullen hebben op de beslissing over het verzoek om internationale bescherming. In dit geval is het mogelijk dat het verzoek om internationale bescherming wordt behandeld via de versnelde procedure zoals voorzien in artikel 20 van de bovengenoemde wet. Hij of zij zal voortaan worden beschouwd als meerderjarig met betrekking tot het verzoek. Het feit dat een verzoeker niet instemt met het medisch onderzoek, zal de minister niet beletten een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming. Een dergelijke beslissing zal echter niet uitsluitend gebaseerd zijn op een dergelijke weigering.</p>
	<p>Er zijn geen nationale rechterlijke uitspraken met betrekking tot de leeftijdsbeoordeling gedaan.</p>
	<p>Niet beschikbaar</p>

Nationale wetgeving en jurisprudentie	
Malta	<p>Besluit 243 van 2008</p> <p>Artikel 14 van Besluit 320 van 2005</p> <p>De bepalingen zijn vastgelegd in het vreemdelingenbesluit, artikel 3.109d, dat van kracht is geworden op 20 juli 2015.</p>
Nederland	<p>23 oktober 2003, ABRYS 200304904/1</p> <p>De minister moet zich ervan vergewissen dat de beoordeling op betrouwbare en zorgvuldige wijze wordt uitgevoerd, zodat ze de conclusies kan ondersteunen. De minister moet zich wenden tot een deskundige met de vereiste kennis. Om zich ervan te vergewissen dat de beoordeling op betrouwbare en grondige wijze is uitgevoerd, moet de minister een uitgebreid verslag ontvangen waarvoor de deskundige de verantwoordelijkheid neemt, ook als hij of zij zijn of haar naam niet bekend wenst te maken.</p> <p>3 maart 2004, ABRYS 200307415/1</p> <p>Het verslag van de leeftijdsbeoordeling wordt beschouwd als een deskundigenadvies. Het argument dat conventionele röntgenfoto's niet kunnen worden gebruikt om het sleutelbeen correct in beeld te brengen, wordt verworpen. De onderzoeksmethode die bij de beoordeling wordt gebruikt, is betrouwbaar.</p>
Noorwegen	<p>Artikel 88 ("Leeftijdsonderzoek") van de immigratiewet</p> <p>Wanneer, in een zaak betreffende asiel of in een zaak betreffende een verblijfsvergunning voor een gezinslid, niet met redelijke zekerheid kan worden vastgesteld of de vreemdeling ouder of jonger dan 18 jaar is, kan de vreemdeling worden verzocht om zich te laten onderzoeken om zijn of haar leeftijd te bepalen. Het resultaat van het onderzoek wordt beoordeeld ten opzichte van de andere informatie in de zaak.</p> <p>Als de vreemdeling weigert om zich te laten onderzoeken, wordt hij of zij erop gewezen dat dit van belang kan zijn voor de beoordeling van de zaak.</p> <p>De koning kan bij verordeningen nadere bepalingen vaststellen met betrekking tot de uitvoering van leeftijdsonderzoeken.</p>
Polen	<p>Wet van 13 juni 2003 betreffende de toekenning van bescherming aan buitenlanders op het grondgebied van de Republiek Polen.</p> <p>Er zijn geen lopende wetswijzigingen met betrekking tot de leeftijdsbeoordeling.</p>
Portugal	<p>Artikel 28, lid 3, van wet nr. 27/2008 van 30 juni (asielwet)</p> <p>Wet nr. 67/98 van 26 oktober (wet inzake de bescherming van persoonsgegevens)</p> <p>Wet nr. 45/2004 van 19 augustus (bepaalt de wettelijke regeling voor forensische geneeskunde)</p>

Roemenië	Nationale wetgeving en jurisprudentie
	<p>Wet nr. 122/2006 inzake asiel in Roemenië (gepubliceerd in SB nr. 428 van 18 mei 2006, van kracht geworden op 16 augustus 2006) bepaalt het volgende:</p> <p>Artikel 16 “Waarborgen met betrekking tot alleenstaande minderjarige asielzoekers”</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Het asielverzoek van een alleenstaande minderjarige wordt met prioriteit onderzocht. 2) De Algemene Inspectie Immigratie neemt maatregelen om binnen de kortst mogelijke tijd een wettelijke vertegenwoordiger aan te stellen die de alleenstaande minderjarige asielzoeker bijstaat tijdens de asielprocedure, inclusief voor de periode van de procedure van het land van eerste opvang, van de procedure van een veilig derde land, van de procedure van een veilig Europees derde land of van de procedure voor de bepaling van de verantwoordelijke lidstaat, naargelang het geval. <p>(2°) De alleenstaande minderjarige wordt onmiddellijk op de hoogte gebracht van de aanstelling van een wettelijke voogd. De wettelijke voogd vervult zijn of haar taken in overeenstemming met het belang van het kind en beschikt over de noodzakelijke deskundigheid hiervoor.</p> <ol style="list-style-type: none"> 3) Er moet geen wettelijke vertegenwoordiger voor de alleenstaande minderjarige asielzoeker worden aangesteld als hij of zij de meerderjarige leeftijd bereikt binnen 15 dagen nadat hij of zij het verzoek heeft ingediend. 4) De Algemene Inspectie Immigratie: <ol style="list-style-type: none"> a) zorgt ervoor dat de wettelijke vertegenwoordiger de mogelijkheid krijgt om de alleenstaande minderjarige te informeren over de betekenis en de mogelijke gevolgen van het persoonlijke gesprek en de manier waarop hij of zij zich moet voorbereiden op het persoonlijke gesprek; b) biedt wettelijke informatieprocedures zoals bedoeld in artikel 17 (“Rechten van de asielzoekers”) en informatie over procedures bij de intrekking van internationale bescherming, zowel aan de minderjarige als aan zijn of haar wettelijke vertegenwoordiger; c) informeert de wettelijke vertegenwoordiger en de alleenstaande minderjarige asielzoeker, in een taal die hij of zij begrijpt of waarvan redelijkerwijs wordt aangenomen dat hij of zij ze begrijpt, dat een forensisch deskundigenonderzoek kan worden uitgevoerd om de leeftijd te evalueren. Deze informatie moet aanwijzingen bevatten over de medische onderzoeksmethoden, de mogelijke gevolgen van het resultaat van dit onderzoek en de effecten van een mogelijke weigering om een forensisch onderzoek te ondergaan.

Nationale wetgeving en jurisprudentie

- 4) Het forensisch onderzoek voor de leeftijdsevaluatie wordt uitgevoerd met de volledige inachtneming van de individuele waardigheid van de minderjarige, met behulp van de minst ingrijpende methoden die voor zover mogelijk een betrouwbaar resultaat mogelijk maken.
- 5) Voor de toepassing van de bepalingen in dit artikel werkt de Algemene Inspectie Immigratie samen met de structuren van de plaatselijke bestuursautoriteiten die zich bezighouden met de bevordering en de bescherming van de rechten van het kind, alsook met de rechtbanken, om de rechtsposities van een minderjarige te verduidelijken of indien hij of zij is onderworpen aan een speciale beschermingsmaatregel.
- Artikel 41 “Vaststelling van de leeftijd van de minderjarige asielzoeker”
- 1) Als de asielzoeker verklaart dat hij of zij minderjarig is en er geen ernstige twijfels over zijn of haar leeftijd zijn, wordt hij of zij beschouwd als een minderjarige.
- 2) Als het alleenstaande minderjarige kind zijn of haar leeftijd niet kan bewijzen en er ernstige twijfels over zijn of haar minderjarigheid zijn, vraagt de in asielkwesties gespecialiseerde structuur van de Algemene Inspectie Immigratie vóór de afwikkeling van het asielverzoek in de administratieve fase om een forensisch onderzoek voor de evaluatie van de leeftijd van de verzoeker uit te voeren, met de voorafgaande schriftelijke toestemming van de minderjarige en zijn of haar wettelijke vertegenwoordiger.
- 3) Als de asielzoeker en/of de wettelijke vertegenwoordiger weigert het forensisch onderzoek te laten uitvoeren om de leeftijd te evalueren en er geen overtuigend bewijs voor zijn of haar leeftijd wordt verstrekt, wordt hij of zij beschouwd als een meerderjarige.
- 4) In het geval bedoeld in lid 3 wordt ervan uitgegaan dat de respectieve persoon de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt op de datum waarop het asielverzoek werd ingediend.
- 5) De bepalingen van lid 3 worden niet toegepast als er gegronde redenen zijn voor de weigering om het forensisch onderzoek te laten uitvoeren om de leeftijd te bepalen, die werden vastgesteld na de evaluatie door een psycholoog bij de Algemene Inspectie Immigratie.
- 6) De interpretatie van het resultaat van het forensisch onderzoek voor de evaluatie van de leeftijd van de verzoeker gebeurt met inachtneming van het beginsel van het belang van de minderjarige.
- 7) De weigering van de alleenstaande minderjarige verzoeker om het forensisch onderzoek voor de evaluatie van de leeftijd te ondergaan kan niet de enige reden zijn om zijn of haar asielverzoek af te wijzen en belet de bevoegde autoriteiten niet om een beslissing te nemen met betrekking tot zijn of haar verzoek om internationale bescherming.

Nationale wetgeving en jurisprudentie	
<p>Artikel 49 “Forensisch onderzoek”</p> <p>1) Wanneer het relevant wordt geacht voor de afwikkeling van het verzoek om internationale bescherming en als de verzoeker zijn of haar toestemming heeft gegeven, wordt de verzoeker onderworpen aan een forensisch onderzoek met betrekking tot tekenen van blootstelling in het verleden aan vervolging of aan een ernstig risico.</p> <p>2) De weigering van de verzoeker om het forensisch onderzoek zoals bedoeld in lid 1 te ondergaan, belet de Algemene Inspectie Immigratie niet om een beslissing te nemen met betrekking tot het asielverzoek.</p> <p>3) De forensische onderzoeken zoals bedoeld in lid 1 worden uitgevoerd door de forensische instellingen, en het resultaat wordt onmiddellijk doorgegeven aan de Algemene Inspectie Immigratie. De kosten worden gedekt door het Ministerie van Binnenlandse Zaken via het budget dat hiervoor wordt toegekend aan de Algemene Inspectie Immigratie.</p> <p>4) Wanneer forensisch onderzoek niet wordt uitgevoerd overeenkomstig lid 1, brengt de Algemene Inspectie Immigratie de verzoeker schriftelijk op de hoogte dat hij of zij op eigen kosten een forensisch onderzoek met betrekking tot tekenen van blootstelling in het verleden aan vervolging of aan een ernstig risico kan laten uitvoeren.</p> <p>5) De resultaten van forensische onderzoeken zoals bedoeld in lid 1 en lid 4, worden door de Algemene Inspectie Immigratie in aanmerking genomen ter staving van andere elementen van het verzoek om internationale bescherming voor de afwikkeling van het verzoek.</p> <p>Er zijn geen lopende wetswijzigingen met betrekking tot de leeftijdsbeoordeling.</p>	

Nationale wetgeving en jurisprudentie	
Slowakije	<p>Artikel 23, lid 7, van asielwet nr. 480/2002, zoals gewijzigd</p> <p>Als het ministerie twijfels heeft over de leeftijd van een verzoeker, moet de verzoeker een medisch onderzoek ondergaan; in het geval van een vreemdeling zoals bedoeld in artikel 16, lid 2, is het noodzakelijk om de toestemming van zijn of haar wettelijke vertegenwoordiger of voogd te verkrijgen. Als uit het medisch onderzoek blijkt dat de verzoeker een meerderjarige persoon is, behandelt het ministerie hem of haar voortaan als een meerderjarige en brengt het zijn of haar wettelijke vertegenwoordiger of voogd en de bevoegde rechtbank onverwijld op de hoogte van het resultaat van het medisch onderzoek. Als een vreemdeling weigert een medisch onderzoek te ondergaan of als de wettelijke vertegenwoordiger of voogd niet akkoord gaat met dit onderzoek, in overeenstemming met deze wet, wordt deze vreemdeling beschouwd als een meerderjarige persoon ten behoeve van de procedure. Als het medisch onderzoek niet kan bepalen of hij of zij minderjarig of meerderjarig is, wordt hij of zij in overeenstemming met deze wet beschouwd als een minderjarige ten behoeve van de procedure en brengt de wettelijke vertegenwoordiger en voogd de verzoeker onverwijld op de hoogte. In het kader van de inlichtingen zoals bedoeld in artikel 4, lid 2, informeert het ministerie de verzoeker over de mogelijkheid om een medisch onderzoek uit te voeren om zijn of haar leeftijd te bepalen, de manier waarop het onderzoek wordt uitgevoerd en de gevolgen van het onderzoek voor de beoordeling van het asielverzoek evenals de gevolgen van een weigering van het onderzoek.</p> <p>*Artikel 4, lid 2: Voordat hij of zij de vragenlijst invult, maar uiterlijk binnen 15 dagen na het begin van de procedure, licht de bevoegde medewerker van het ministerie de verzoeker in over zijn of haar rechten en plichten tijdens de asielprocedure, over mogelijke gevolgen van het niet-nakomen van zijn of haar plichten op grond van deze wet, over de mogelijkheid om te worden vertegenwoordigd tijdens de procedure op grond van deze wet en over de toegang tot rechtsbijstand. Het ministerie geeft de verzoeker ook informatie over niet-gouvernementele organisaties die zich richten op de opvang van asielzoekers en personen aan wie asiel is toegekend; indien mogelijk worden de inlichtingen en de informatie in schriftelijke vorm verstrekt in een taal die de verzoeker wordt geacht te begrijpen.</p> <p>*Artikel 16, lid 2: Rechtshandelingen namens een vreemdeling die de meerderjarige leeftijd niet heeft bereikt, worden verricht door zijn of haar wettelijke vertegenwoordiger. Als een dergelijke vreemdeling zonder wettelijke vertegenwoordiger op het grondgebied van de Slowaakse Republiek verblijft, wijst de rechtbank hem of haar een voogd toe.</p>
Slovenië	<p>Wet inzake internationale bescherming (ZMZ-1) — goedgekeurd in 2016</p>

N.v.t.

N.v.t.

Nationale wetgeving en jurisprudentie	
Spanje	<p>Grondwet van 1978</p> <p>Organieke wet 2/2009 van 11 december tot wijziging van organieke wet 4/2000 over de rechten en de plichten van vreemdelingen in Spanje en hun sociale integratie</p> <p>Koninklijk besluit 557 van 20 april 2011 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen van organieke wet 4/2000 over de rechten en de plichten van vreemdelingen in Spanje en hun sociale integratie na de herziening ervan bij organieke wet 2/2009</p> <p>Wet 1/1996 van 15 januari inzake de rechtsbescherming van minderjarigen tot gedeeltelijke wijziging van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering</p> <p>Burgerlijk Wetboek</p>
Zweden	<p>Asielverzoeken worden beoordeeld op grond van de vreemdelingenwet van 2005 (SFS 2005:716). De wet maakt een onderscheid tussen de procedure voor meerderjarigen en kinderen, en verschillende voorschriften zijn gunstiger voor kinderen. Een leeftijdsbeoordeling is dus een noodzakelijk onderdeel van het onderzoek van asielverzoeken op grond van de wet.</p> <p>Op 20 juli 2016 is een tijdelijke wet van kracht geworden die sommige delen van de vreemdelingenwet vervangt voor een periode van 3 jaar tot 19 juli 2019. Het doel van de tijdelijke wet is de mogelijkheid om een verblijfsvergunning te krijgen in Zweden te beperken. De wet houdt onder andere in dat alleen tijdelijke verblijfsvergunningen worden toegekend aan vluchtelingen en aan personen die subsidiaire bescherming behoeven. Minderjarigen en gezinnen met kinderen die vóór 24 november 2015 om asiel hebben verzocht, zijn vrijgesteld van de wet.</p> <p>Op 1 mei 2017 zijn wijzigingen in de vreemdelingenwet en de vreemdelingenverordening van kracht geworden, die de leeftijdsbeoordeling regelen in gevallen waarin de persoon om asiel heeft verzocht na 1 februari 2017. De nieuwe bepalingen betekenen dat de Zweedse Migratiedienst een leeftijdsbeoordeling zal uitvoeren in de gevallen waarin een persoon verklaart jonger dan 18 jaar te zijn en er reden is om deze verklaring in twijfel te trekken. Deze leeftijdsbeoordeling zal vroeg in het asielproces plaatsvinden. De dienst zal een tijdelijke beslissing over de leeftijd nemen waartegen bezwaar kan worden aangezet, en de beslissing wordt gescheiden van de uiteindelijke beslissing over een verblijfsvergunning. Het is nu ook bij wet vastgelegd dat verzoekers die niet genoeg bewijs van hun minderjarigheid hebben ingediend, de mogelijkheid moeten krijgen om een medische leeftijdsbeoordeling te ondergaan. Dit kan alleen gebeuren als de verzoeker zijn of haar schriftelijke toestemming heeft gegeven. De medische leeftijdsbeoordeling zal worden uitgevoerd voordat de tijdelijke beslissing wordt genomen. De dienst zal uiteindelijk beslissen over de leeftijd van de verzoeker in verband met de uiteindelijke beslissing over de verblijfsvergunning.</p>
	<p>Vonnis van de Audiencia Provincial de Madrid (sectie 22) van 2 februari 2012 betreffende criteria voor de leeftijdsbeoordeling. Het vonnis bepaalt dat de voogdijcommissie voor minderjarigen van de autonome regio Madrid alleen de medische evaluatie van de leeftijd als bewijs in overweging heeft genomen en dat deze beoordeling niet heeft geleid tot nauwkeurige conclusies. Er is dus meer bewijs nodig voor een conclusie over de leeftijd van de minderjarige.</p>
	<p>De meest recente en belangrijkste precedentuitspraak van het Migratiehof over de leeftijdsbeoordeling is een beslissing van 11 februari 2014 (MIG 2014:1), waarbij het Hof onder andere benadrukt dat de bewijslast voor zijn of haar vermelde leeftijd bij de verzoeker ligt en dat de Migratiedienst niet verplicht is om een medisch onderzoek aan te bieden, maar alleen om te informeren over de mogelijkheid om een dergelijk onderzoek te ondergaan.</p> <p>Er is geen link naar de uitspraak gevonden, maar de beslissing is te vinden op de administratieve website van het Hof (alleen in het Zweeds): http://www.rattsinfosok.dom.se/lagrummet/index.jsp</p>

Nationale wetgeving en jurisprudentie	
	<p>Voor gevallen waarin de persoon vóór 1 februari 2017 om asiel heeft verzocht, bestaat er geen specifieke nationale wetgeving die tot doel heeft de leeftijdsbeoordeling te regelen of te bepalen wanneer ze moet worden uitgevoerd tijdens het asielproces. Het is in wezen een bewijsbeoordeling die de algemene rechtsbeginselen, bewijslast enz. volgt. De leeftijdsbeoordeling wordt uiteindelijk uitgevoerd wanneer de dienst de uiteindelijke beslissing over de verblijfsvergunning neemt, waartegen bezwaar kan worden aange tekend.</p> <p>Zweden past een vrije bewijsbeoordeling toe, wat betekent dat er geen vooraf vastgestelde regels zijn voor de waarde van een bepaald soort bewijs, en er zijn geen regels voor het soort bewijs dat kan worden ingediend ter ondersteuning van de leeftijd (het moet echter redelijk zijn). Daarnaast kan ook worden vermeld dat er geen wettelijke definitie van het begrip "identiteit" (waarvan de leeftijd van een persoon deel uitmaakt) bestaat in de nationale wetgeving in Zweden. Het is alleen gedefinieerd door rechterlijke uitspraken.</p>
Zwitserland	<p>Artikel 7, artikel 8 en artikel 17, lid 3 bis, van de Loi fédérale sur l'asile (LAsi)</p>
Verenigd Koninkrijk	<p>In het Verenigd Koninkrijk is er geen rechtstreekse wetgeving die voorschrijft wanneer een leeftijdsbeoordeling vereist of relevant is of hoe ze moet worden uitgevoerd.</p> <p>Immigratieambtenaren aan de grens mogen bij het eerste contact met een alleenstaande jongere een eerste beoordeling uitvoeren op basis van de eigen verklaring van de persoon, enige beschikbare documenten en de persoonlijke beoordeling van de immigratieambtenaar van het fysieke uiterlijk en het gedrag. Deze beoordeling is niet bindend aangezien ze op dat moment kan worden betwist of aangevochten door de persoon. Bovendien kan de immigratieambtenaar om nadere verduidelijking vragen van het beeld dat is gevormd over de leeftijd van de persoon. In beide situaties, als de persoon de beoordeling aanvecht of als de immigratieambtenaar bezorgd is dat de persoon jonger is dan 18 jaar, wordt het beginsel van het voordeel van de twijfel toegepast en wordt de persoon behandeld als een kind. Dit betekent dat de persoon zal worden overgedragen aan de kindbeschermingsdienst van een lokale autoriteit. Vervolgens zal aan deze dienst worden gevraagd om een leeftijdsbeoordeling uit te voeren.</p>
	<p>Jurisprudentie van het Tribunal administratif fédéral (JICRA 2004/30 en JICRA 2005/16)</p> <p>Er zijn rechterlijke uitspraken van toepassing voor de volgende aspecten:</p> <p>Basisvereisten vóór de aanvang van het gesprek</p> <p>1) De beoordeling moet worden uitgevoerd door twee opgeleide maatschappelijk werkers, zoals gespecificeerd in:</p> <p>AS v London Borough of Croydon [2011] EWHC 2091, punt 19</p> <p>R (FZ) v London Borough of Croydon [2011] EWCA Civ 59, punt 2</p> <p>J v Secretary of State for the Home Department [2001] EWHC 3073 (Admin), punt 13</p> <p>2) Indien nodig, moet er een tolk komen, zoals gespecificeerd in R (FZ) v London Borough of Croydon [2011] EWCA Civ 59.</p> <p>3) De persoon moet de mogelijkheid krijgen om zich te laten bijstaan door een onafhankelijke geschikte meerderjarige, zoals gespecificeerd in:</p> <p>A v London Borough of Croydon [2009] EWHC 939 (Admin)</p> <p>R (NA) v London Borough of Croydon [2009] EWHC 2357 (Admin), punt 50</p> <p>R (FZ) v London Borough of Croydon [2011] EWCA Civ 59, punt 25</p>

Nationale wetgeving en jurisprudentie	
<p>In het kader van de kindervetgeving van het Verenigd Koninkrijk wordt een kind gedefinieerd als een persoon jonger dan 18 jaar. De lokale autoriteit heeft dan ook een indirecte bevoegdheid om de leeftijd te bepalen om er zeker van te zijn dat ze diensten voor kinderen verleent aan een persoon jonger dan 18 jaar. De middelen waarmee de lokale autoriteit deze beoordeling uitvoert, zijn niet vastgelegd in de wetgeving, maar het is gebruikelijk om twee maatschappelijk werkers in te schakelen om de persoon te beoordelen en om op basis van deze beoordeling de leeftijd te bepalen. Ze zullen hun opleiding en ervaring met het werken met jongeren gebruiken om tot een conclusie te komen. Hoewel er geen voorgeschreven manier is waarop lokale autoriteiten leeftijdsbeoordelingen moeten uitvoeren, hebben de rechtbanken richtsnoeren en minimumnormen vastgesteld die moeten worden nageleefd door lokale autoriteiten. De belangrijkste rechterlijke uitspraak was het arrest waarbij de Londense borough Merton betrokken was (<i>B v London Borough of Merton [2003] EWHC 1689 (Admin)</i>). Sinds deze zaak hebben de rechtbanken hun visie verder ontwikkeld en de cumulatieve vereisten die nu zijn vastgelegd, moeten in acht worden genomen om een wettige leeftijdsbeoordeling te produceren. Dit wordt ook een "Merton-conforme" leeftijdsbeoordeling of een leeftijdsbeoordeling "in overeenstemming met de jurisprudentie" genoemd.</p>	<p>4) Lokale autoriteiten moeten zich houden aan hun eigen richtsnoeren bij de uitvoering van de beoordeling, zoals gespecificeerd in: <i>A v London Borough of Croydon [2009] EWHC 939 (Admin)</i> <i>R (NA) v London Borough of Croydon [2009] EWHC 2357 (Admin)</i></p> <p>5) Als de omstandigheden van de zaak van dien aard zijn dat de persoon opnieuw wordt beoordeeld (hij of zij wordt bijvoorbeeld onderworpen aan een tweede leeftijdsbeoordeling), is het beter dat de personen die de eerste beoordeling hebben uitgevoerd, niet deelnemen aan het tweede onderzoek, zoals gespecificeerd in <i>R (NA) v London Borough of Croydon [2009] EWHC 2357 (Admin)</i>, punten 50 en 69.</p> <p>6) Behalve in duidelijke gevallen (wanneer het heel duidelijk is dat een persoon jonger of ouder dan 18 jaar is en er normaal geen behoefte is aan een langdurig onderzoek) kunnen de personen die de leeftijd beoordelen, de leeftijd niet alleen bepalen op basis van het uiterlijk van de verzoeker, zoals gespecificeerd in: <i>Merton</i>, punten 27, 37 en 38</p> <p><i>R (FZ) v London Borough of Croydon [2011] EWCA Civ 59</i>, punt 3.</p> <p>Het gesprek</p> <p>De personen die de leeftijd beoordelen, moeten:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) het doel van het gesprek uitleggen aan de verzoeker, zoals gespecificeerd in <i>Merton</i>, punt 55; 2) proberen de algemene achtergrond van de verzoeker te achterhalen, inclusief de gezinsomstandigheden, familiale voorgeschiedenis en onderwijzachtergrond van de verzoeker en de activiteiten van de verzoeker gedurende de voorgaande jaren (etnische en culturele informatie kan ook belangrijk zijn), zoals gespecificeerd in <i>Merton</i>, punt 37; 3) een beoordeling uitvoeren van de geloofwaardigheid van de verzoeker en vragen stellen om zijn of haar geloofwaardigheid te testen als er reden is om te twijfelen aan de verklaring van de verzoeker met betrekking tot zijn of haar leeftijd, zoals gespecificeerd in <i>Merton</i>, punt 37; 4) de verzoeker de mogelijkheid geven om eventuele inconsistenties in zijn of haar verklaringen of alles wat kan leiden tot nadelige bevindingen met betrekking tot zijn of haar geloofwaardigheid, uit te leggen. Dit gebeurt het best zo snel mogelijk, als alles nog vers in het geheugen ligt, zoals gespecificeerd in: <i>Merton</i>, punt 55 <p><i>R (FZ) v London Borough of Croydon [2011] EWCA Civ 59</i>, punt 20</p> <p><i>R (NA) v London Borough of Croydon [2009] EWHC 2357 (Admin)</i>, punt 52</p>

Nationale wetgeving en jurisprudentie	
	<p>5) vergeet niet dat geen enkel geval hetzelfde is en dat het vereiste onderzoeksniveau in het ene geval misschien niet nodig is in het andere geval, zoals gespecificeerd in Merton, punt 50.</p> <p>De conclusie</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Een lokale autoriteit die de leeftijd beoordeelt, kan rekening houden met door het Ministerie van Binnenlandse Zaken verkregen informatie, maar ze moet zelf een beslissing nemen en moet daarom over voldoende informatie beschikken, zoals gespecificeerd in Merton, punt 39. 2) Een medisch rapport is niet nodig en lokale autoriteiten hoeven geen opdracht te geven voor een dergelijk rapport. Door de onderzoeker ingediende medische rapporten van kinderartsen wegen niet zwaarder door dan correct opgestelde verslagen van ervaren maatschappelijk werkers, maar ze kunnen evenmin worden genegeerd door de lokale autoriteit of de Minister van Binnenlandse Zaken. Ze moeten in overweging worden genomen als ze zijn ingediend, zoals gespecificeerd in: Merton, punten 50 en 51 <p>A v London Borough of Croydon [2009] EWHC 939 (Admin), punten 33, 34 en 47</p> <ol style="list-style-type: none"> 3) De conclusies en de redenen moeten verband houden met alle door de onderzoeker verstreekte documenten, zoals gespecificeerd in R (NA) v London Borough of Croydon [2009] EWHC 2357 (Admin), punten 61-64. 4) Er moeten voldoende redenen worden gegeven voor een beslissing dat een onderzoeker die beweert een kind te zijn, niet minderjarig is (hoewel ze niet lang of gedetailleerd hoeven te zijn), zoals gespecificeerd in: Merton, punten 45 en 48 <p>A v London Borough of Croydon [2009] EWHC 939 (Admin)</p> <ol style="list-style-type: none"> 5) Het gesprek moet meteen worden opgeschreven en de aantekeningen moeten nauwkeurig en consistent zijn, zoals gespecificeerd in R (NA) v London Borough of Croydon [2009] EWHC 2357 (Admin), punten 50 en 60. Er werd geoordeeld dat een periode van twee maanden tussen het gesprek en het verslag in strijd is met de huidige praktijk. 6) Het ontbreken van het tijdstip van de aanvang en de afronding van het gesprek in het beoordelingsdocument, of eventuele pauzes, maakt het proces niet gebrekkelig, hoe wenselijk dergelijke informatie ook mag zijn, zoals gespecificeerd in ZS (Afghanistan) v Secretary of State for the Home Department [2015] EWCA Civ 1137, punt 36.

3. (a) Nationale richtsnoeren voor de leeftijdsbeoordeling

Land	
AT	—
BE	<p>Wanneer de alleenstaande minderjarige zich aanmeldt bij de dienst Vreemdelingenzaken om een verzoek om asiel in te dienen, zal het identificatieformulier worden ingevuld en zal de informatie over de identiteit van deze minderjarige, zoals de beweerde geboortedatum en -plaats, worden geregistreerd.</p> <p>Als de dienst Voogdij, de dienst Vreemdelingenzaken of het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen twijfels heeft over de minderjarigheid van de betrokken persoon, kan een medische leeftijdsbeoordeling worden gelast op kosten van de autoriteit die erom verzoekt. In geval van twijfel, bijvoorbeeld met betrekking tot het fysieke uiterlijk, het gedrag of de manier van spreken van de minderjarige, of wanneer er geen identiteitsdocumenten worden voorgelegd of wanneer de authenticiteit van deze documenten niet kan worden bevestigd, kan een leeftijdsbeoordeling worden uitgevoerd. De test wordt aan de minderjarige uitgelegd, met de hulp van een tolk, en de minderjarige krijgt een uitleg over de test in zijn of haar eigen taal.</p> <p>De leeftijdsbeoordeling wordt uitgevoerd via een medische test. De medische test is een zogenaamde “triple test”:</p> <ul style="list-style-type: none"> – de klinische indruk van een tandarts, een radiologisch onderzoek van het gebit (eerste test); – de hand en de pols van de niet-dominante hand; – de mediale uiteinden van beide sleutelbeenderen (twee extra testen, eventueel uitgevoerd na de eerste test). <p>België koos voor een combinatie van deze drie testen om de geldigheid en de betrouwbaarheid te vergroten ⁽¹⁾. Als de drie testen verschillende resultaten opleveren, wordt de laagste leeftijd genomen. Bovendien wordt de standaardafwijking leeftijd min 1 op de specifieke test toegepast om te bepalen of een persoon inderdaad jonger of ouder dan 18 jaar is ⁽²⁾. Artikel 7 van de Voogdijwet bepaalt dat wanneer er twijfel bestaat over de uitkomst van de medische test, de laagste leeftijd in aanmerking moet worden genomen.</p> <p>Op basis van de informatie die tijdens de verschillende medische onderzoeken wordt verzameld, zal de arts een verslag opstellen dat naar de dienst Voogdij zal worden gestuurd, die de beslissing zal nemen. Deze beslissing wordt naar de persoon in kwestie en naar de dienst Vreemdelingenzaken gestuurd.</p> <p>Leeftijdsschatting door middel van verschillende disciplines wordt aanbevolen door specialisten zoals prof. dr. G. Willems (KU Leuven, faculteit Geneeskunde, departement Mondgezondheidswetenschappen, Centrum voor Forensische Odontologie), die uitgebreid onderzoek heeft gedaan op het gebied van tandheelkundige leeftijdschatting en die internationaal wordt erkend als een deskundige op dit gebied. Deze praktijk respecteert ook de aanbevelingen van de AGFAD (Arbeitsgemeinschaft für Forensische Altersdiagnostik (werkgroep voor forensische leeftijdsdiagnostiek) van de Deutsche Gesellschaft für Rechtsmedizin (Duitse vereniging voor forensische geneeskunde)). Deze werkgroep, samengesteld uit forensische artsen, tandartsen, radiologen en antropologen, heeft een richtlijn over dit onderwerp gepubliceerd en beveelt het gebruik van de volgende methoden aan:</p> <ul style="list-style-type: none"> • een fysiek onderzoek waarbij antropometrische gegevens (lengte en gewicht, lichaamsstijpe), tekenen van geslachtsrijpheid en mogelijke ontwikkelingsstoornissen worden gecontroleerd; • een röntgenfoto van de linkerhand; • een tandheelkundig onderzoek waarbij de toestand van de tanden wordt gecontroleerd en een orthopantomogram wordt beoordeeld; • als de röntgenfoto aantoont dat de botten in de hand volledig zijn ontwikkeld, wordt een radiografie of een computertomografie (CT-scan) van het sleutelbeen aanbevolen om te bepalen of de persoon de leeftijd van 21 jaar heeft bereikt. <p>Deze methoden moeten worden gecombineerd om de nauwkeurigheid van de diagnose te vergroten en eventuele ontwikkelingsstoornissen te identificeren. Verder bepaalt deze richtlijn de voorwaarden waaraan benchmarkstudies moeten voldoen om te worden gebruikt voor de leeftijdschatting.</p> <p>Alle ziekenhuizen waarop de dienst Voogdij een beroep doet, volgen de richtsnoeren van deze werkgroep bij de uitvoering van leeftijdschattingen.</p>

⁽¹⁾ EMN, BELGISCH CONTACTPUNT, Niet-begeleide minderjarigen in België: Onthaal, terugkeer en integratie, blz. 26.

⁽²⁾ ECRE/BCHV-CBAR, AIDA National Country Report Belgium, 2013, blz. 43.

	<p>Er wordt vaak opgemerkt dat het niet mogelijk is om de leeftijd exact te bepalen aan de hand van medische onderzoeken. Alle deskundigen, zoals prof. dr. G. Willems, erkennen inderdaad dat leeftijdsonderzoeken aan de hand van het skelet en de tanden altijd beredeneerde schattingen zijn waaruit geen exacte leeftijd kan worden afgeleid. Ze benadrukken dat het resultaat een leeftijdsschatting is en dat er altijd rekening moet worden gehouden met een foutmarge van ongeveer 1 tot 2 jaar. Met deze methode kan de dienst Voogdij op een betrouwbare manier bepalen of er al dan niet een voogd moet worden aangesteld, met name wanneer de jongere geen authentieke documenten kan voorleggen of zijn of haar geboortedatum gewoonweg niet kent (volgens Unicef wordt in de ontwikkelingslanden slechts de helft van de geboren kinderen jonger dan 5 jaar ingeschreven. In sub-Saharaans Afrika wordt 64 % van de geboorten niet ingeschreven en in Zuid-Azië wordt zelfs 65 % van de geboorten niet ingeschreven).</p> <p>Als de persoon als ouder dan 18 jaar wordt beschouwd, bepaalt de dienst Vreemdelingenzaken zijn of haar leeftijd. Hierbij wordt gebruikgemaakt van de "Gauss-curve", waarbij de gemiddelde leeftijd wordt behouden, gezien de kleinere waarschijnlijkheid dat de persoon zich in de marges van de curve zal bevinden (bv. als de arts in zijn verslag vermeldt dat de verzoeker 20,6 jaar is met een foutmarge van 2 jaar, dan is 20,6 de meest waarschijnlijke leeftijd. De kans dat hij of zij jonger is dan 18,6 of ouder dan 22,6 is heel klein). Als de door de alleenstaande minderjarige beweerde leeftijd mogelijk is volgens het verslag van de arts, wordt de door de verzoeker beweerde geboortedatum aanvaard. Als de asielzoeker beweert 15 jaar te zijn, maar de leeftijdstest aantoonst dat zijn of haar leeftijd tussen 16,6 en 18,6 ligt, wordt de persoon als 16,6 jaar oud beschouwd. In dit geval zal de dienst Voogdij 16,6 nemen om de geboortedatum en de datum waarop de voogdij eindigt te bepalen.</p> <p>Zodra de dienst Voogdij een beslissing over de leeftijdsbeoordeling heeft genomen, moeten het CGVS en de dienst Vreemdelingenzaken deze beslissing respecteren en de geregistreerde leeftijd in het asioldossier en in alle andere dossiers aanpassen. Hierbij wordt een "alias" gebruikt waarin de beweerde leeftijd bij de registratie wordt vermeld.</p> <p>De voogd en/of de minderjarige kan aanvullend bewijs over de leeftijd van de minderjarige leveren (bv. officiële geboorteakte, verkregen via de ambassade van het land van herkomst in België of de buurlanden), en de voogd kan zijn of haar mening over de leeftijd van de minderjarige geven. Als de minderjarige en/of zijn of haar voogd het niet eens is met de beslissing van de dienst Voogdij, kan hij of zij, met de hulp van een advocaat, bezwaar aantekenen bij de Raad van State.</p>
BG	Ja. In de asiel- en vluchtelingenwet staat een artikel dat voorziet in de uitvoering van een leeftijdsbeoordeling.
CH	—
CY	Ja, de leeftijdsbeoordeling van alleenstaande minderjarigen in het kader van de asielprocedure
CZ	—
DE	<p>De deelstaten zijn verantwoordelijk voor de leeftijdsbepaling van alleenstaande minderjarigen die gebeurt op het moment dat ze "onder toezicht worden gesteld" (Inobhutnahme) zodra ze in contact komen met een Duitse autoriteit. Hun respectievelijke beslissing vormt ook de basis voor de asielprocedure. In de preambule van de wet tot wijziging van het Sociaal Wetboek van 2015 wordt verwezen naar de aanbevelingen van de werkgroep van de federale jongerenwelzijnsdiensten (Bundesarbeitsgemeinschaft Landesjugendämter): http://www.bagjjae.de/downloads/118_handlungsempfehlungen-umf_2014.pdf.</p> <p>Artikel 42f van het Sociaal Wetboek vormt zo de basis voor het leeftijdsbepalingsproces dat een trapsgewijze procedure introduceert:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. persoonlijke documenten controleren, aanvullende informatie zoeken; 2. gesprek (twee gekwalificeerde en ervaren personeelsleden), algemene indruk van de ontwikkeling, inclusief gekwalificeerde visuele inspectie; 3. bij twijfel: medisch onderzoek; methode met het kleinste effect op de gezondheid van het kind. <p>De werkgroep van de federale jongerenwelzijnsdiensten raadt aan om voor het leeftijdsbeoordelingsproces de aanbevelingen van de Arbeitsgemeinschaft für Forensische Altersdiagnostik (AGFAD, werkgroep voor forensische leeftijdsdiagnostiek) te raadplegen: (geraadpleegd op 5 juli 2016).</p>
DK	—
EE	—

EL	Protocol inzake alleenstaande minderjarigen
ES	—
FI	De Finse vreemdelingenwet bepaalt dat voor de uitvoering van een onderzoek de te testen persoon schriftelijk en vrijwillig zijn of haar geïnformeerde toestemming moet geven. De schriftelijke toestemming van zijn of haar ouder of voogd of andere wettelijke vertegenwoordiger is ook vereist. Voordat hij of zij toestemming geeft, moet de verzoeker of de gezinshereniger en de ouder, voogd of andere wettelijke vertegenwoordiger van de verzoeker of de gezinshereniger informatie krijgen over het belang van de leeftijdsbeoordeling, de gebruikte onderzoeksmethoden, de mogelijke gevolgen voor de gezondheid en de gevolgen van het ondergaan en het weigeren van een onderzoek. Dit moet gebeuren in een taal waarvan redelijkerwijs wordt aangenomen dat hij of zij ze begrijpt. Een medische leeftijdsbeoordeling om de leeftijd vast te stellen, wordt uitgevoerd door de faculteit Forensische Geneeskunde van de Universiteit van Helsinki op verzoek van de politie, de grenswacht of de Finse Immigratiedienst. Twee deskundigen stellen een gezamenlijke beoordeling op. Minstens één van de deskundigen is een medewerker van de faculteit Forensische Geneeskunde van de Universiteit van Helsinki. Een deskundige kan een erkende arts of een erkende tandarts met de nodige competenties zijn.
FR	Om artikel L. 221-2-2 van het Wetboek Maatschappelijk Welzijn en Gezin te handhaven, zet het besluit van 24 juni 2016 de voorwaarden uiteen voor de opvang en de leeftijdsbeoordeling van personen die verklaren minderjarig te zijn en die tijdelijk of definitief de bescherming van hun gezin zijn ontnomen.
HR	—
HU	—
IE	Neen. Als algemene regel geldt dat wanneer het Child and Family Agency (Tusla) de professionele mening heeft gevormd dat een naar hen doorverwezen persoon een minderjarige of een meerderjarige is, het ORAC (Office of the Refugee Applications Commissioner) de mening van Tusla aanvaardt. De uitkomst van de Tusla-beoordeling moet schriftelijk worden gemeld aan het ORAC in de vorm van een gedetailleerd verslag. Dit verslag moet worden opgenomen in het dossier van de verzoeker. Een kopie van het verslag wordt opgenomen in het verwijzingsdossier. Het ORAC erkent het verslag waarin staat dat het ORAC de professionele mening van de Health Service Executive (HSE) aanvaardt.
IT	Neen, maar we hebben een aantal regionale richtsnoeren. Zie o.a. www.minori.gov.it/sites/default/files/protocollo_identificazione_msna.pdf
LT	Er zijn geen formele nationale beleidslijnen of richtsnoeren met betrekking tot de leeftijdsbeoordeling.
LU	—
LV	Artikel 27 van de asielwet bepaalt dat alleenstaande minderjarigen worden onderworpen aan een medisch onderzoek om de leeftijd van de persoon te bepalen.
MT	—
NL	De richtsnoeren voor de leeftijdsbeoordeling in de asielprocedure worden nader gespecificeerd in artikel C1/2.2 van de vreemdelingencirculaire.
NO	Beleidsrichtsnoeren: PN 2012-011 De beleidsrichtsnoeren geven richtlijnen voor de behandeling van asielverzoeken die zijn ingediend door alleenstaande minderjarigen. Een van de belangrijkste onderwerpen in de richtsnoeren is de leeftijdsbeoordeling en -bepaling.
PL	De Vreemdelingendienst en de Grenswacht hebben algemene interne richtsnoeren met betrekking tot de gevallen waarin de leeftijdsbeoordeling moet worden uitgevoerd, en de informatie over de beoordeling die aan de verzoeker moet worden gegeven.
PT	—
RO	N.v.t.

SE	Ja. Het beleid inzake leeftijdsbeoordeling binnen de Migratiedienst wordt momenteel herzien, maar de richtsnoeren van september 2015 zijn nog steeds van kracht (SR 35/2015). Het beleid in SR 35/2015 werd hoofdzakelijk ontwikkeld op basis van de uitspraak van het Migratiehof die werd vermeld in het antwoord op vraag 2, maar ook vanwege kritiek van de Zweedse Parlementaire Ombudsman in 2012 (beslissing nr. 4107-2011) en 2015 (beslissing nr. 6942-2013) in specifieke gevallen met betrekking tot de leeftijdsbeoordeling door de dienst. De beslissingen zijn te vinden op de website http://www.jo.se/en/ .
SL	Met betrekking tot de leeftijdsbeoordeling hebben we geen formele beleidslijnen of richtsnoeren op nationaal niveau. De leeftijdsbeoordelingsprocedure is in overeenstemming met de wet inzake internationale bescherming en dient alleen voor de beoordeling van de leeftijd van een alleenstaande minderjarige.
SK	De medische leeftijdsbeoordeling wordt uitgevoerd door middel van röntgenfoto's van de handen en de ellebooggewrichten door een radiologieafdeling. In de medische rapporten wordt dan vermeld of de observatie van de botten op de röntgenfoto's overeenkomt met de ontwikkeling en de groei van een persoon ouder dan 18 jaar. De medische leeftijdsbeoordelingen worden uitgevoerd op verzoek van de politie, de besluitvormer en de voogd.
UK	Het Ministerie van Binnenlandse Zaken heeft richtsnoeren voor zijn eigen personeel opgesteld, die beschikbaar zijn op: https://www.gov.uk/government/publications/assessing-age-instruction . Deze richtsnoeren worden momenteel herzien. De Association of Directors of Children's Services (ADCS) in het Verenigd Koninkrijk heeft de volgende richtsnoeren voor maatschappelijk werkers bij de uitvoering van leeftijdsbeoordelingen goedgekeurd: https://adcs.org.uk/assets/documentation/Age_Assessment_sharing_proforma_april_2015.doc . Daarnaast zijn de volgende richtsnoeren opgesteld voor maatschappelijk werkers die leeftijdsbeoordelingen uitvoeren. Ze worden de "Hillingdon-en-Croydon-richtsnoeren" genoemd en zijn gebaseerd op de ervaring van lokale autoriteiten met grote aantallen alleenstaande migrerende kinderen.

Andere nationale rechtsinstrumenten

Nationale jurisprudentie

Nationale richtsnoeren

4. Relevante jurisprudentie ⁽⁶⁶⁾

Zaak ECLI:EU:C:2013:367 — C-648/11 — MA e.a. — Belangen van het kind	MA e.a.
<i>Tarakhel tegen Zwitserland</i> , zaaknr. 29217/12, Raad van Europa: Europees Hof voor de Rechten van de Mens, 4 november 2014	<i>Tarakhel tegen Zwitserland</i>
<i>Abdullahi Elmi en Aweys Abubakar tegen Malta</i> , zaaknr. 25794/13 en 28151/13, Raad van Europa: Europees Hof voor de Rechten van de Mens, van kracht sinds 22 november 2016	<i>Abdullahi Elmi en Aweys Abubakar tegen Malta</i>
Onlangs hebben het Hooggerechtshof en het Hof van Beroep in het Verenigd Koninkrijk geoordeeld dat het beleid van het Verenigd Koninkrijk om de leeftijd van een alleenstaand asielzoekend kind te beoordelen op basis van het uiterlijk/gedrag, onwettig is, met name wanneer dit kan leiden tot bewaring.	AA v Secretary of State for the Home Department R (on the application of AA (Sudan)) v Secretary of State for the Home Department Court confirms Government's age policy is unlawful

5. Zachte wetgeving

VN-Comité voor de Rechten van het Kind, General comment No. 14 (2013) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration (art. 3, para. 1), 29 mei 2013, CRC/C/GC/14.
VN-Comité voor de Rechten van het Kind, General comment No. 6 (2005): Treatment of Unaccompanied and Separated Children Outside their Country of Origin , 1 september 2005, CRC/GC/2005/6.
VN-Comité voor de Rechten van het Kind, General comment No. 12 (2009): The right of the child to be heard , 1 juli 2009, CRC/C/GC/12.
Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad over de bescherming van migrerende kinderen {SWD(2017) 129 final}, waarin het EASO expliciet wordt opgeroepen om zijn richtsnoeren inzake leeftijdsbeoordeling te actualiseren
Council of Europe Action Plan on Protecting Refugee and Migrant Children in Europe (2017-2019), een actieplan voor de bescherming van migrerende kinderen, beschikbaar op https://search.coe.int/cm/Pages/result_details.aspx?ObjectId=090000168071484e .

⁽⁶⁶⁾ Gezien de dynamische en snel evoluerende aard van de jurisprudentie op dit gebied kunnen links naar de volgende databanken nuttig zijn om op de hoogte te blijven van de meest recente juridische standpunten over dit onderwerp: de European Database of Asylum Law (EDAL), Refworld en het British and Irish Legal Information Institute.

Bijlage 4 Overzicht van de methoden en procedurele waarborgen die worden gebruikt in de leeftijdsbeoordelingsprocessen ⁽⁶⁷⁾

⁽⁶⁷⁾ De tabellen in deze bijlage zijn een beknopt uittreksel van de bevindingen uit de enquête die tussen 2016 en 2017 door het EASO werd verspreid om de bijzonderheden en de overeenkomsten van de praktijk in kaart te brengen.

Overzicht van de praktijken en procedurele waarborgen die worden toegepast tijdens leeftijdsbeoordelingsprocessen ⁽⁶⁸⁾

EU-land	NIET-MEDISCHE METHODEN				MEDISCHE METHODEN							
	Verstrekte documenten	Schattingen op basis van het fysieke uiterlijk ⁽⁶⁹⁾	Leeftijdsbeoordelingsgesprek	Beoordeling door de sociale diensten	Psychologische gesprekken	Observatie van de tanden	Fysieke ontwikkeling	Observatie van de geslachtsrijpheid ⁽⁶⁹⁾	Röntgenonderzoek van de handwortelbeentjes (hand/pols)	Röntgenonderzoek van het sleutelbeen	Röntgenonderzoek van de tanden	Overige
Oostenrijk	V	V	V	V		V	V	V	V	V	V	
België	V	V	V	V		V	V	V	V	V	V	
Bulgarije	V	V	V	V		V	V	V	V	V	V	
Kroatië	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	
Cyprus	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	
Tsjechië	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	
Denemarken	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	
Estland	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	
Finland	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	
Frankrijk	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	
Duitsland	V	V	V	V	V	V	V (**)	V	V	V	V	
Griekenland	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	
Hongarije	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	(***)
Ierland	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	(***)
Italië	V	V	V	V	V (*)	V	V	V	V	V	V	
Letland	V	V	V	V		V	V	V	V	V	V	
Litouwen	V	V	V	V		V	V	V	V	V	V	
Luxemburg	V	V	V	V		V	V	V	V	V	V	
Malta	V	V	V	V		V	V	V	V	V	V	(***)
Nederland	V	V	V	V		V	V	V	V	V	V	(***)
Noorwegen	V	V	V	V		V	V	V	V	V	V	(****)
Polen	V	V	V	V		V	V	V	V	V	V	(****)
Portugal	V	V	V	V		V	V	V	V	V	V	(****)
Roemenië	V	V	V	V		V	V	V	V	V	V	(****)
Slowakije	V	V ⁽⁷⁰⁾	V	V ⁽⁷¹⁾		V	V	V	V	V	V	
Slovenië	V	V	V	V		V	V	V	V	V	V	
Spanje	V	V	V	V		V	V	V	V	V	V	
Zweden	V	V	V	V		V	V	V	V	V	V	(****)
Zwitserland	V	V	V	V		V	V	V	V	V	V	
Verenigd Koninkrijk	V	V	V	V	6	16	11	7	23	12	19	4

(*) Voor slachtoffers van mensenhandel of kwetsbare personen ⁽⁶⁸⁾

(**) Visuele beoordeling

(***) Röntgenonderzoek van het bekkenbeen

(****) Vierde rib (PT)

(*****) MRI van de knie (SE) ⁽⁷¹⁾

⁽⁶⁸⁾ De tabellen in deze bijlage zijn een beknopt uittreksel van de bevindingen uit de enquête die tussen 2016 en 2017 door het EASO werd verspreid om de in 2013 verzamelde informatie te actualiseren.

⁽⁶⁹⁾ "Schattingen op basis van het fysieke uiterlijk" en "Observatie van de geslachtsrijpheid" zijn opgenomen omdat ze deel uitmaken van de inventarisatie van de vorige publicatie, maar ze worden door het EASO niet langer beschouwd als leeftijdsbeoordelingsmethoden.

⁷⁰ De eerste schatting van de leeftijd is slechts een richtlijn als door deze schatting wordt bepaald dat een persoon minderjarig is. Als hij of zij beweert minderjarig te zijn en ervan wordt verdacht meerderjarig te zijn, wordt er altijd een medisch onderzoek uitgevoerd. Het beginsel van het voordeel van de twijfel wordt dus toegepast bij deze eerste schatting.

⁷¹ In SK zijn er alleen een aantal consultaties met maatschappelijk werkers.

Overzicht van de procedurele waarborgen die worden toegepast tijdens leeftijdsbeoordelingsprocessen (I)

EU+-land	Het belang van het kind wordt behartigd tijdens het LB-proces	Andere benaderingen worden geprobeerd alvorens een beroep te doen op LB	Een onafhankelijke persoon staat de verzoeker bij tijdens het proces	De mening van de verzoeker wordt gehoord en in aanmerking genomen in overeenstemming met zijn of haar mate van volwassenheid	De verzoeker wordt geïnformeerd over de redenen, de methode, de gevolgen en de resultaten voor alle soorten beoordelingen	De verzoeker wordt alleen geïnformeerd voor medische beoordelingen	De geïnformeerde toestemming van de verzoeker is vereist ongeacht de toegepaste LB-methode	De toestemming van de vertegenwoordiger van de verzoeker is vereist in alle gevallen
Oostenrijk	Ja	Ja	Ja	Via wettelijke vertegenwoordiger	Neen	Ja	Neen	Neen
België	Ja (*)	Ja	Alleen in complexe gevallen (**)	Ja	Ja	Neen	Alleen voor medische LB-methode	Neen
Bulgarije	Ja (**)	Ja	Ja (**)	Via wettelijke vertegenwoordiger	Neen	Ja	Ja	Ja
Kroatië	Niet gespecificeerd	Ja	Ja (**)	Ja (**)	Ja	Neen	Alleen voor medische LB-methode	Alleen voor medische LB-methode
Cyprus	Ja (**)	Ja	Ja (**)	Ja	Ja	Neen	Alleen voor medische LB-methode	Alleen voor medische LB-methode
Tsjechië	(*)	Niet gespecificeerd	Ja	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Alleen voor medische LB-methode	Niet gespecificeerd
Denemarken	Ja (**)	Ja	Ja	Ja	Neen	Ja	Alleen voor medische LB-methode	Niet gespecificeerd
Estland	(*)	Niet gespecificeerd	Ja	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Alleen voor medische LB-methode	Alleen voor medische LB-methode
Finland	Niet gespecificeerd	Ja	Ja (**)	Niet gespecificeerd	Ja, informatiepagina	Neen	Ja	Ja
Frankrijk	Niet gespecificeerd	Ja	Neen	Ja	Ja	Neen	Alleen voor medische LB-methode	Niet gespecificeerd
Duitsland	Niet gespecificeerd	Ja	Ja (**)	Ja	Ja	Neen	Ja	Niet gespecificeerd
Griekenland	(*)	Ja	Ja	Niet gespecificeerd	Ja	Neen	Ja	Niet gespecificeerd
Hongarije	Niet gespecificeerd	Ja	Ja (**)	Niet gespecificeerd	Ja	Neen	Ja	Alleen bij verzoekers jonger dan 14 jaar
Ierland	(**)	Ja	Ja (**)	Ja	Ja	Neen, er worden alleen niet-medische methoden gebruikt	Neen, er worden alleen niet-medische methoden gebruikt	Neen, er worden alleen niet-medische methoden gebruikt
Italië	(*)	Ja	Ja	Ja	Ja	Neen	Ja	Ja
Letland	(*)	Niet gespecificeerd	Ja	Neen	Neen	Ja	Neen	Neen
Litouwen	Ja (**)	Ja	Ja (**)	Ja (**)	Neen	Ja	Ja	Ja
Luxemburg	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Ja	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd
Malta	(*)	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Ja	Niet gespecificeerd

EU+-land	Het belang van het kind wordt behartigd tijdens het LB-proces	Andere benaderingen worden geprobeerd alvorens een beroep te doen op LB	Een onafhankelijke persoon staat de verzoeker bij tijdens het proces	De mening van de verzoeker wordt gehoord en in aanmerking genomen in overeenstemming met zijn of haar mate van volwassenheid	De verzoeker wordt geïnformeerd over de redenen, de methode, de gevolgen en de resultaten voor alle soorten beoordelingen	De verzoeker wordt alleen geïnformeerd voor medische beoordelingen	De geïnformeerde toestemming van de verzoeker is vereist ongeacht de toegepaste LB-methode	De toestemming van de vertegenwoordiger van de verzoeker is vereist in alle gevallen
Nederland	Ja (**)	Ja	IND-personeel	Ja	Ja, folder over IB behandelt LB	Neen	Alleen voor medische LB-methode	Alleen voor medische LB-methode
Noorwegen	(*)	Ja	Ja (**)	Ja	Neen	Ja	Alleen voor medische LB-methode	Alleen voor medische LB-methode
Polen	Niet gespecificeerd	Ja	Ja (**)	Ja	Neen	Ja	Alleen voor medische LB-methode	Alleen voor medische LB-methode
Portugal	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Ja	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Ja	Niet gespecificeerd
Roemenië	Ja	Ja	Tijdens forensisch onderzoek	Ja	Neen	Ja	Alleen voor medische LB-methode	Alleen voor medische LB-methode
Slowakije	Ja (**)	Tijdens de beoordeling	Ja (**)	Ja	Ja	Ja	Neen	Ja (schriftelijke toestemming van voogd of vertegenwoordiger)
Slovenië	Ja (**)	Ja	Ja (**)	Ja (**)	Ja	Neen	Ja	Ja
Spanje	Ja (*)	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Ja	Niet gespecificeerd
Zweden	Ja	Tijdens de beoordeling	Ja	Ja	Ja	Neen	Alleen voor medische LB-methode	Niet gespecificeerd
Zwitserland	Ja	Ja	Alleen voor Dublin-zaken	Alleen bij negatieve evaluatie van de minderjarigheid	Neen	Neen	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd
Verenigd Koninkrijk	Ja	Ja	Ja (**)	Ja	Ja	Neen	Neen, aangezien er alleen niet-medische methoden worden gebruikt	Neen

(*) In afwachting van het resultaat wordt de verzoeker behandeld als een kind.

(**) Voogd of vertegenwoordiger behartigt of kindervelzorginstellingen behartigen het belang van het kind.

EU+-land	Het voordeel van de twijfel wordt toegepast tijdens het proces	De verzoeker kan de leeftijdsbeoordeling weigeren, ongeacht de gebruikte methode	De weigering om te worden onderworpen aan de leeftijdsbeoordeling leidt er niet toe dat de persoon automatisch wordt beschouwd als een meerderjarige	De weigering om te worden onderworpen aan de leeftijdsbeoordeling wordt niet in aanmerking genomen bij de beslissing over het verzoek om internationale bescherming	De verzoeker wordt op de hoogte gebracht van de resultaten in een taal die hij of zij begrijpt	Niet-doorslaggevende resultaten van de leeftijdsbeoordelingsprocedure zijn ten gunste van de verzoeker	Er zijn voldoende rechtsmiddelen tegen een beslissing over de leeftijdsbeoordeling beschikbaar voor de verzoeker
Oostenrijk	Ja, bij niet-doorslaggevende resultaten	Ja	Neen, automatisch beschouwd als meerderjarige, redenen worden onderzocht	Ja, het beïnvloedt het IB-verzoek	Ja	Ja	Ja, als onderdeel van de IB-beslissing
België	Ja	Ja	Neen, automatisch beschouwd als meerderjarige	Weigering wordt niet in aanmerking genomen	Ja (door de maatschappelijk werkers)	Ja	Ja
Bulgarije	Ja	Alleen medisch	Neen, automatisch beschouwd als meerderjarige	Weigering wordt niet in aanmerking genomen	Ja	Neen	Niet-gespecificeerd
Kroatië	Ja, bij niet-doorslaggevende resultaten	Ja	Alleen bij niet-gemotiveerde weigering	Ja, het beïnvloedt het IB-verzoek	Ja	Ja	Ja, op hetzelfde moment als de IB-beslissing
Cyprus	Ja	Ja	Niet gespecificeerd	Weigering wordt niet in aanmerking genomen tenzij minderjarigheid relevant is voor het IB-verzoek	Ja	Niet gespecificeerd	Neen
Tsjechië	Ja	Ja	Automatisch beschouwd als meerderjarige	Niet gespecificeerd	Ja	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd
Denemarken	Niet gespecificeerd	Alleen medisch	Neen, automatisch beschouwd als meerderjarige	Niet gespecificeerd	Alleen als de resultaten een oudere leeftijd aangeven	Ja	Ja
Estland	Ja	Ja	Neen, automatisch beschouwd als meerderjarige	Ja, het beïnvloedt het IB-verzoek	Ja	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd
Finland	Neen	Ja	Alleen bij niet-gemotiveerde weigering	Weigering wordt niet in aanmerking genomen	Ja	Neen (ze worden genegeerd)	Ja, op hetzelfde moment als de IB-beslissing
Frankrijk	Ja	Alleen medisch	Neen, automatisch beschouwd als meerderjarige	Niet gespecificeerd	Ja	Ja	Ja
Duitsland	Ja	Ja	Neen, automatisch beschouwd als meerderjarige	Weigering wordt niet in aanmerking genomen	Ja	Ja	Ja, op hetzelfde moment als de IB-beslissing
Griekenland	Ja	Ja	Neen, automatisch beschouwd als meerderjarige	Niet gespecificeerd	Ja	Ja	Niet gespecificeerd
Hongarije	Ja	Ja	Automatisch beschouwd als meerderjarige	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Ja	Ja, als onderdeel van de IB-beslissing
Ierland	Ja	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Ja
Italië	Ja (marge van 2 jaar ten gunste van verzoeker)	Ja	Neen, automatisch beschouwd als meerderjarige	Weigering wordt niet in aanmerking genomen	Ja (via culturele bemiddelaars en tolken)	Ja (marge van 2 jaar ten gunste van verzoeker)	Ja

EU+-land	Het voordeel van de twijfel wordt toegepast tijdens het proces	De verzoeker kan de leeftijdsbeoordeling weigeren, ongeacht de gebruikte methode	De weigering om te worden onderworpen aan de leeftijdsbeoordeling leidt er niet toe dat de persoon automatisch wordt beschouwd als een meerderjarige	De weigering om te worden onderworpen aan de leeftijdsbeoordeling wordt niet in aanmerking genomen bij de beslissing over het verzoek om internationale bescherming	De verzoeker wordt op de hoogte gebracht van de resultaten in een taal die hij of zij begrijpt	Niet-doorslaggevende resultaten van de leeftijdsbeoordelingsprocedure zijn ten gunste van de verzoeker	Er zijn voldoende rechtsmiddelen tegen een beslissing over de leeftijdsbeoordeling beschikbaar voor de verzoeker
Letland	Ja	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Het kan een invloed hebben, maar alle omstandigheden worden afzonderlijk in overweging genomen en beoordeeld	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd
Litouwen	Ja, bij niet-doorslaggevende resultaten	Alleen medisch	Alleen bij niet-gemotiveerde weigering	Ja, het beïnvloedt het IB-verzoek	Ja	Ja	Ja, als onderdeel van de IB-beslissing
Luxemburg	Ja	Neen	Automatisch beschouwd als meerderjarige	Ja, het beïnvloedt het IB-verzoek	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd
Malta	Ja	Ja	Neen, automatisch beschouwd als meerderjarige	Niet gespecificeerd	Ja	Ja	Ja, geïnformeerd over het recht om bezwaar aan te tekenen
Nederland	Niet gespecificeerd	Ja	Automatisch beschouwd als meerderjarige	Ja, het beïnvloedt het IB-verzoek	Ja	Neen	Ja, als onderdeel van de IB-beslissing
Noorwegen	Niet gespecificeerd	Alleen medisch	Neen, automatisch beschouwd als meerderjarige	Ja, het beïnvloedt het IB-verzoek	Ja	Neen	Ja, als onderdeel van de IB-beslissing
Polen	Ja, bij niet-doorslaggevende resultaten	Alleen medisch	Automatisch beschouwd als meerderjarige	Ja, het beïnvloedt de geloofwaardigheid	Niet gespecificeerd	Ja	Niet gespecificeerd
Portugal	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd
Roemenië	Nee	Ja	Alleen bij niet-gemotiveerde redenen voor weigering	Ja, het beïnvloedt het IB-verzoek	Ja	Ja	Niet gespecificeerd
Slowakije	Ja	Ja, maar leidt ertoe dat verzoeker automatisch wordt beschouwd als meerderjarige	Automatisch beschouwd als meerderjarige	Weigering wordt niet in aanmerking genomen	Ja	Ja	Neen
Slovenië	Ja, bij niet-doorslaggevende resultaten	Ja	Alleen bij niet-gemotiveerde redenen voor weigering	Ja, het beïnvloedt het IB-verzoek	Ja	Ja	Niet gespecificeerd
Spanje	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd	Niet gespecificeerd
Zweden	Ja	Alleen medisch	Alleen bij niet-gemotiveerde redenen voor weigering	Ja, het beïnvloedt het IB-verzoek	Ja	Neen	Ja (een tijdelijke leeftijdsbeslissing kan worden genomen en aangevochten tijdens de asielprocedure)
Zwitserland	Ja	Niet gespecificeerd	Neen, automatisch beschouwd als meerderjarige	Ja, het beïnvloedt het IB-verzoek	Ja	Ja	Ja, als onderdeel van de IB-beslissing
Verenigd Koninkrijk	Ja	Ja, maar het impliceert instemming met de toegewezen leeftijd	Weigering impliceert instemming met de toegewezen leeftijd	Weigering wordt niet in aanmerking genomen	Ja	Neen	Ja

Samenvatting van de belangrijkste bevindingen

1. Het belang van het kind wordt behartigd tijdens het leeftijdsbeoordelingsproces.
 - De waarborgen worden gegarandeerd in het rechtskader: **AT, CH, RO, SE, UK**.
 - De waarborgen worden gegarandeerd door de persoon als een kind te behandelen tijdens het proces: **BE, CZ, EE, EL, IT, LV, MT, NO, ES**.
 - De waarborgen worden gegarandeerd door de aanwezigheid van de vertegenwoordiger of de voogd te garanderen: **BG, CY, DK, IE, LT, NL, SK, SI**.
2. Andere benaderingen om informatie over de leeftijd van de verzoeker te verkrijgen, worden toegepast alvorens een beroep te doen op leeftijdsbeoordelingsprocedures.
 - 21 EU+-landen proberen meestal informatie te verkrijgen alvorens te beslissen een leeftijdsbeoordeling uit te voeren: **AT, BE, BG, HR, CH, CY, DK, FI, FR, DE, EL, HU, IE, IT, LT, NL, NO, PL, RO, SL, UK**.
 - 2 EU+-landen proberen informatie te verkrijgen tijdens de leeftijdsbeoordeling: **SK, SE**.
3. De verzoeker wordt bijgestaan door een onafhankelijke persoon tijdens het proces.
 - 22 EU+-landen staan een onafhankelijke persoon toe tijdens de leeftijdsbeoordeling: **AT, BG, HR, CY, CZ, DK, EE, FI, DE, EL, IE, IT, LV, LT, LU, NO, PL, PT, SK, SL, SE, UK**.
 - 13 van deze 22 EU+-landen (**BG, HR, CY, FI, DE, HU, IE, LT, NO, PL, SK, SL, UK**) bevestigden dat deze persoon de voogd of de vertegenwoordiger zal zijn.
 - In **BE** zal de voogd alleen aanwezig zijn in complexe gevallen.
 - In **NL** zal het kind worden bijgestaan door personeel van de migratie-/asielautoriteiten, dat niet onafhankelijk is.
 - In **CH** is een onafhankelijke persoon alleen aanwezig voor Dublin-zaken.
 - In **RO** is een onafhankelijke persoon alleen aanwezig tijdens forensische onderzoeken.
 - In **SK** is een onafhankelijke persoon alleen aanwezig als dit is overeengekomen door de voogd (of wettelijke vertegenwoordiger).
 - In **FR** wordt de verzoeker bijgestaan door de asieldienst.
4. De mening van de verzoeker wordt gehoord en in aanmerking genomen in overeenstemming met zijn of haar mate van volwassenheid.
 - 14 EU+-landen vragen de mening van de verzoeker en houden er rekening mee: **BE, CY, DK, FR, DE, IE, IT, NL, NO, PL, RO, SK, SE, UK**.
 - 5 EU+-landen vragen de mening van de verzoeker via de vertegenwoordiger of de voogd: **AT, BG, HR, LT, SI**.
 - **CH** houdt alleen rekening met de mening van de verzoeker bij negatieve resultaten (meerderjarig).
5. De verzoeker wordt geïnformeerd over de redenen voor een leeftijdsbeoordeling, de overwogen methode, de gevolgen van de resultaten voor de asielprocedure en de gevolgen van een weigering om te worden onderworpen aan een dergelijke beoordeling.
 - In 15 EU+-landen wordt de verzoeker geïnformeerd over de redenen voor de beoordeling, de toegepaste methode, de gevolgen van de resultaten van een dergelijke beoordeling voor de asielprocedure en de gevolgen van een weigering om te worden onderworpen aan een dergelijke beoordeling voor alle methoden: **BE, HR, CY, FI, FR, DE, EL, HU, IE, IT, NL, SK, SL, SE, UK**.

- 9 EU+-landen informeren de verzoeker alleen voor medische methoden: **AT, BG, DK, LV, LT, NO, PL, RO**.
 - In **CH** gebeurt dit alleen bij een negatieve evaluatie van de minderjarigheid.
6. De geïnformeerde toestemming van de verzoeker en/of de vertegenwoordiger is vereist voor de leeftijdsbeoordeling ongeacht de toegepaste leeftijdsbeoordelingsmethode.
- 11 EU+-landen vragen de toestemming van de verzoeker voor alle methoden: **BG, FI, DE, EL, HU, IT, LT, MT, PT, SI, ES**.
 - 12 EU+-landen vragen de toestemming van de verzoeker alleen voor medische methoden: **BE, HR, CY, CZ, DK, EE, FR, NL, NO, PL, RO, SE**.
 - 4 EU+-landen vragen geen toestemming: **AT, LV, IE, UK** (**IE** en **UK** vragen geen toestemming aangezien ze geen medische methoden gebruiken).
 - **SK** vraagt geen toestemming van de verzoeker, maar wel van de vertegenwoordiger of de voogd.
 - 6 EU+-landen vragen de toestemming van de vertegenwoordiger in alle gevallen: **BG, FI, IT, LT, SL, SK**.
 - 7 EU+-landen vragen de toestemming van de vertegenwoordiger alleen voor medische onderzoeken: **HR, CY, EE, NL, NO, PL, RO**.
 - **HU** vraagt de toestemming van de vertegenwoordiger als de verzoeker jonger lijkt dan 14 jaar.
 - 5 EU+-landen (**AT, BE, IE, LV, UK**) vragen in geen enkel geval de toestemming van de vertegenwoordiger. **IE** en **UK** vragen geen toestemming aangezien ze geen medische methoden gebruiken.
7. Het voordeel van de twijfel wordt toegepast in het leeftijdsbeoordelingsproces.
- 17 EU+-landen passen het voordeel van de twijfel toe: **BE, BG, CY, CZ, EE, FR, DE, EL, IE, IT** (met een marge van 2 jaar) **LV, LU, MT, SK, SE, CH, UK**.
 - In **FI** en **RO** wordt het beginsel niet toegepast.
8. De verzoeker kan de leeftijdsbeoordeling weigeren, ongeacht de gebruikte methode.
- 15 EU+-landen erkennen het recht van de verzoeker om de leeftijdsbeoordeling te weigeren ongeacht de methode: **AT, BE, HR, CY, CZ, EE, FI, DE, EL, HU, IT, MT, NL, RO, SL**.
 - 7 EU+-landen erkennen alleen de mogelijkheid om medische onderzoeken te weigeren: **BG, DK, FR, LT, NO, PL, SE**.
 - In **UK** impliceert een weigering de instemming met de vermoedelijke leeftijd.
 - **LU** erkent de mogelijkheid niet om te weigeren om aan het proces te worden onderworpen.
9. De weigering om te worden onderworpen aan de leeftijdsbeoordeling, leidt er niet toe dat de persoon automatisch wordt beschouwd als een meerderjarige.
- 12 EU+-landen zouden de verzoeker niet automatisch beschouwen als een meerderjarige bij een weigering: **AT, BE, BG, DK, EE, FR, DE, EL, IT, MT, NO, CH**.
 - 6 EU+-landen zouden de verzoeker beschouwen als een meerderjarige als er geen motivering voor de weigering is of als er geen bijkomend bewijs van de minderjarigheid is: **HR, FI, LT, RO, SL, SE**.
 - In **UK** zou een weigering impliceren dat de verzoeker instemt met de vermoedelijke leeftijd.
 - 6 EU+-landen zouden de verzoeker automatisch beschouwen als een meerderjarige als hij of zij weigert te worden onderworpen aan een leeftijdsbeoordeling: **CZ, HU, LU, NL, PL, SK**.

10. De weigering om te worden onderworpen aan de leeftijdsbeoordeling, wordt niet in aanmerking genomen bij de beslissing over het verzoek om internationale bescherming.
 - 7 EU+-landen zouden geen rekening houden met de weigering bij de beslissing over het verzoek om internationale bescherming: **BE, BG, CY** (tenzij de minderjarigheid relevant is voor het verzoek), **FI, DE, IT, SK, UK**.
 - 14 EU+-landen zouden rekening houden met de weigering bij het onderzoek van het verzoek: **AT, HR, EE, HU, LV, LT, LU, NL, NO, PL, RO, SL, SE, CH**.
11. De verzoeker wordt op de hoogte gebracht van de resultaten in een taal die hij of zij begrijpt of waarvan wordt aangenomen dat hij of zij ze begrijpt.
 - 23 EU+-landen zorgen ervoor dat de verzoeker op de hoogte wordt gebracht in een taal die hij of zij begrijpt of wordt verondersteld te begrijpen: **AT, BE, BG, HR, CY, CZ, EE, FI, FR, DE, EL, HU, IT, LT, MT, NL, NO, RO, SK, SI, SE, CH, UK**.
 - **DK** brengt de verzoeker alleen op de hoogte van de resultaten wanneer hij of zij bij de beoordeling ouder wordt bevonden dan de beweerde leeftijd.
12. Niet-doorslaggevende resultaten van de leeftijdsbeoordelingsprocedure zijn ten gunste van de verzoeker.
 - 16 EU+-landen passen het voordeel van de twijfel toe bij niet-doorslaggevende resultaten: **AT, BE, HR, DK, FR, DE, EL, HU, IT, LT, MT, PL, RO, SK, SL, CH**.
 - 6 EU+-landen passen het voordeel van de twijfel niet toe: **BG, FI, NL, NO, SE, UK**.
13. Er zijn voldoende rechtsmiddelen tegen een beslissing over de leeftijdsbeoordeling beschikbaar voor de verzoeker.
 - 8 EU+-landen bieden de mogelijkheid om de leeftijdsbeoordelingsbeslissing afzonderlijk aan te vechten: **BE, DK, FR, IE, IT, MT, SE, UK**. Meer informatie is nodig in: **BG, CZ, EE, EL, ES, LV, LU, PL, PT, RO, SI**.
 - 9 EU+-landen bieden de mogelijkheid om de leeftijdsbeoordelingsbeslissing als onderdeel van of tegelijkertijd met de beslissing over de internationale bescherming aan te vechten: **AT, HR, FI, DE, HU, LT, NL, NO, CH**.
 - 2 EU+-landen bieden de verzoeker geen rechtsmiddelen tegen de leeftijdsbeoordeling: **CY, SK**.

Bijlage 5 Bibliografie

- British Association of Social Workers, *BASW Position Statement — Age Assessment*, 2015. ADCS, *Age Assessment Guidance*, 2015.
- Eid, R. M., Simi, R., Friggi, M. N. en Fisberg, M., *Assessment of dental maturity of Brazilian children aged 6 to 14 years using Demirjian's method*, *International Journal of Paediatric Dentistry*, 2002, vol. 12, nr. 6, blz. 423-428.
- Al-Krenawi, A. en Graham, J. R., *The Cultural Mediator: Bridging the Gap between a Non-Western Community and Professional Social Work Practice*, *The British Journal of Social Work*, 2001, vol. 31, nr. 5, blz. 665-685.
- Busler, D., *Psychosocial age assessments in the UK*, *Forced Migration Review*, 2016.
- FRA, *Voogdij over kinderen die van ouderlijke zorg verstoken zijn*, 2014.
- Dedouit, F., Auriol, J., Rousseau, H., Rougé, D., Crubézy, E. en Telmon, N., *Age assessment by magnetic resonance imaging of the knee: a preliminary study*, *Forensic Science International*, 2012, blz. 217-232.
- Demirjian, A., Goldstein, H. en Tanner, J. M., *A New System of Dental Age Assessment*, *Human Biology*, 1973, vol. 45, nr. 2, blz. 211-227.
- Dvorak, J., George, J., Junge, A. en Hodler, J., *Age determination by magnetic resonance imaging of the wrist in adolescent male football players*, *British Journal of Sports Medicine*, 2007, vol. 41, nr. 1, blz. 45-52.
- Dyball, K., McPhie, G. en Tudor, C., *Age Assessment Practice Guidance: An Age Assessment Pathway for Social Workers in Scotland*, 2012.
- European Council on Refugees and Exiles (ECRE), *Right to Justice: Quality Legal Assistance for Unaccompanied Children — Comparative report*, 2014.
- Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties, *Guidelines for Estimating the Month and Year of Birth of Young Children*, 2008.
- Frontex, *VEGA Handboek: Kinderen op luchthavens*, 2015.
- Gertych, A., Zhang, A., Sayre, J., Pospiech-Kurkowska, S. en Huang, H. K., *Bone age assessment of children using a digital hand atlas*, *Computerized Medical Imaging and Graphics*, 2007, vol. 31, nrs. 4-5, blz. 322-331.
- Gleiser, I. en Hunt, E. E., *The permanent mandibular first molar: its calcification, eruption and decay*, *Am. J. Phys.* *American Journal of Physical Anthropology*, 1955, vol. 13, nr. 2, blz. 253-283, doi:10.1002/ajpa.1330130206.
- Greulich, W. W. en Pyle, S. I., *Radiographic Atlas of Skeletal Development of the Hand and Wrist*, tweede editie, Stanford University Press, Stanford, 1959.
- Inter-agency Working Group on Unaccompanied and Separated Children, *Inter-Agency Guiding Principles on Unaccompanied and Separated Children*, 2004.
- Professor Sir Al Aynsley-Green Kt., *The assessment of age in undocumented migrants*, Aynsley-Green Consulting, 2011.
- Ladwig, K-H., Brockhaus, A. C., Baumert, J., et al., *Posttraumatic Stress Disorder and Not Depression Is Associated with Shorter Leukocyte Telomere Length: Findings from 3,000 Participants in the Population-Based KORA F4 Study*, Ouellette, M. M. (ed.), *PLoS ONE*, 2013, vol. 8, nr. 7.
- Olze, A., Schmeling, A., Taniguchi, M., Maeda, H., van Niekerk, P., Wernecke, K-D. en Geserick, G., *Forensic age estimation in living subjects: the ethnic factor in wisdom tooth mineralization*, *International Journal of Legal Medicine*, 2004, vol. 118, nr. 3, blz. 170-173.

- Ritz-Timme, S., Cattaneo, C., Collins, M. J., et al., *Age estimation: the state of the art in relation to the specific demands of forensic practise*, International Journal of Legal Medicine, 2000, vol. 113, nr. 3, blz. 129-136.
- Cameriere, R., De Luca, S., Cingolani, M. en Ferrante, L., *Are the common age estimation procedures useful for assessing age of unaccompanied children and adolescents?*, 2017.
- Schutt, R. K., *Investigating the Social World: The Process and Practice of Research*, achtste editie, University of Massachusetts Boston, 2015.
- Serin, J., Rérolle, C., Pucheux, J., Dedouit, F., Telmon, N., Savall, F. en Saint-Martin, P., *Contribution of magnetic resonance imaging of the wrist and hand to forensic age assessment*, International Journal of Legal Medicine, 2016, vol. 130, nr. 4, blz. 1121-1128.
- Schmeling, A. et al., *Age estimation of unaccompanied minors. Part I. General considerations*, Forensic Science International, 2006.
- Schmeling, A. et al., *Studies on the time frame for ossification of the medial clavicular epiphyseal cartilage in conventional radiography*, International Journal of Legal Medicine, 2004, vol. 118, nr. 1, blz. 5-8.
- Schmeling, A., Dettmeyer, R., Rudolf, E., Vieth, V. en Geserick, G., *Forensic Age Estimation: Methods, Certainty, and the Law*, Deutsches Ärzteblatt International, 2016, vol. 113, nr. 4, blz. 44-50.
- Schmeling, A., Garamendi, P. M., Prieto, J. L. en Landa, M. I., *Forensic Age Estimation in Unaccompanied Minors and Young Living Adults*, Forensic Medicine — From Old Problems to New Challenges, Vieira, D. N. (ed.), IntechOpen, 2011, ISBN: 978-953-307-262-3.
- Schmeling, A., Grundmann, C., Fuhrmann, A., Kaatsch, H.-J., Knell, B., Ramsthaler, F., Reisinger, W., Riepert, T., Ritz-Timme, S., Rösing, F. W., Röttscher, K. en Geserick, G., *Criteria for age estimation in living individuals*, International Journal of Legal Medicine, 2008, vol. 122, nr. 6, blz. 457-460.
- Schmidt, S. et al., *Sonographic evaluation of apophyseal ossification of the iliac crest in forensic age diagnostics in living individuals*, International Journal of Legal Medicine, 2011, vol. 125, nr. 2, blz. 271-276.
- Separated Children in Europe Programme (SCEP), *Review of current laws, policies and practices relating to age assessment in sixteen European countries*, Thematic Group on Age Assessment, 2011.
- Separated Children in Europe Programme (SCEP), *Statement of Good Practice*, 2009.
- Settersten, R. A. en Mayer, K. U., *The Measurement of Age, Age Structuring, and the Life Course*, Annual Review of Sociology, 1997, vol. 23, blz. 233-261.
- Smith, T. en Brownlees, L., *Age assessment practices: a literature review & annotated bibliography*, UNICEF — Child Protection Section, 2011.
- Solari, A. C. en Abramovitch, K., *The accuracy and precision of third molar development as an indicator of chronological age in Hispanics*, Journal of Forensic Sciences, 2002, vol. 47, nr. 3, blz. 531-535.
- Tanner, J. M., Oshman, D., Lindgren, G., Grunbaum, J. A., Elsouki, R. en Labarthe, D., *Reliability and validity of computer-assisted estimates of Tanner-Whitehouse skeletal maturity (CASAS): comparison with the manual method*, Hormone Research in Paediatrics, 1994, vol. 42, nr. 6, blz. 288-294.
- Thevissen, P. W., Kvaal, S. I., Dierickx, K. en Willems, G., *Ethics in age estimation of unaccompanied minors*, Journal of Forensic Odonto-Stomatology, 2012, blz. 85-102.
- Tscholl, P. M., Junge, A., Dvorak, J. en Zubler, V., *MRI of the wrist is not recommended for age determination in female football players of U-16/U-17 competitions*, Scandinavian Journal of Medicine & Science in Sports, 2016, vol. 26, nr. 3, blz. 324-328.
- Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de vluchtelingen (UNHCR), *Child Protection Issue Brief: Birth Registration*, 2013.

Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de vluchtelingen (UNHCR), *Field Handbook for the Implementation of UNHCR BID Guidelines*, 2011.

Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de vluchtelingen (UNHCR), *Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 2009.

Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de vluchtelingen (UNHCR) en UNICEF, *Safe & Sound: what States can do to ensure respect for the best interests of unaccompanied and separated children in Europe*, 2014.

Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de vluchtelingen (UNHCR), *The Heart of the Matter — Assessing Credibility when Children Apply for Asylum in the European Union*, 2017.

Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de vluchtelingen (UNHCR), *UNHCR Guidelines on Determining the Best Interests of the Child*, 2008.

Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de vluchtelingen (UNHCR), *Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims*, 1998.

Hoe neemt u contact op met de EU?

Kom langs

Er zijn honderden Europe Direct-informatiecentra overal in de Europese Unie. U vindt het adres van het dichtstbijzijnde informatiecentrum op: https://europa.eu/european-union/contact_nl

Bel of mail

Europe Direct is een dienst die uw vragen over de Europese Unie beantwoordt. U kunt met deze dienst contact opnemen door:

- te bellen naar het gratis nummer: 00 800 6 7 8 9 10 11 (bepaalde telecomaandieners kunnen wel kosten in rekening brengen),
- te bellen naar het gewone nummer: +32 22999696, of
- een e-mail te sturen via: https://europa.eu/european-union/contact_nl

Waar vindt u informatie over de EU?

Online

Informatie over de Europese Unie in alle officiële talen van de EU is beschikbaar op de Europa-website op: https://europa.eu/european-union/index_nl

EU-publicaties

U kunt publicaties van de EU downloaden of bestellen op: <https://publications.europa.eu/nl/publications> (sommige zijn gratis, andere niet). Als u meerdere exemplaren van gratis publicaties wenst, neem dan contact op met Europe Direct of uw plaatselijke informatiecentrum (zie https://europa.eu/european-union/contact_nl).

EU-wetgeving en aanverwante documenten

Toegang tot juridische informatie van de EU, waaronder alle EU-wetgeving sinds 1952 in alle officiële talen, krijgt u op EUR-Lex op: <http://eur-lex.europa.eu>

Open data van de EU

Het opendataportaal van de EU (<http://data.europa.eu/euodp/nl>) biedt toegang tot datasets uit de EU. Deze gegevens kunnen gratis worden gedownload en hergebruikt, zowel voor commerciële als voor niet-commerciële doeleinden.

Bureau voor publicaties
van de Europese Unie